

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 111/fascicle 5

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 19 de desembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 15007/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni singular signat entre la Conselleria de Salut i la Creu Roja. fascicle 1

2) RGE núm. 15014/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a privatitzar l'atenció sanitària. fascicle 1

II. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 12920/13, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2014. fascicle 1

III. Debat i votació del escrits RGE núm. 14126/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, i RGE núm. 14732/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. 5126

IV. Si n'és el cas, debat i votació del dictamen de la Comissió d'assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. 5134

V. Debat i votació pel procediment directe i en lectura única de la Proposició de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. 5157

VI. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 6/2013, de 29 de novembre, pel qual es modifica l'article 52 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears (RGE núm. 14896/13 i 15311/13). 5158

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

III. Debat i votació dels escrits RGE núm. 14126/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, i RGE núm. 14732/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

El tercer punt de l'ordre del dia correspon al debat i votació dels escrits, mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears, en relació amb el projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, RGE núm. 14126/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, i RGE núm. 14732/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Defensa de l'escrit RGE núm. 14126/13 del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputats, senyors diputats. Abans de res, voldria manifestar, Sra. Presidenta, que aquest diputat s'expressarà en absoluta llibertat, com també en absolut respecte cap aquesta cambra, com no pot ser d'una altra manera, a la cambra de representació popular d'uns ciutadans que ens demanen al nostre grup i a tots, que ens expressem en absoluta llibertat.

El Partit Popular es creu que l'única manera de mantenir l'ordre, quan s'apliquen polítiques antisocials, quan tenim un 25% d'atur, quan una quarta part de la població viu en la pobresa, quan tenim un 13% de morositat, quan tenim desnonaments diaris, polítiques que agredeixen les arrels d'un poble, polítiques que afecten serveis tan bàsics com l'educació i la sanitat, que són generadores d'oportunitats i de benestar, el Partit Popular creu que només pot mantenir l'ordre si aplica polítiques repressives, a través de la Llei de símbols, a través de la Llei de seguretat ciutadana, d'expedients polítics, de pedigrís, de capgirar les majories d'òrgans com els consells escolars, de fer llistes negres, de pares, de professors, de fills i, si poguessin també, de l'Esperit Sant.

Aquest no és el camí, no és el camí, és el camí contrari a la democràcia que només ens porta a l'autoritarisme. L'única manera de mantenir l'ordre i la convivència és canviar l'ordre, l'estatus quo, aplicant polítiques humanistes, alliberadores, socials, justes, que es fan amb i per a les persones. I una llei

repressiva, és aquesta, la que debatem avui, per guardar l'ordre en un país lliure només genera més desordre, més indignació, més malestar, més desesperació, més desafecció amb la política i amb les institucions. Aquest no és el camí. A algú que li han pres la casa, i/o que no té cap ingrés, i/o no té per donar menjar als seus, i/o no té un Nadal, i/o li maltracten la seva llengua, i/o veu que als seus fills se li apliquen experiments TIL a les escoles amb un total desconeixement i imposició i molts i/o més, ara, ara el volen fer callar. I aquest no és el camí.

El projecte de llei que avui debatem és la particular llei mordassa del Govern Bauzá, que neix per prohibir el llac quadribarrat a les escoles, esdevingut un símbol de defensa i estima de la llengua pròpia de les Illes Balears: la llengua catalana; perquè segons el Partit Popular, tal manifestació suposa una manipulació, un adoctrinament, una actuació que està fora dels principis d'objectivitat, d'imparcialitat que han de regir la tasca dels servidors públics, de qualsevol servidor públic i de l'escola concretament. I és cert, el segon, que l'escola i els treballadors públics s'han de regir per la neutralitat i evitar qualsevol temptació adoctrinadora, totalment cert; però no és cert el segon, que la neutralitat, l'objectivitat, la imparcialitat s'aconsegueixi eliminant les posicions no oficials, no majoritàries, que s'aconsegueixi actuant contra la pluralitat d'idees i de visions, que s'aconsegueixi limitant la llibertat d'expressió.

I així ho diu el dictamen, el primer dictamen del Consell Consultiu el RGE núm. 55/2013, relatiu a l'avantprojecte de llei d'ús de símbols institucionals a les Illes Balears. L'escola i l'educació neutral, si és que pot utilitzar aquest adjectiu per a les escoles i per a l'educació, no són aquelles que eviten i exclouen la pluralitat d'idees. L'escola laica i aconfessional no és la que evita i exclou parlar de les religions, o del fet religiós, o agnòstic, o ateu, sinó la que garanteix que cap d'elles serà exclosa i totes elles es podran expressar, es podran abordar de forma oberta i sense adoctrinaments, amb diàleg i respecte a la llibertat de consciència i llibertat religiosa. L'escola pública no és la que evita determinades expressions lliures, sinó que la que les permet totes, o quasi totes, sempre i quan no sobrepassin els valors superiors expressats en forma de drets humans. L'escola neutral no és l'escola monolítica del pensament únic. L'escola neutral és l'escola plural, no s'educa en el silenci, sinó en l'harmonia de sons, encara que de vegades es converteixen en renou. L'escola plural, oberta, democràtica, és la que s'expressa col·lectivament a través dels seus òrgans, el consell escolar, el claustre i que respecte la dissidència i la discrepància.

Bé idò, l'escola democràtica, l'escola de tots, també és aquella que a través dels seus òrgans expressa el seu desacord amb decisions o amb una decisió de l'administració. Perquè l'escola, que només es pot expressar a través de l'autorització administrativa, no és l'escola de tots, no ho és. No és l'escola democràtica. És l'escola de l'administració i del partit que la dirigeix. En definitiva, és fals que penjar un llaç suposi un adoctrinament i és fals que expressar l'opinió vagi en contra de la neutralitat, és fals. És, a més, absurd i és un retrocés democràtic intolerable.

Què diu el dictamen del Consell Consultiu a l'article 4.3? Recordem-ho. L'avantprojecte de llei deia: "La utilització, col·locació de qualsevol altre símbol diferent dels descrits en els punts anteriors, només es permet si és autoritzat prèviament per la conselleria competent". I el Consultiu respon: "Estimem que tal norma no està ajustada a dret. Atempta contra el dret a la llibertat d'expressió, que amb rang de dret fonamental reconeix i protegeix la Constitució espanyola, dret l'exercici del qual no pot restringir-se mitjançant cap tipus de censura prèvia", la qual cosa projectat sobre el present cas vol dir que no resulta legítim, ni admissible el règim al·ludit d'autorització prèvia de la conselleria competent previst a l'aleshores avantprojecte esmentat.

Davant d'aquest article, nucli i raó de ser de tota la llei, el Consultiu no proposa l'alternativa de, per exemple, eliminar el terme "previ", no ho proposa, i així resoldre de la inconstitucionalitat, no ho fa. I no ho fa perquè aquesta recomanació, en cap cas no fa referència al terme "previ", perquè la inconstitucionalitat derivada de la censura prèvia no prové del terme "previ", sinó de l'article que amb o sense el "previ" és inconstitucional, que amb o sense el "previ" practica la censura prèvia, que amb o sense el "previ" limita la llibertat d'expressió.

Quina és la recomanació que fa el Consultiu respecte de la redacció d'aquest article, que no segueix aquest Govern? Proposem en substitució del referit article 4.3, diu "eliminar", que se substitueix la següent norma i proposa un altre text: "Queden expressament prohibits aquells símbols que impliquin vulneració dels drets i valors constitucionals o lesionin drets fonamentals". Això és el que proposa, res, el Govern no en fa cas. En lloc d'açò el Govern, enrabiad i enfadat, presenta un nou text que substitueix l'article 4.3 i incorpora, la veritat, una filigrana jurídica esperpèntica, que ens parla de l'ús propi o impropri dels edificis, però bé, açò ja és una història passada.

La qüestió és, però, que el Grup Popular amb les seves esmenes ja incorporades, retorna al text declarat inconstitucional pel Consultiu. Açò sí, sense el "previ", però sense evitar que de l'article se'n derivi una censura prèvia. És, per tant, clarament inconstitucional, segons el Consultiu. Si jo que som un poc inconscient i un poc insubmís, penj un llaç quadribarrat o un llaç rosa, del color que vostès vulguin, sense autorització, l'autoritat competent la retirarà i iniciarà un expedient sancionador. És a dir, que per jo penjar un símbol sense ser expedientat i sancionat, necessàriament he de sol·licitar una autorització prèvia.

Vostès han incorporat una esmena inconstitucional a un text inconstitucional, a un text que de totes, totes contradiu la interpretació jurídica del Consultiu i les advertències d'inconstitucionalitat dels mateixos juristes d'aquesta cambra. El projecte de llei que avui es debat, amb les esmenes del Grup Popular incorporades, ens retornen al text d'aquell avantprojecte que no ha estat dictaminat facultativament pel Consell Consultiu. I els dictàmens i advertiments que tenim ens diuen que si aprovam aquest text, aprovarem una norma contra dret, que vulnera un dret fonamental, el de la llibertat d'expressió. Per tot açò, no ho dubtin, el nostre grup demana un nou dictamen, que no és prescriptiu, però que hauria de ser obligatori si es vol actuar amb el rigor i la seguretat jurídica d'un govern democràtic i seriós. Esperem, esperem que sigui així.

Voler convertir, com pretén aquest projecte de llei, la llibertat d'expressió en una llicència, amb una taxa inclosa, és inacceptable i no ho podem permetre, no ho hauria de permetre cap diputat, fins i tot ni tan sols cap diputat que es consideri mínimament liberal.

I per acabar, voldria felicitar aquest parlament, perquè fixin-se si està clar, si ho tenen clar els nostres alumnes que el mateix calendari d'aquest parlament, els alumnes que s'expressen lliurement tenen molt clar que vivim a quatre illes immerses en un mar quadribarrat, que és el fons que compartim, compartirem sempre els ciutadans d'aquestes illes per molt que el Partit Popular ens negui i ens plantegi existències o inexistències absolutament inútils que no fan més que -jo diria- deixar en molt mala posició aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Defensa de l'escrit RGE núm. 14732/13, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Antoni Diéguez per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. La inquisición vivió algo más de 350 años, fue definitivamente disuelta en 1834, lo que inspiró un epitafio famoso de Fígaro, María José de Larra, que decía "aquí yace la inquisición, murió de vejez". Murió, pero su espíritu sigue vivo y su espíritu a veces se apodera de gobernantes sin escrúpulos y sin cabeza. Como este grupo de pequeños radicales que tenemos en el Gobierno de las Islas Baleares. De eso va la Ley de símbolos, de radicales, de eso va la Ley de símbolos y de eso va también que ayer la policía visitara la caja de resistencia de los docentes...

(Alguns aplaudiments)

Porque es la misma filosofía. Parece imposible que hayamos llegado a lo que hemos llegado. Jamás me habría creído que algún día hubiera podido intervenir en un debate en la que se tratara una ley como la que hoy tenemos delante.

Hoy es un día de luto para las libertades que tanto tiempo ha costado conseguir, 35 años. 35 años después de haber aprobado una Constitución que creíamos que nos garantizaba la libertad de expresión, 35 años después de creer que la libertad de expresión sólo se podía limitar por ley orgánica, estamos viviendo situaciones increíbles. Los demócratas que teníamos fe ciega en la ley, nunca habríamos podido suponer que llegaría un gobierno autonómico que impondría una ley ordinaria, autonómica, con un recorte a la libertad de expresión. Y hacerlo como dice el Consell Consultiu, sin mandato constitucional, legal, ni estatutario.

¿Qué motivos tiene el Gobierno? Leamos la exposición de motivos del proyecto de ley. Con total sinceridad, ¿saben de qué se hablaba? De limitar la libertad de expresión. Se citaba expresamente en el proyecto de ley el artículo 20, párrafo primero, donde está la libertad de expresión. Y a continuación ponían: “no obstante eso...”. Pero ¿quiénes son ustedes para decir “no obstante” a la libertad de expresión? ¿Quiénes son? No tienen ninguna legitimidad para decir “no obstante” a la libertad de expresión. ¿No han leído la Constitución? No la votaron, pero por lo menos leíanla. Esa libertad dicen ustedes que tiene límites, que esos límites los marcan ustedes. Se dieron cuenta de la barbaridad y para justificarlo, presentaron una enmienda por parte del Grupo Parlamentario Popular, para quitar esas frases. El ataque a los derechos fundamentales antes era explícito, ahora es implícito. Es lo mismo.

¿Alguien ha hecho algo parecido? He buscado en derecho comparado, he leído la Ley de símbolos patrios de la República Dominicana, la ley sobre el escudo, la bandera y el himno nacional de Méjico, la Ley 42, de símbolos nacionales de Cuba, eso que dicen que es una dictadura, la Ley de características y usos de los símbolos patrios de Nicaragua, la Ley de símbolos patrios de El Salvador, la Ley de símbolos patrios argentinos. Y en ninguna he visto lo que ustedes están haciendo aquí, en ninguna. Se limitan a regular el uso de su bandera, de sus símbolos, etc., pero no a añadirle una legislación represiva como están haciendo ustedes.

Nos dicen que la Ley de símbolos de Navarra es parecida a esta. Ni pensarla, léanla. La Ley de símbolos de Navarra se hizo para resolver algunos problemas con la *ikurriña* y demostrar que la bandera de Navarra y el escudo de Navarra se tenía que utilizar. En esto estamos todos de acuerdo en que se tienen que utilizar los símbolos de Baleares, en esto estamos todos de acuerdo. Pero no en una legislación represiva como han hecho ustedes. No tienen antecedentes legales, tampoco apoyo social. Quise ver qué decía el Círculo Balear que les apoyan en todas las iniciativas extravagantes que hacen ustedes. Y sólo encontré unas declaraciones de 11 de julio de 2013 que decían que esta ley es totalmente innecesaria. Pero si hasta el Círculo les dice que es totalmente innecesaria. Están completamente solos, están solos con su locura antidemocrática, a nivel internacional y local, y a nivel histórico.

Legislación comparable, he encontrado es verdad. Las leyes fascistísimas del bienio 25-26 en Italia, se ponían normas parecidas. O en Alemania, los decretos de emergencias de 28 de febrero de 1933, decretos de emergencia para la protección del pueblo y del estado, imponían la censura previa, con argumentos semejantes a los suyos, para proteger, para proteger. En España para encontrar un precedente legislativo nos hemos de remontar a la Ley de 1938, de 1938, que establecía censura previa especialmente por lo que afectaba a la prensa. Y como acto simbólico subsiguiente cuando se aprobó esta ley, se otorgó el primer carnet de periodista, el número 1 al General Franco y el número 2 a Serrano Suñer. Se justificaba en que la opinión pública es sólo colaboradora del bien común, y el bien común lo decide el líder, como pasará ahora aquí.

Se decía, en esta cámara se ha dicho que éste es un gobierno en que uno manda y los demás obedecen. Ese sistema nos lo quieren trasladar, quien convertirmos en un país en donde el gobierno manda y los demás obedecen sin rechistar. Mire, desde 1938 no se ha vuelto a aprobar ninguna ley de censura previa. No hay tiempo que no vuelva, otra vez censura previa. Los carnets número 1 y número 2 de la Ley de símbolos, Sr. Bauzá y Sr. Gómez, se los pueden poner ustedes.

En 1966 Fraga volvió a la censura previa, Ley 14/1966. No fue la llegada de la libertad, porque se reprimía de otras formas, pero sí reconocer que hasta para un dictador la censura previa llegaba a ser una vergüenza. El artículo 3 decía: “la administración no podrá dictar la censura previa ni exigir la consulta obligatoria, salvo en los estados de excepción y guerra, expresamente previstos en las leyes”. ¿No les da vergüenza? Estamos en un estado de excepción de libertades y de guerra contra el sentido común.

Esta ley es una muestra además de debilidad y de ignorancia. De debilidad porque sólo puede hacer una ley como esta un gobierno asustado, un gobierno tan débil que hasta un lazo le hace temblar. Y de ignorancia, no porque sus autores sean gentes sin estudios, yo no diré que ustedes no saben leer, como sí acostumbran a decir desde los escaños del PP y siempre con grandes aplausos, me parece demasiado infantil, hablo de ignorancia política, de ignorar qué es la democracia y cuáles son las pulsiones que la mueven. Y desde ese miedo a la libertad han hecho una de las peores leyes que conozco.

La ley pretende castigar la utilización o colocación, no la colocación, la utilización, el uso, el uso, lo pone la ley, la utilización en bienes inmuebles y muebles afectos a los servicios públicos de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, no del Govern de la comunidad autónoma, símbolos distintos de los expresamente autorizados. Dice el Consell Consultiu que no queda claro cuál es el ámbito de aplicación de ley, a qué bienes inmuebles y mucho menos a qué muebles de refieren. No han hecho caso de la recomendación que les hizo el Consell Consultiu de incluir menciones y referencias a la Ley de patrimonio para aclararlo. Tengan en cuenta que nos encontramos ante una norma sancionadora, que debe de adaptarse a los principios de derecho penal y ello exige una absoluta claridad en los tipos sancionables.

¿Cuál es el ámbito de aplicación? Inmuebles o muebles afectos a servicios públicos propios de la CAIB. ¿Se trata de bienes del Govern? No, la CAIB es algo más que el Govern, artículo 39 del Estatuto: “el sistema institucional autonómico está integrado por el Parlament, el Govern, el Presidente de la CAIB y los consells”. Y según el artículo 8 del Estatut: “son instituciones de gobierno a nivel territorial los consells y los ayuntamientos”. Todo eso conforma la CAIB. No son las cosas propias del Govern, sino de todas las instituciones. Afecta a los consells, afecta a los ayuntamientos, tanto es así que los ayuntamientos se les atribuye una cierta potestad sancionadora, les pone facultades sancionadoras, lea su ley, léala, incluso les ponen facultades sancionadoras. Incluso la ley también autoriza determinados símbolos locales, si no les afectara no tendría sentido tales menciones.

¿Creen ustedes que un ciudadano puede distinguir entre bienes de uso público y afectos a servicios públicos? ¿Saben la cantidad de sentencias que ha hecho el Tribunal Supremo para distinguir entre tantos tipos de bienes? Lo digo por la cantidad de confusiones que se les van a presentar. Un ciudadano no puede tener claro qué inmuebles están sujetos, o no, y menos que muebles, porque a veces los muebles se mueven, cambian, fuera ya de los inmuebles. Ya que se pretenden poner chapas para identificar los inmuebles sujetos, ya veremos quién se pone la chapa. ¿Pero qué pasará con los que no tengan la chapa y más con los muebles que no la tengan?

Los centros concertados que prestan un servicio público propio a la comunidad autónoma, deberán pedir autorización para los símbolos religiosos que hay en su recinto, los bienes de privados, los bienes de privados en cuanto sus titulares tengan servicios públicos concertados son fiscalizables por la policía política del Govern, no voy a entrar en la compleja casuística que traerá esta ley, entraríamos en un debate estéril en un momento inadecuado, solamente les voy a decir que para el fin que la quieren no servirá tampoco, lo que importa hoy y en este debate no es a quién y cómo afecta, sino la instauración de la censura política.

Y vamos al punto más grave de la ley, quién decidirá qué símbolos son autorizables o no y con qué criterio, no lo pone la ley, quién será el comisario político que perseguirá la disidencia, ¿se permitirán los religiosos y no los políticos?, porque la ley no pone nada, ¿de todas las religiones por igual?, ¿será más permisible colgar un símbolo de una religión (...) que una bandera o que un símbolo de nuestra historia?

Y una pregunta no menos importante, ¿encontrarán gente tan inmoral como para ejercer el comisariado?, cuánta razón tenía el amigo Séneca cuando decía que cuando un corre en un laberinto, su propia velocidad le ciega, y ustedes van ciegos en su velocidad.

Hacen esta ley para impedir que en señal de protesta en los centros educativos se cuelguen lazos con símbolos que no les gustan. Es una ley represiva, no para garantizar la imparcialidad, sino para combatir la disidencia, pero miren, esa basura ideológica está llena de agujeros, la ley se ve obligada a permitir la utilización de símbolos representativos de declaraciones oficiales de interés local, pues bien, bastaría que el ayuntamiento más pequeño de esta comunidad autónoma hiciera una declaración oficial de interés local de ese símbolo

que tanto les molesta para que quedara legalmente autorizado y sin necesidad de esa declaración.

Tampoco precisan declaración previa los símbolos históricos o artísticos que formen parte de los conjuntos arquitectónicos del mueble o inmueble afectado. Es decir, que si el célebre símbolo que tanto odian en lugar de estar colgado o es utilizado, está pintado o gravado en un gran mural formando parte de un elemento arquitectónico no precisa autorización.

Mire, comienza una vez más, comienza una vez más, como hemos visto otras veces, la vieja lucha entre la inteligencia contra la intransigencia y créanme al final siempre gana la inteligencia. Le van a ganar los ciudadanos. Se lo han dicho hasta los miembros del Consell Consultiu nombrados por ustedes mismos, el artículo 4.3 es censura previa, les dijo el Consultiu que era inconstitucional, les ha dado igual, lo han introducido como enmienda de su grupo parlamentario y tienen el atrevimiento de a los pocos días reunir en un homenaje al Consell Consultiu y decirles que los tienen en cuenta.

Hemos vuelto al *nihil obstat*, cuando los libros precisaban autorización previa de una autoridad eclesiástica para poder ser impresos. El Sr. Gómez a partir de hoy, además de conseller, podrá ejercer de comisario político, decidirá...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, tiene que terminar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo, Sra. Presidenta. ... decidirá qué autoriza y qué no y por qué motivo, con qué criterio, como decía Carlos III por razones que guardará en su real pecho, no existe ningún criterio, autorizará lo que le dé la gana y no autorizará no lo que no le dé la real gana, podrá hacerlo, según esta ley.

Finalizo, mírenlos bien, señoras y señores diputados, mírenlos bien para, dos segundos, permítame, Sra. Presidenta, para que los miren bien...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, termine por favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...si les confiarían un derecho fundamental como es la libertad de expresión, efectivamente, no sabrían qué hacer con él, no saben para qué sirve.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn en contra del Grup Parlamentari Popular, té la paraula, Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. *Antes de empezar no puedo evitar, Sr. Diéguez, vamos a ver, dicen que Cuba es una dictadura, no, es una dictadura, Sr. Diéguez. Es una dictadura. Por lo tanto, creo que si se viene aquí y se pretende dar lecciones de democracia, eso no se puede poner en duda, si no flaco favor hará a su intervención.*

(Alguns aplaudiments)

Però sense entrar en les més que previsibles provocacions que han intentat fer els portaveus de l'oposició, vull anunciar en nom del Grup Parlamentari Popular que no donarem suport a la petició dels grups que han presentat aquesta petició per tal que el Projecte de Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears se sotmeti a dictamen del Consell Consultiu, perquè aquest text de la Llei ja va ser objecte d'informe mitjançant el dictamen número 55/2013 i el dictamen 66/2013, declaració del dictamen esmentat relatiu a l'Avantprojecte de Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears.

Entenem, per tant, que el Consell Consultiu de les Illes Balears ja ha exercit la seva funció consultiva recollida a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i a la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu. Concretament a l'article 18.2 de l'esmentada Llei s'estableix que correspon al Consell Consultiu de les Illes Balears la consulta preceptiva i no vinculant dels avantprojectes de Llei elaborats pel Govern en compliment de les previsions expressament establertes a l'Estatut d'Autonomia, a excepció de la Llei de pressuposts.

Està clar que la Llei de símbols no desenvolupa cap previsió estatutària, però es tracta d'una regulació duita a terme en exercici de competències atribuïdes a la comunitat autònoma per part de l'Estatut d'Autonomia amb caràcter exclusiu. Per tant, el Consell Consultiu emet un dictamen, el 55/2013, que és un dictamen de caràcter facultatiu segons el que disposa l'article 19.b) de la Llei 5/2010, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Des del Grup Parlamentari Popular volem manifestar el respecte institucional que ens mereix el posicionament jurídic del Consell Consultiu i de les propostes i de les aportacions que malgrat que no siguin vinculants marquen una línia clara que en tot cas ha estat respectada per part del Govern de les Illes Balears i que també ha estat un referent per part del Grup Parlamentari Popular en la seva activitat parlamentària.

En aquest sentit, vull fer referència a allò que el Consell Consultiu expressa a la consideració jurídica quarta de l'esmentat dictamen, que fa referència a la seva pròpia doctrina sobre l'àmbit d'actuació de la seva funció consultiva que li correspon exercir quan la norma jurídica objecte d'estudi té rang de llei.

Diu el mateix Consell Consultiu que la seva participació en el procediment no es pot limitar a l'anàlisi sobre la constitucionalitat de la llei, sinó que ha de tenir per objecte, a més a més, la seva millora i enriquiment, però tot això sense interferir en les competències del Govern de les Illes Balears ni les competències del Parlament de les Illes Balears. Insistesc, que és el mateix Consell Consultiu el que diu que no pot interferir en la seva funció consultiva en les funcions pròpies ni del Govern ni del Parlament.

A continuació, el Consell Consultiu fa l'anàlisi del contingut concret de la proposta de llei de símbols i comenta el seu posicionament jurídic en relació amb l'exposició de motius del text, així com en relació amb la part dispositiva de la llei.

Finalment a les conclusions determina que el dictamen s'emeta amb caràcter facultatiu d'acord amb l'esmentat a l'article 19.b) de la Llei 5/2010 i determina que el president del Govern té legitimitat per demanar aquest informe.

Senyores diputades, senyors diputats, el dictamen reproduït quina és la finalitat que persegueix aquesta llei de símbols i no és altra que la de regular amb més detall l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears i determinar quins són els símbols oficials permesos en els béns mobles o immobles afectats als serveis públics propis de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la finalitat d'aconseguir una major seguretat jurídica, evitar confusions als ciutadans i respectar el seu dret a rebre qualsevol servei públic amb condicions totalment imparcials i no es tracta, per tant, d'impedir la llibertat d'expressió, sinó que aquesta no es desenvolupi en espais que per se no han de tenir cap connotació ideològica, que és molt diferent. En el cas dels empleats públics, a més, cal que la neutralitat i la lleialtat institucional siguin una garantia per a tots els ciutadans destinataris dels serveis públics.

El dictamen del Consell Consultiu presenta una sèrie d'aportacions, però en línies generals podem concloure que aquest informe, aquest dictamen informa favorablement el text normatiu a excepció del que es disposava a l'antiga regulació de l'article 4.3 de la Llei de símbols. Concretament, discrepa quan es regulava que la utilització o col·locació de qualsevol altre símbol diferents dels descrits als punts anteriors només es permet si es autoritzat prèviament per la conselleria competent.

El Consell Consultiu ens diu que aquesta redacció podria ser contrària a l'article 20 de la Constitució Espanyola on es consagra el dret a la llibertat d'expressió ja que aquesta redacció podria col·lisionar amb la redacció del 20.2 de la Constitució que diu que aquest dret no es pot restringir mitjançant cap tipus de censura prèvia.

En aquest sentit, el Grup Parlamentari Popular presentà una esmena, ja incorporada al text a l'informe de ponència, amb la qual es lleva el concepte d'autorització prèvia deixant únicament present la paraula "autorització", ja que vàrem entendre que aquest concepte ha estat objecte de controvèrsia i ens podria dur a un conflicte normatiu que òbviament volem evitar.

(Remor de veus)

Entenem que l'esmena s'adequa plenament a l'ordenament jurídic ja que elimina aquest polèmic caràcter previ, per tant, ens asseguram el respecte del dret fonamental de la llibertat d'expressió i, a més a més, es garanteix el compliment de l'article 52 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic que diu: "*El empleado público debe actuar con sujeción y observancia a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico y con arreglo al principio de objetividad, de integridad, neutralidad, responsabilidad, imparcialidad y dedicación al servicio público*".

També d'aquesta manera es garanteix el compliment de l'article 53 de l'EBEP que diu: "*Su actuación perseguirá la satisfacción de los intereses generales de los ciudadanos y se fundamentará en consideraciones objetivas orientadas hacia la imparcialidad y el interés común al margen de cualquier otro factor que exprese posiciones personales, familiares, corporativas, clientelares o cualesquiera otra que puedan colisionar con ese principio*".

En aquest mateix sentit, també és respectuós amb el que estableix l'article 14.2 del nostre propi estatut d'autonomia que també recull tots aquests principis que han de seguir els empleats públics que presten un servei al ciutadà; o amb el que s'estableix als articles 124 i 137 de la Llei 3/2007, de funció pública, de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en què s'estableix que aquesta llei esmentada és instrument per a la gestió dels interessos generals d'acord amb els principis de legalitat, objectivitat, neutralitat i servei a la ciutadania.

També volem recordar allò que fa referència al Consell Consultiu, al seu dictamen, quan afirma que la llibertat d'expressió no pot vulnerar altres drets constitucionals, el dret a la infància, el dret a la joventut, per exemple, i que la llei pot fixar límits als drets i a les llibertats a què fa referència l'article 20 de la Constitució Espanyola, sempre que es respecti de manera escrupolosa el contingut essencial del dret fonamental i això es recull a la doctrina del Tribunal Constitucional a través de la seva reiterada jurisprudència, com consta a les sentències del Tribunal Constitucional 11/81, 2/82, 53/86 o 179/86, entre d'altres.

Per tant, volem reiterar que el Grup Parlamentari Popular és absolutament respectuós amb el dret a la llibertat d'expressió en haver-se eliminat el caràcter previ, tal i com ens recomana el Consell Consultiu, i a la vegada amb la nova redacció de l'article 4.3 de la llei i dona plenes garanties que els serveis públics es puguin prestar respectant els principis legals d'objectivitat, neutralitat, imparcialitat i tots aquells anteriorment exposats.

Vull reiterar també el nostre absolut respecte al dictamen del Consell Consultiu, a la seva tasca i a la seva independència, respectam per tant els dictàmens 55/2013 i el 66/2013, com aquest ja s'ha pronunciat, el Consell Consultiu de les Illes Balears sobre aquesta normativa, no donarem suport a les propostes presentades per part de l'oposició i som partidaris que continuï la tramitació d'aquesta norma.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SRA. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Cuba, aquest país ve d'una dictadura, no se'n recorden?, venim d'un franquisme, sense cap dubte d'una dictadura i encara esperam que el Partit Popular es manifesti en contra de la seva simbologia...

(Alguns aplaudiments)

...i encara esperam que prohibeixi l'apologia a la violència implícita al franquisme... i encara són capaços de seguir mantenint aquest silenci quan diversos diputats d'aquesta cambra, públicament, fan apologia dels símbols franquistes. Diguin-me que això no és cert!, diguin-m'ho, diguin-me que no és cert que diputats del Partit Popular no fan apologia de la simbologia franquista, diguin-me que no és cert, diguin-m'ho.

(Remor de veus)

Que és un projecte de llei necessari, és cert que la pertinença a la funció pública pot en determinades...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...circumstàncies originen límits a la llibertat d'expressió i efectivament, com deia el Círculo Balear, per això és una llei innecessària perquè tenim la Llei de funció pública, l'Estatut bàsic de l'empleat públic que ja estableix mecanismes de reacció suficients en el cas que efectivament s'hagi d'actuar, concretar..., s'hagi d'actuar per fer complir alguna actuació que no s'ajusti al que es demana a un servidor públic, ja hi era, era innecessària, però és que ho diu el Círculo Balear.

El gran objectiu, allò que fonamenta aquest projecte de llei, ho deixava molt clar el Consell Consultiu al dictamen, els cinc consellers del vot particular, és molt clar, l'argument principal que defensam, que defensava aquest dictamen és que el text objecte de consulta s'aparta sense cap tipus de justificació del

principi de pluralisme polític i dels valors constitucionals i democràtics més bàsics, i que aquesta, la vulneració de les llibertats ideològiques i d'expressió proclamades als drets fonamentals, és el que fa aquest projecte de llei. I açò vostès no ho podran evitar, és així.

I vostès segueixen reiterant que eliminant la paraula "prèvia" es resol la inconstitucionalitat, és que això és un menyspreu absolut al Consell Consultiu. Vostès creuen que els membres del Consell Consultiu si haguessin vist que podien resoldre una inconstitucionalitat eliminant el terme "prèviament" no ho haguessin fet?, de veritat s'ho creuen?, de veritat creuen que el Consell Consultiu s'hagués cregut que resolent la inconstitucionalitat d'aquesta manera hagués proposat un text alternatiu?, de veritat s'ho creuen?, per favor!, per favor siguin un poc més seriosos i un poc més rigorosos.

Per justificar que no són els únics, s'ha exposat aquí que hi ha altres comunitats que també han legislat sobre símbols de la comunitat autònoma i s'ha fet referència a la llei de Navarra, sí, la llei de Navarra només parla dels símbols institucionals de la comunitat autònoma, però després es va anar més enllà i se'n diu "bé, però després també ha pres acords...", perdó, perdó, i aquesta llei, no ho diuen tot, la llei de símbols de Navarra, la disposició transitòria única diu, retirada de la simbologia franquista; diu: "en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei foral les autoritats -a què es refereix- procediran a la retirada i substitució de la simbologia pròpia del règim franquista".

Açò, vostès no han tingut la dignitat de fer-ho, açò, que forma part de les nostres esmenes, vostès ho rebutgen. Una altra vegada callaran a la proposta de dir de forma clara que rebutgen la simbologia franquista.

Bé, però on anam és que han utilitzat aquesta llei i ens diuen "bé, però hi ha decrets que regulen més coses i inclouen l'autorització prèvia, en concret l'acord del Govern de Navarra de dia 31 d'octubre de 2012"; primer, és un acord del Govern de Navarra, segon, en cap -en cap- moment no es fonamenta en la llei foral, en cap, no hi ha cap referència, no es fonamenta en aquesta llei, i tercer, és un acord que el Parlament de Navarra ha instat que el Govern la retiri, ho tenen clar? El Parlament de Navarra ha instat el Govern que retiri aquest acord perquè considera que no és ajustat a dret.

Per tant, em sembla absolutament incoherent que la utilitzin com a fonament de la llei que avui debatem perquè la majoria de parlaments es manifesten a favor de la llibertat d'expressió, fins i tot, fins i tot parlaments governats per majories conservadores, fins i tot, excepte vostès que ara, avui, seran l'excepció i donaran forma a aquesta excepció.

I, la conclusió final és molt senzilla, el Govern no vol prohibir els símbols franquistes, ni eliminar ni fer cap manifestació en aquest sentit, primera conclusió. Segona, el Govern renega i vol rescirre la història d'aquest país esborrant qualsevol rastre a la nostra identitat indefugiblement lligada a la catalanitat, absolutament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

El Govern -acabaré- contra tots els pactes internacionals de drets humans està a favor de la censura prèvia com a forma de repressió, d'atemorir, de fer callar qualsevol expressió en contra de les seves polítiques. I açò, senyors diputats, no ho aconseguiran i no ho aconseguiran molt menys amb aquesta llei, aquest projecte de llei, que és un autèntic nyap que no s'aguanta per enlloc i que com comprovaran la llibertat d'expressió, la voluntat dels ciutadans és molt més llesta, molt més viva per acceptar traves com aquesta que avui volen aprovar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Sr. Martí, ¿sabe cuál es el problema de fondo? El problema de fondo es que el Partido Popular llegó a la democracia con la mesa puesta. Alianza Popular se fundó en el año 1976 con el dictador muerto. En mi partido, partido centenario, los militantes más veteranos nos han impregnado los genes con historias de resistencia y créame ambas circunstancias, llegar con la mesa puesta o escuchar historias de resistencia, imprimen carácter. Los que por fortuna apenas conocimos en nuestra juventud algunas actitudes de resistencia creíamos ingenuamente que las leyes eran la fuerza de los débiles y la Constitución el punto final de la resistencia. Se acabó.

Nos dice, nos dice a veces el Sr. Presidente que tiene la legitimidad de las urnas, respeto a la decisión de un gobierno salido de las urnas, nos han votado por mayoría absoluta. Permítame una pequeña licencia para ridiculizar esa posición, ¿se imaginan al Sr. Matas alegando que fue elegido democráticamente para hacer lo que hizo? No. E hizo menos daño, porque lo que hizo el Sr. Matas los tribunales nos lo devolverán, pero ¿quién nos devolverá la libertad que nos va a quitar el Sr. Gómez cuando ejerza de comisario político?, ¿quién...

(Alguns aplaudiments)

Señores del Partido Popular, saquemos algo positivo de todo esto, nos recuerdan con esta ley que la democracia se ha de conquistar cada día, que siempre está en peligro. Desde esta tribuna, desde este privilegiado sitio en que puedo decir lo que a muchos ciudadanos les gustaría decir, quiere soltar a los ciudadanos, a los ciudadanos contra los que se hace esta ley, porque esta ley se hace contra los ciudadanos, a los que se pretende secuestrar su libertad, que con respecto a las normas constitucionales los ciudadanos han de utilizar todos los recursos legales que tengan a su alcance para poner en evidencia esta ley. La Constitución nos ampara a resistir.

No es una extravagancia resistir contra el ordenamiento injusto, en unos ordenamientos está de forma explícita y en otros de forma implícita. Les pondré algún ejemplo, artículo 24 de la Constitución alemana, “todos los alemanes tienen el derecho a la resistencia contra cualquiera que intente eliminar este orden cuando no fuera posible otro recurso”. El democratísimo artículo 21 del proyecto de Constitución francesa de la cuarta República del 46, “cuando el Gobierno viola la libertad y los derechos garantizados por la Constitución, la resistencia en cualquier forma es el más sagrado de los derechos y el más categórico de los deberes”. Artículo 50.2 del proyecto constitucional italiano, ...

(Alguns aplaudiments)

... “cuando los poderes públicos violen las libertades fundamentales y los derechos garantizados por la Constitución la resistencia a la opresión es derecho y deber del ciudadano”. Podría remontarme hasta la Declaración de Virginia que también lo dice.

En España, alguien tan reconocido en el mundo de la justicia como Don Ángel Osorio y Gallardo, nada sospechoso de ser rojo peligroso, afirmaba, “la necesidad del derecho de resistencia a la opresión se justifica porque los poderes tiránicos hacen la guerra sin declarar la guerra, suprimen, de hecho, las constituciones sin derogarlas, mantienen los parlamentos despojándoles de su esencia -mantienen los parlamentos despojándoles de su esencia- desconocen todas las garantías y eliminan la personalidad humana”. Resistir.

Resistir y utilizar todos los recursos que la ley nos ofrezca para destruir este atentado contra la libertades. “Ser español es temblar”, decía Riego. ¿Qué diría si nos viera ahora? No entendería de ninguna manera que después de haber llegado al cielo constitucional con el que él soñaba volviéramos al infierno de la censura previa sin vernos obligados por la fuerza de unos cañones, simplemente por la voluntad de un grupo de señoritos. Simplemente por eso.

Señores del Partido Popular, no todos son iguales. Sería muy fácil para mí desde la oposición decir, todos los del Gobierno son iguales, no son todos iguales. Y me dirijo especialmente a los miembros del Gobierno, sé que algunos, y me consta, que algunos miembros de este gobierno están avergonzados de verse hoy en esta situación, están avergonzados. Y algunos diputados del Partido Popular, del Grupo Parlamentario Popular, también se encuentran avergonzados de verse en esta situación. Simplemente actuaran por una obediencia que tienen que pensar que no debe ser ciega. Desde su posición pueden hacer más para defender lo que es lógico y lo que sería de buen criterio para

todos los ciudadanos que lo que podemos hacer desde la oposición, porque a la oposición no se nos oye, no se nos escucha, no se nos hace ningún caso.

Lo decía el Sr. Osorio, “mantiene los parlamentos despojándoles de su esencia”. Esto es lo que están haciendo. Por eso me dirijo a aquellos de dentro del Grupo Parlamentario Popular, de dentro del Gobierno del Partido Popular para que desde su posición privilegiada les digan a esos que están corriendo en el laberinto que su propia velocidad les ciega, que atiendan a los derechos de los ciudadanos, atiendan, escuchen los derechos de los ciudadanos y no vayan contra ellos. Es una ley contra los ciudadanos.

Señores del Partido Popular, ¿saben por qué votarán a favor a la censura previa? Porque ustedes no saben lo que nos costó a otros partidos traerles la libertad de expresión.

Nada más.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de contrarèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. És una pena que hi hagi diputats que vulguin sortir aquí i carregar-se la transició espanyola, carregar-se la importància del consens, carregar-se valors importants amb els quals totes les forces polítiques, les dues espanyes, varen arribar a l'esforç, a l'enteniment i a la concòrdia per arribar a la situació democràtica de llibertats que tenim avui i que és un mèrit de tots, no només de vostès, Sr. Diéguez.

(Alguns aplaudiments)

De totes maneres, era previsible que aquest debat fos un debat on sortís, com no, el règim de Franco, els símbols franquistes, el Govern de Jaume Matas, tot allò del que vostès únicament saben parlar darrerament, i és una pena, és una pena que vostès no puguin entrar en el fons i en el contingut d'aquesta proposta que, per cert, és la seva proposta.

Vostès no han parlat de quin és el seu posicionament, de per què demanen que aquesta llei se sotmeti a un nou dictamen i tampoc no tenim clar, Sr. Diéguez, si vostès duren o no duren aquesta llei al Constitucional, no ho han dit, no ho han dit, és curiós...

(Remor de veus)

... vostès no s'han posicionat sobre aquesta situació i la veritat és que... bé, hagués estat una informació que, per ventura, hagués aclarit moltes coses.

Jo sé que vostès altres vegades sí han anunciat que anirien al Constitucional i no els ha anat gens bé, Sr. Diéguez, no els ha anat gens bé. Parlem, per exemple, de la Llei de funció pública.

(Remor de veus)

La Llei de funció pública que vaig tenir, a més, l'honor de poder defensar en aquesta tribuna com a diputat del meu partit, vostès varen dir que el motiu de demanar un informe del Consell Consultiu era perquè tenien seriosos dubtes, deia la portaveu socialista, "no, no, estam plenament convençuts que aquest projecte de llei de reforma de la funció pública vulnera clarament l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic d'aquest mateix any i també la Constitució Espanyola". Vostès deien d'aquella llei que atemptava contra l'Estatut d'Autonomia. Vostès deien que "preceptua l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, és absolutament incompatible amb el que diu la norma o el projecte de llei que avui se'ns porta a aprovació a aquest parlament i que de facto el que fa és eliminar el català", etc. "Es produeix una altra vulneració legal, vulnera així la jurisprudència constitucional i, concretament, la Sentència del Tribunal Constitucional 31 de l'any 2010". "El Govern i el Partit Popular el que fan és utilitzar el contingut d'aquesta sentència per avalar l'eliminació del català com a requisit de la funció pública".

(Se sent una veu de fons que diu: "lleï de símbols")

Vostès ja ens deien coses com que, "diu que aquesta sentència del Tribunal Constitucional és que en cap cas no pot haver-hi una llengua que tenguí preferència sobre una altra i, per tant, vostès estan atacant la nostra llengua pròpia". "Això produeix inseguretats jurídica".

Tot això eren arguments que vostès a una altra llei defensaven, varen anar al Tribunal Constitucional i, saben què va passar? Que el Tribunal Constitucional els va dir que vostès estaven fent política vulnerant les lleis i que no tenia raó el seu recurs d'inconstitucionalitat.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, deixin la demagògia, deixin de fer política partidista. Mirin, parlen d'una llei que allò que pretén és regular els símbols de la nostra comunitat autònoma, els símbols de la nostra comunitat autònoma, els símbols continguts en el nostre Estatut d'Autonomia, el nostre escut, la nostra bandera...

(Remor de veus)

... no es posin així. Jo crec que és una qüestió que no pot ser ofensiva per a ningú, que estigui convençut i que sigui un demòcrata i un polític, que tenguí lleialtat institucional i que vulgui protegir aquestes senyes d'identitat que ens són pròpies a tots, a tots, perquè són els símbols que ens uneixen a tots...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

... jo sé que vostès ens tenen molta animadversió per molts de motius, però això forma part del pluralisme polític. El pluralisme polític implica que hi pot haver discrepància, hi ha d'haver discrepància, però el problema que tenen vostès és que aquesta discrepància va més enllà d'aquest pluralisme polític. Vostès confonen el pluralisme polític amb animadversió a l'adversari polític i nosaltres amb això no hi podem entrar ni hi volem entrar.

(Remor de veus)

Insistim, nosaltres defensam la legalitat d'aquest projecte de llei, no consideram que s'hagi de sotmetre a un nou dictamen perquè el dictamen del Consell Consultiu deixa ben clar el seu posicionament i pensam que aquesta tramitació ha de continuar en aquesta sessió parlamentària. Esperam i desitjam que aquesta llei de símbols sigui una realitat en la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació. Votació de l'escrit RGE núm. 14126/13, del Grup Parlamentari MÉS. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjat per 33 vots en contra i 25 a favor.

Votació de l'escrit RGE núm. 14732/13, del Grup Parlamentari Socialista. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjat per 33 vots en contra i 25 a favor.

IV. Si n'és el cas, debat i votació del dictamen de la Comissió d'assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

Passam ara al punt quart de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen del projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús de símbols institucionals a les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula el vicepresident Sr. Antonio Gómez per un temps de quinze minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muy buenos días, señoras y señores diputados. Sra. Presidenta. He escuchado con atención esta intervención previa de sus señorías, y especialmente al Sr. Diéguez. Él, el otro día, discutiendo los presupuestos de la comunidad me acusó de no saber dónde estaba, incluso me acusó de llamarle perro, cuando lo único que hice, simplemente, fue citar a Unamuno. Considero que quien no sabe dónde está es él.

¿Cómo es posible que afirme en esta cámara todas las afirmaciones que ha venido afirmando? Cuánta demagogia. ¿Cómo es posible que pueda hacer tanta demagogia un señor que él, especialmente, es vicepresidente de esta casa, incluso llegó a presidirla, aunque sólo fuera por cinco días, pero la presidió?

(*Se sent una veu que diu: "presidenta"*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gómez...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Yo creo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicepresidente... tiene que atenerse a la cuestión.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... que en esta casa aún hay gente que está anclada en esa izquierda retórica y de resentimiento.

(*Remor de veus*)

El análisis que ha hecho de este proyecto de ley simplemente es una simple manipulación porque quiero pensar que es eso, que la manipula, porque si no, sería que está despreciándola porque no la entiende, porque no la ha leído con detenimiento. Y, como diría, y como diría aquel gran poeta castellano, Antonio Machado, que decía, en sus *Campos De Castilla*, en *A Orillas del Duero*: "Castilla miserable, ayer dominadora, envuelta en sus andrajos desprecia cuanto ignora".

Señoras y señores diputados, el proyecto de ley de símbolos institucionales de las Islas Baleares, que hoy presentamos para su debate y aprobación, si así lo consideran sus señorías, regula una materia que cuenta, que no cuenta con un marco normativo, unitario, en nuestra comunidad autónoma. Se trata de clarificar, de una vez por todas, el uso de símbolos y cómo se pueden utilizar en las instituciones públicas de las Illes Balears a fin de conseguir una máxima seguridad jurídica en la materia, evitar confusiones a los ciudadanos y respetar sus derechos, como es el de recibir cualquier servicio público en condiciones de total imparcialidad.

El proyecto de ley especifica qué se consideran símbolos oficiales, el uso que se ha de hacer de cada uno de ellos y cómo se pueden utilizar o colocar en los inmuebles o muebles afectos a servicios públicos de esta comunidad autónoma. No se trata de impedir la libertad de expresión, como se ha criticado, sino que ésta se desarrolle en espacios que per se no han de tener ninguna connotación política.

Las finalidades principales de esta iniciativa legislativa son: regular el uso de los símbolos oficiales, impedir que en el espacio reservado para ellos se exhiban símbolos no oficiales y que los inmuebles y muebles afectos a un servicio público no sirvan de soporte para manifestaciones y reivindicaciones personales de carácter partidista mediante símbolos no oficiales. Todas son constitucionalmente legítimas porque la determinación de cuáles son los símbolos oficiales y la regulación del modo en qué deben usarse es indispensable para asegurar que cumplen la función representativa y de integración simbólica que les corresponde.

Los símbolos oficiales cumplen, en efecto, la función de integración que, como dijo el Tribunal Constitucional, en su Sentencia 94/1985, de 29 de julio, el símbolo político acumula toda la carga histórica de una comunidad, todo un conjunto de significaciones que ejercen una función integradora y promueven una respuesta socioemocional, contribuyendo a la formación y mantenimiento de la conciencia comunitaria. Y, en cuanto a expresión externa de la peculiaridad de esa comunidad, adquiere una cierta autonomía respecto a las significaciones simbolizadas con las que es identificada, de aquí la protección dispensada a los símbolos políticos por los ordenamientos jurídicos. El símbolo político corresponde, pues, al lado de una función significativa integradora, a una especial función representativa e identificadora que debe ejercer con la mayor pureza y virtualidad posibles.

En efecto, los símbolos oficiales cumplen la función de integración que teorizara Rudolf Smend allá por los convulsos años 30, según este autor la vida del estado es un proceso constante de integración, desde lo funcional a lo simbólico. Los símbolos tienen, pues, la finalidad de catalizar el vínculo afectivo de la sociedad con el Estado que la organiza y contribuir al mantenimiento de la unidad. La racionalización de los símbolos es una de las características del estado moderno. La identificación de los ciudadanos con sus símbolos es, pues, lo que los hace importantes. Porque cuando esta identificación se produce, los símbolos son representativos y útiles. Por tal razón, determinar cuáles son los símbolos oficiales para que cumplan esa función de integración simbólica es una tarea esencial de toda sociedad, en que en una democracia deben realizarse a través de la voluntad popular expresada en la Constitución y en la ley.

Por ello, si la finalidad de todo símbolo oficial es representar al Estado o a otras instituciones, como las comunidades autónomas y si los símbolos, al ser determinados normativamente expresan la voluntad popular, toda pretensión de sustituir, desplazar o competir con la exhibición de símbolos oficiales en actuaciones de los poderes públicos o en lugares destinados al servicio público, no constituye un ejercicio de libertad, sino que es simplemente una imposición antidemocrática.

En definitiva, impedir esa competencia de símbolos no oficiales en los espacios destinados a servicio público, no menoscaba derecho alguno, porque pretende únicamente que los símbolos oficiales puedan cumplir la función de integración que les da sentido. Puede suceder sin embargo que símbolos no oficiales o alternativos sean exhibidos por aquellos que sostienen ideologías o posiciones más o menos rupturistas, que propongan incluso cambio de símbolos. Pero esta última exhibición puede hacerse en muchos sitios, la clave radica por consiguiente en el lugar donde se produce esa exhibición. En este sentido, como los edificios públicos no son de nadie, como algunos puedan pensar, sino que son de todos...

(Remor de veus i cridòria)

..., no podemos usar o exhibir símbolos que no sean de todos...

(Continua la cridòria)

... por su carácter de representatividad de la totalidad del cuerpo político y por haber sido dispuesto por la voluntad democrática...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...los símbolos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor. Silenci!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... de los que se ha dotado legítimamente la colectividad, aspiran a su exclusividad. Evidentemente ello no significa que en una sociedad democrática no se admitan otros símbolos, como manifestación de la libertad ideológica o de la libertad de expresión, pero sí supone que cuando se trata de las instituciones públicas, éstas por su condición de representantes y servidoras de la colectividad, no pueden hacer valer en sus actuaciones otros símbolos que los democráticamente aceptados como representativos de la comunidad por el conjunto de los ciudadanos. Es la misma naturaleza de los símbolos oficiales la que reclama la exclusividad de su exhibición en toda actuación de los poderes públicos y en todo espacio dedicado a un servicio público. Y esto, como parece evidente, no es una limitación de la libertad ideológica o de la libertad de expresión...

(Remor de veus)

..., sino sencillamente un uso ordenado de los símbolos oficiales que reclama, para que puedan cumplir con su función la exclusividad de su exhibición pública en las actuaciones y en los edificios públicos. En suma, una regulación legítima del uso de los símbolos autonómicos no lesiona ningún derecho fundamental.

(Remor de veus)

Los poderes y los servidores públicos están al servicio de todos y su objetivo es satisfacer los intereses generales. Representan y actúan en nombre de todos los ciudadanos y no al servicio de grupos o intereses particulares. El desempeño de sus funciones debe estar presidido por una neutralidad y objetividad, como exige la Constitución. Pero si no fuera así, no habría servicio público. Por ello, no cabe en una democracia, porque sería contrario a la voluntad de la mayoría expresada en la ley, que los servidores públicos ejerzan sus funciones que son al servicio de todos, con la exhibición de unos símbolos que no son los que ha escogido la colectividad para que la represente en su conjunto. Es decir, con unos símbolos que no son oficiales y que, por lo tanto, no representan a todos.

De lo contrario, una minoría impondría sus símbolos, cuando lo que debería hacer sería aspirar a formar mayorías suficientes para cambiarlos...

(Remor de veus i rialles)

De todo lo anterior se deduce que pueda haber lugares donde no es legítimo exhibir símbolos no oficiales.

Por todo y a modo de resumen de lo hasta ahora expuesto, la exclusividad de los símbolos oficiales en espacios oficiales no constituye límite a la libertad de expresión y tampoco, por añadidura, a la libertad ideológica. Igualmente hemos de apelar a los principios de neutralidad y objetividad en el funcionamiento de la administración, artículo 103. El administrado tiene derecho a recibir el servicio de la administración con neutralidad y objetividad.

En la tramitación de este proyecto de ley se ha hecho mucha referencia al ámbito educativo. En este ámbito la situación es muy delicada, son espacios muy sensibles, toda vez que está presente el derecho de los alumnos a recibir una formación sin adoctrinamiento, como también está el derecho de los padres a escoger la enseñanza que desean para sus hijos. A lo anterior hay que sumar la libertad de cátedra, una concreción de la libertad de expresión que tiene vedado el adoctrinamiento.

En ese contexto, la exhibición en edificios destinados al servicio educativo de símbolos no oficiales, no puede tener más fin que el adoctrinamiento de los discentes y constituye una clara vulneración de los derechos fundamentales de éstos y de los padres. Más que en ningún otro lugar, en los centros educativos deben respectarse los principios de neutralidad y objetividad que tienen un fundamento democrático indiscutible, de lo contrario se afectaría el libre desarrollo de la personalidad de quienes la tienen en formación.

Y termino, señores diputados., termino apelando a su sentido de la responsabilidad y responsabilidad es hacer un análisis racional y objetivo. Podemos estar a favor o no sobre la conveniencia de aprobar este proyecto de ley, pero lo que considero que no debemos hacer es frivolar. La función representativa que sus señorías ostentan requiere imperiosamente esa seriedad de análisis. Decir que se podrá sancionar a una persona por entrar a una oficina con un lazo o por llevar pegatinas no oficiales por una carretera de titularidad de la CAIB o en una finca forestal pública, decir que estaría obligada la Casa Real a pedir permiso para colocar su estandarte en Marivent es sencillamente decir tonterías. Así está publicado y recogido por algún medio de comunicación.

Confío y deseo, señorías, que el sentido común y la responsabilidad sea su guía a la hora de tomar la decisión de apoyar o no este proyecto de ley. Confío por tanto en que lo apoyen. Muchísimas gracias.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Presidenta, pido la palabra por el artículo 76, al haberse hecho juicios de valor por parte del Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, yo no le voy a dar la palabra...

(Remor de veus)

No le voy a dar la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No no me la va a dar, me la va a negar.

LA SRA. PRESIDENTA:

No le voy a dar la palabra, Sr. Diéguez. En la primera intervención del Sr. Vicepresidente, cuando ha hecho la introducción le ha nombrado, solamente le ha nombrado...

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Ha hecho juicios de valor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, después yo le he pedido que se atendiera a la cuestión. ¿De acuerdo?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No es la cuestión, son juicios de valor.

LA SRA. PRESIDENTA:

No le voy a dar la palabra, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Comienza la censura previa.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam el debat. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 10979/13...

(Continua la remor de veus)

Sr. Thomàs, silenci per favor.

Per defensar les esmenes socialistes RGE núm. 10979 a 11005/13, té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Delegada del Govern. Acabam de tenir una mostra dels tics autoritaris de qui ens governen, i ja són massa, perquè aquesta llei d'avui també n'és una bona mostra.

Jo començaré esmentat el Sr. Rubio, a qui esper que no doni la paraula, seguint el criteri que ha aplicat, per dir-li que és evident que no s'ha llegit la sentència del Tribunal Constitucional sobre la Llei de funció pública. Li recoman que la llegeixi, aprendrà bastant.

Senyores i senyors diputats, avui, 19 de desembre de 2013, fa gairebé dos anys des de la formació del Govern contrareformista de Mariano Rajoy, el Govern que està protagonitzat el pitjor retrocés en drets i llibertats de la recent història de la democràcia espanyola. Avui, 19 de desembre de 2013, serà recordat com un dia de la infàmia per a la llibertat dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Avui el PP perpetrarà el pitjor ataca a les llibertats dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears de la nostra història recent, perquè, Sr. Gómez, el debat d'avui no és el debat d'una llei més, perquè aquest debat d'avui, senyores i senyors diputats, aquest debat d'avui és un debat sobre la llibertat, és un debat sobre la llibertat provocat per un govern que pretén limitar-la. I no és estrany que la idea de llibertat i en concret la llibertat d'expressió avui trobi el seu principal enemic en un govern. No ho és, perquè des de les primeres revolucions liberals i en consonància amb el moment històric en què apareix el propi concepte de llibertat d'expressió, s'ha d'entendre com una llibertat negativa, com un dret de defensa, front un estat que la pretén limitar. L'objectiu era precisament i en concret, protegir la llibertat d'expressió com una esfera de llibertat individual enfront d'un estat censor.

El concepte no és meu, per suposat, ni és un concepte nou. És mou coneguda l'afirmació del president Wilson, també catedràtic i director de Princetown, que defensava que la història de la llibertat és la història de la lluita per limitar el poder del govern. En aquest sentit, en dates tan llunyanes com és 1776, a la Declaració de drets del bon poble de Virginia, que el Sr. Diéguez hi ha fet referència, ja podem llegir sobre la llibertat de premsa, antecedent o associada amb el que avui en dia en deim llibertat d'expressió, que és un dels majors baluards de la llibertat i mai no podrà ser restringida si no és per part de governs despòtics. Governos despòtics, senyores i senyors diputats, són aquells que legislen per limitar les llibertats.

Aquest llei de símbols que avui tractam en aquest ple, és precisament una fidel mostra d'un govern, d'una administració que vol interferir en l'exercici de la llibertat d'expressió. És un capítol més en la història de la lluita per la llibertat. No els estranyi que ens hi oposem amb total fermesa, denunciant la gravetat que el Govern vulgui limitar un dret fonamental bàsic en la democràcia com és aquest. No és aquest modest diputat que els parla, ni tan sols el conjunt del Grup Parlamentari Socialista, qui acusa la Llei de símbols de ser un atac a la llibertat d'expressió. És també el Consell Consultiu que els ho va dir en el primer esborrany. Recordem que el Consell Consultiu és, segons l'article 76.1, el superior òrgan de consulta de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I aquest organisme en aquell primer dictamen diu: *"estimamos que tal norma no está ajustada a derecho. Atenta contra el derecho a la libertad de expresión, que con rango de derecho fundamental reconoce y protege el artículo 20.1 de la Constitución Española. Derecho respecto al cual, se establece en el apartado 2 que su ejercicio no puede restringirse mediante ningún tipo de censura previa lo cual proyectado sobre el presente caso, significa que no resulta legítimo ni admisible el régimen aludido de autorización previa de la conselleria competente"*. Claríssim.

Però més dur encara és el vot particular emès per cinc dels consells membres del Consultiu: "La norma, més enllà dels dos articles dedicats a regular l'ús dels símbols institucionals, en realitat pretén instaurar un procediment de control previ per poder utilitzar o col·locar qualsevol altra simbologia en els béns immobles o mobles afectes als serveis públics". Encara més, "el text objecte de consulta s'aparta sense cap tipus de justificació del principi de pluralisme polític i dels valors constitucionals i democràtics més bàsics i que suposa una vulneració de les llibertats ideològiques i d'expressió".

Volen encara més raons? "En una ponderació, entre d'una banda els valors i principis fonamentals del pluralisme polític i les llibertats ideològiques i d'expressió, i de l'altra, els principis d'objectivitat, imparcialitat, neutralitat i independència de l'administració, clarament hauran de prevaler els primers sobre els segons". Juristes de bastant més prestigi que el jurista que ens acaba de parlar.

Es qüestiona fins i tot la justificació i oportunitat d'aquesta llei. "La pretesa voluntat d'objectivar l'ús de símbols en els béns mobles o immobles afectes als serveis públics, amb règim d'autorització prèvia, perquè es produeixi sense interferències ideològiques de cap mena, no té cap fonamental constitucional, estatutari o legal". I esmenta la doctrina del Tribunal Constitucional, de la qual en deuen saber un poc més que el Sr.

Rubio. I els adverteixen novament, que un dret fonamental com la llibertat d'expressió haurà de primar sobre els altres. Convé recordar el valor preferent de la llibertat d'expressió, com a dret bàsic i fonamental de l'estat democràtic de dret i que en un eventual conflicte entre drets, s'haurà de ponderar cas per cas per determinar quin dret haurà de prevaler i amb quina mesura. I ens diuen que ha de prevaler l'Estatut de l'empleat públic.

Aquesta és una llei sense mesura. Posen una interpretació molt subjectiva del dret de la infància per damunt la llibertat d'expressió. Una interpretació tan forçada que el que fa concloure a tothom, també als consellers que fan aquest vot particular, que es llegeix entre línies que el govern que impulsa la norma sobre l'ús dels símbols als béns mobles o immobles afectes als serveis públics de la comunitat autònoma, pensa particularment en els centres d'ensenyament. No ens estranya que hagin rebutjat fa un moment fer un nou dictamen. Tenen por que els donin una nova lliçó de democràcia.

(Aplaudiments)

També els sindicats creuen atacats els seus drets. Una al·legació d'una central sindical, els deia que aquesta llei pretén privar l'ús dels espais dels centres de treball per anunciar missatges que no siguin competència de les administracions públiques. I consegüentment, priva l'exercici de l'activitat sindical i de l'activitat de càtedra. Molt malament no anava tota aquesta gent, quan el mateix govern canvia el text de l'avantprojecte de llei, canvia l'article 4.3, aquell que preveu l'autorització prèvia, i el converteix en una mena de control patrimonial dels béns del Govern. Però ah! I aquí tornam tenir l'estil trampós del PP. Introdueixen una esmena via parlamentària per tornar a l'autorització prèvia, només posa "autorització", però és evident que l'autorització ha de ser prèvia, la censura prèvia. Per tant, sobre la qual el Consultiu havia advertit de la seva inconstitucionalitat.

Per tant, a totes aquestes fonamentades opinions qüestionant la constitucionalitat, l'oportunitat i l'objecte de la Llei de símbols, hi haurem d'afegir l'advertència que es va fer en aquesta seu parlamentària, per part dels serveis jurídics en el tràmit de ponència, quan el Grup Popular va tornar introduir la censura i se'l va tornar advertir del perill d'inconstitucionalitat. Una autorització prèvia o censura que s'administrarà de forma totalment arbitrària, ja s'ha dit, per part d'una conselleria competent, ja que no s'estableix cap criteri ni un a la llei. És més, la mateixa consellera d'Educació, a pregunta d'aquest diputat, no sé si ho recordaran, va ser incapaç de dir un sol criteri a partir del qual es consideràs que un símbol havia de ser prohibit. "Aplicaré la llei" va dir, però si la llei no té criteris.

Aquesta arbitrietat en mans d'aquest govern el que crea és preocupació. Per justificar aquesta aberració legislativa, aquest atac a les llibertats fonamentals, s'emparen vostès en els drets de la infància a l'exposició de motius. Com si el legislador del PP, del Govern, d'aquest govern que és incapaç de tenir un espai de diàleg amb tota la comunitat educativa, fos capaç de fixar tot sol, sense concurs de cap expert, com s'han de protegir els drets de la infància i opten per prohibir, amb una decisió totalment contrària a un esperit educatiu o formatiu de la infància.

Els ho han dit per escrit els directors d'ensenyament secundari de Menorca, quan els han recordat que les escoles també han de formar ciutadans democràtics i cívics. Els recorden que els centres docents són escoles de democràcia i que si volem un futur democràtic, la llibertat d'expressió i de reunió han de ser respectades i protegides en l'àmbit escolar, com a escoles de vida i de ciutadania que són. Mirin quin concepte més diferent. Més clar no es pot dir. Quins valors estan transmetent vostès als nostres infants, quan allò que pretenen imposar en els centres educatius, vertader objectiu de la seva llei, és la repressió de la llibertat d'expressió.

Senyores i senyors diputats, avui hem vist la paradoxa que han sortit en aquesta tribuna a defensar la Llei de símbols en nom de la llibertat, de la llibertat que pretenen limitar. Surten aquí a omplir-se la boca de llibertat, alçant la bandera de la llibertat amb una mà, mentre amb l'altra tallen les cames al nostre dret fonamental. Aquests que fan de la llibertat una bandera, avui ens demostren, ens demostraran amb el seu vot, que sols defensen la llibertat dels mercats, però limiten, posen barreres i interfereixen en la llibertat individual. Falsos liberals són!

(Alguns aplaudiments)

Com pretenen fer-nos creure que defensen la llibertat, qui legisla per prohibir-la? No es defensa amb una llei que restableix la censura prèvia, que el Sr. Fraga va eliminar, com ja ha dit el Sr. Diéguez, el 1966, on preveia l'anul·lació de les consignes i la censura prèvia com a procediment normal. És que l'esmena que el PP va incorporar, per tant, ens torna 46 anys enrere.

En canvi no han acceptat cap de les esmenes de l'oposició, i la majoria eren de supressió perquè no compartim absolutament res d'aquesta llei, però sí varem fer dues esmenes per intentar aportar un poc de seny si els populars, els conservadors, estaven disposats a continuar endavant amb aquesta aberració legislativa. Varem proposar substituir l'autorització prèvia per una simple comunicació. No. Varem proposar l'autorització de tot tipus de símbols amb relació històrica amb la nostra comunitat compatibles amb els valors democràtics de la Constitució i que representin moviments ciutadans legítims en un sistema democràtic. També han dit que no.

I també han dit que no a una esmena que diu, i citaré literalment, "tindrà consideració d'infracció molt greu tota exhibició feta per part de particulars o entitats de simbologia que inciti a l'odi, que exalti o representi dictadures, contràries als valors democràtics de la Constitució Espanyola, i particularment les que representin la simbologia nazi". A això han dit que no!, a això han dit que no!

(Remor de veus)

Jo no ho entenc. Per molt que s'emblanquinin la poteta es veu que és el llop, el que vol entrar.

Els consellers del Consultiu, l'opinió pública, tothom ho tenim clar. Per molt que ho vulguin maquillar o disfressar, aquesta llei tothom veu clar que es va per prohibir l'exhibició de símbols plenament compatibles amb el nostre sistema democràtic. Pretenen clarament prohibir les quatre barres sobre fons groc que també apareixen a la nostra bandera i al nostre escut. Amb aquesta llei prohibeixen aquesta senyera, la veuen?, que de manera absurda consideren una amenaça. Dins el mateix sac prohibiran aquesta que té una franja blava, la veuen? O aquesta que simplement llueix un escut al centre però que continua mostrant les quatre barres sobre fons groc, clarament.

En canvi no els preocupa l'exhibició d'altres banderes o símbols que, a diferències dels anteriors, inciten a l'odi o són recordatoris de dictadures que han provocat mort i patiment al nostre país, com aquesta, que du els colors de la bandera constitucional però exhibeix una àguila de Sant Andreu, símbol de la victòria d'uns espanyols sobre uns altres, exaltació d'una victòria militar d'una guerra entre ciutadans d'un mateix país. De vergonya!, és això.

(Alguns aplaudiments)

Per què una bandera que és compatible amb la democràcia i la Constitució és sentida com una amenaça pel Govern, i no una bandera preconstitucional, sobre la qual no volen introduir ni tan sols una esmena que la prohibeixi? Aquesta és la pregunta que molts ens feim.

I no m'expliquin la Llei de símbols de Navarra, que ja els veig venir, com han anat fent en comissió. En aquest text legal -ja els ho han dit molt clar, però jo insistiré- hi ha la regulació de quins són els símbols de Navarra, la bandera, l'escut i l'himne, la seva descripció, el seu ús, promoció i, curiosament, com ja ha dit el Sr. Martí, una disposició per a l'eliminació de la simbologia franquista, de la qual no volen ni parlar. No és una llei que prohibeixi, limiti o ataqüi la llibertat d'expressió. En tot cas defensa els símbols, aquesta sí. És més, a l'exposició de motius es diu clarament quin és l'objecte de la llei, i la llegiré perquè, si no l'han llegida, per molt que la utilitzin no l'han llegida, es veu. "*Las regulaciones legales anteriores sobre esta materia en Navarra no han contenido los elementos jurídicos necesarios como para que los poderes públicos pudieran ejercer con eficacia la corrección de las numerosas irregularidades que frente a su fondo doctrinal se han producido y se siguen produciendo en ayuntamientos donde sólo ondea la bandera oficial de la comunidad autónoma del País Vasco como única enseña*". A quants d'ajuntaments de les Illes Balears han vist vostès penjades banderes d'altres comunitats autònomes que substituïssin la nostra? A cap ni un! A tal punt arriba el seu esforç per intentar dissimular, maquillar, ocultar les vertaderes intencions, que ens comparen amb Navarra i als conflictes o les situacions generades per veïnatge i relació històrica amb el País Basc.

Se n'adonen que no tenen la més mínima credibilitat? No veuen que tothom ha entès que han fet aquesta llei per anar contra els professors, els mestres, els pares, les mares que no combreguen amb les rodes de molí d'un govern autoritari? Un govern despòtic, si hem d'emprar la terminologia de les revolucions liberals.

Senyores i senyors diputats, vaig acabant. Les nostres llibertats personals milloraran amb la Llei de símbols? Jo els asseguro que no. Estan posant en marxa un sistema de control, repressió i sanció que no saben on els durà. La llibertat no és una propietat del Govern, Sr. Gómez, no és una propietat que el Govern pugui administrar al seu gust per moltes majories que tenguí. La llibertat és dels ciutadans; si algú ha de decidir sobre la llibertat són els ciutadans, són ells que han de poder dir lliurement quin són els símbols que reconeixen i accepten i no necessiten que el Govern els digui quins símbols són perniciosos i quins no! Aquest afany que demostra el Govern del Sr. Bauzá es pareix més a la política del Gran Germà de l'obra d'Orwell 1984 que a una proposta democràtica del segle XXI.

Quina casta de suposats liberals són aquests que volen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

...suplantar la llibertat dels ciutadans per les seves prohibicions? Acab, és la darrera línia. Acab precisament amb una cita d'un liberal, d'un respectat sociòleg i filòsof que tengué una breu però respectable carrera com a polític del Partit Liberal alemany, Ralf Dahrendorf. Ens deixa un consell que voldria que s'aplicassin: "Perquè floreixin les societats lliures els límits de la lliure expressió sempre s'han d'ampliar, mai estrènyer".

Això els demanam avui, que retirin la llei, que renunciïn a aquest atemptat a la llibertat d'expressió. Aquesta és una d'aquelles línies vermelles que cap govern no s'hauria d'atrevir a creuar, perquè entren en un terreny perillós. Si segueixen en aquesta deriva ens tendran davant, plantats davant aquest atemptat contra la Constitució, davant aquest atemptat a la llibertat ciutadana, i per això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

...avui i en nom de la llibertat els demanam un cop més que aturin aquesta aberració legislativa! Retirin la llei!

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, de la RGE 10576/13 a la 10590/13, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquest projecte de llei, ho tornaré a dir, és una llei mordassa, és una llei que ataca, que vulnera el dret fonamental a la llibertat d'expressió, i el Partit Popular, al Govern o al Parlament i allà on pugui, intentar prohibir paraules, gestos, símbols, i si poguessin es prohibiria fins i tot el silenci d'aquells que no estam disposats a renunciar al nostre patrimoni més valuós: la paraula i la llibertat. I crec que no puc expressar millor els efectes d'aquesta nova mordassa que amb aquest silenci.

(El Sr. Martí i Llufríu calla durant uns minuts)

Incomoda, de ver? Idò així, així és com ho voldrien, i no ho aconseguiran, no se'n sortiran, no és aquest el camí.

(Se sent esqueixar un paper)

(Alguns aplaudiments)

Senyors... i senyores diputades. Som animals simbòlics, el llenguatge està fet de signes, però també de símbols. El llenguatge és la capacitat de comunicar-se utilitzant un codi: un idioma, l'art, els símbols, i açò que se sap molt bé des de la filologia, des de la filosofia, des de la semiòtica, queda clarament expressat tant en els pactes internacionals de drets humans com en les normes bàsiques que ens obliguen com a diputats quan proclamam la llibertat d'expressió com a dret fonamental.

L'Estatut d'Autonomia diu en el seu article 13 que els ciutadans d'aquestes illes som titulars de drets reconeguts a la Constitució i a instruments internacionals de protecció dels drets humans, i aquests diuen que es reconeix i protegeix el dret a expressar i difondre lliurement el pensament, les idees, les opinions, mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció, i és que el llenguatge, en les seves múltiples expressions, és al forma que tenim els humans per expressar els nostres pensaments i sentiments.

La censura prèvia està absolutament prohibida per tots els tractats internacionals, per la Constitució Espanyola, per l'Estatut, i els límits a la llibertat d'expressió estan delimitats a casos molt concrets, relacionats amb valors superiors com la protecció del menor, però de cap de les maneres, de cap de les maneres, la censura prèvia que estableix el Projecte de llei de símbols no es pot justificar amb la protecció del menor. Evitar que els edificis públics puguin recollir com a expressió dels seus treballadors o de l'acord dels seus òrgans de direcció opinions en forma de símbols o banderes no protegeix els infants i joves menors d'edat de res. I així ho ratifica la doctrina internacional en aquest tema. Ho faria, en tot cas, si la prohibició, com proposa el dictamen del Consell Consultiu, és concreta, és particular, com per exemple amb els símbols nazis, amb els símbols franquistes o qualsevol altre que faci apologia de la violència o de la discriminació.

Dic açò perquè les traves i prohibicions a la llibertat d'expressió són inútils, i acaben trobant l'esclat expressiu per dir el mateix defugint la censura prèvia. D'açò en vam aprendre molt, o n'hauríem d'haver après molt, els ciutadans d'aquest país i d'aquest estat en una dictadura, en la dictadura de Franco, i en són una mostra les cançons protesta, la nova cançó de Lluís Llach, de Raimon, de Paco Ibáñez, de Joan Manel Serrat, de Maria del Mar Bonet... O vostès es pensen que quan Llach cantava *L'estaca* es referia a carros amarrats? No, no era açò, eh?, no era açò. Mitjançant la metàfora de l'estaca Llach ens parlava de la dictadura que ens tenia a tots fermats i ben fermats.

La lluita genèrica contra els símbols és la lluita concreta contra la llibertat d'expressió, i aquest combat és un combat contra l'absurd. Avui el llaç quadribarrat ha esdevingut símbol de la resistència contra la marginació del català, però demà ho pot ser qualsevol altra cosa. Els símbols es generen, es creen, els creen els ciutadans. Per exemple una pancarta -per cert, supòs que són conscients que aquesta llei no diu res de pancartes- per exemple una pancarta verda que demani un acord per l'educació és absolutament legítima i entrarà dins el marc d'aquesta llei. Per tant jo convid els ciutadans a expressar-se, i tant que sí, si no és amb un símbol, amb una pancarta, que segur que amb el temps esdevindrà també símbol. I aquestes pancartes ja hi són, als nostres centres escolars, i aquestes no estan previstes al projecte de llei que avui tramitam, i si hi estiguessin, no es preocupin, la creativitat expressiva de qui es vol manifestar contra el que considera injust és il·limitada.

Hem intentat de totes totes que aquest govern i aquest parlament no tornessin a fer el ridícul per l'obcecació del Partit Popular contra el català i els símbols de la catalanitat, de la qual en som part. Els ha portat aquesta obcecació fins aquí. Amb aquest projecte de llei només s'aconsegueix una cosa: posar de manifest en mans de quin govern estam, un govern antiliberal, i un parlament amb majoria del Partit Popular que dia sí i dia també legisla contra la llibertat d'expressió: llistes negres, llaços, símbols prohibits, paraules censurades, projectes declarats inexistents... Déu meu, què diran de tu? I és que en el Partit Popular, com en el franquisme, els símbols de la catalanitat els fan urticària.

La senyera és un símbol de la història democràtica. En canvi la reacció del Partit Popular davant el franquisme, davant els assassinats del franquisme i els seus símbols, és benèvola, si no una altra cosa. Per què, si no, el Partit Popular ha rebutjat establir com a delictes l'apologia del franquisme?, per que rebutja fins i tot subscriure la condemna que va fer l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa sobre les violacions dels drets humans en el règim franquista? I per què rebutja les nostres esmenes, com també la del Partit Socialista, per incloure la prohibició d'aquests símbols? La nostra esmena diu: "Queden expressament prohibits aquells símbols que impliquen vulnerar els drets i valors constitucionals o lesionen els drets fonamentals", recomanació del Consell Consultiu. Rebutjada. També hi afegíem: "De forma especial es prohibeix qualsevol símbol que inciti a l'odi o a la violència per motius de raça, origen, gènere, orientació sexual, religió o ideologia". Rebutjada. I "de forma expressa aquesta llei prohibeix qualsevol forma d'apologia del règim franquista i del nazisme". Rebutjada. Açò han rebutjat vostès.

És un projecte de llei repressor, que va en contra de llibertat, en contra de la llengua catalana, en contra dels nostres símbols, símbols de catalanitat implícits al nostre ésser. I com deia abans és un combat absurd. Deixin que posi només un apunt a aquest absurd: l'article 3.5 diu, d'aquest projecte de llei: "Es prohibeix a la bandera de les Illes Balears, a l'escut de la comunitat autònoma de les Illes Balears i a la resta d'emblemes oficials de les administracions públiques de les Illes Balears la utilització de qualsevol símbol o sigles de partits polítics, sindicats, associacions o entitats privades", i ho fa per analogia del que la llei estatal fa amb la bandera espanyola. Va bé, però aquest purisme del Partit Popular a vegades els du a l'absurd. Idè amb aquest article el Parlament, amb majoria del Partit Popular, prohibeix i converteix en il·legals símbols com aquests: Federació de Ciclisme de les Illes Balears, il·legal; Federació Balear de Pesca i (...), il·legal; Federació Balear de Caça, il·legal; Federació Balear de Societats Filatèliques, il·legal...

(Remor de veus)

Federació Balear de Foners, de foners, il·legal. Bé, i altres més; fins i tot no sé si tenc el dubte si també il·legalitza el símbol que identifica els taxis d'aquesta ciutat, símbol d'aquesta comunitat utilitzat amb el lema d'una associació, entitat, partit... No, no, article... Escoltin, no s'han llegit bé l'article, eh?

(Més remor de veus)

Mirin, mirin el taxi.

(Continua la remor de veus)

Il·legal. Jo l'únic que els dic és que felicitin de la nostra part al batle d'Alaró per mantenir com a identificació dels taxis del municipi les quatre barres, fons comú de catalanitat que compartim amb altres comunitats autònomes d'aquest estat.

Mirin, podria posar més absurds, però crec que no és necessari. I també aquesta llei planteja un impossible. La llibertat d'expressió, com deia abans, troba totes les esclatxes per manifestar-se, i aquí en tenim una altra. L'apartat 2.b), de l'article 4 de la Llei de símbols, de l'ús de símbols institucionals, que ara aprovarà aquest parlament -sembla-, estableix que a més dels símbols oficials estaran permesos símbols -llegesc textualment- representatius de declaracions oficials d'interès local. Molt bé, açò vol dir que un ajuntament pot fer la declaració d'interès local i per tant evita la censura prèvia. És així, no?, ho tenien clar, supòs que ho tenien clar. És a dir, els municipis, i estic segur que molts d'ells ho faran, retornaran la llibertat d'expressió als nostres ciutadans, als nostres centres escolars, per poder-se expressar lliurement, i açò són vostès que ho hauran fet possible.

I per no allargar-me més deixin que acabi amb una altra contradicció. *La balanguera*, l'himne oficial d'aquesta illa; la Sra. Salom segur que la coneix i que l'estima, amb lletra de Joan Alcover i música d'Amadeu Vives, del qual el Partit Popular va dir, acta del consell insular, Partit Popular: "Ningú dins el Partit Popular no discuteix l'enorme valor d'aquesta poesia de Joan Alcover, que a més d'un gran poeta era diputat conservador, és a dir, que avui seria afiliat del Partit Popular, i amb tota probabilitat seuria i votaria amb el Partit Popular". Pensin vostès... Diuen els primers versos: "La balanguera, misteriosa,/ com una aranya d'art subtil,/ buida que buida sa filosa,/ de nostra vida treu el fil."; i acaba: "De tradicions i d'esperances/ tix la senyera...", la senyera...

(*Remor de veus*)

"...tix la senyera pel jovent,/ com qui fa un vel de nuviacions/ amb cabelleres d'or i argent." I és que vostès ho saben, ho sap tothom, la senyera, a més de poder representar una comunitat, és un patrimoni comú, compartit entre tots els territoris de parla catalana.

El poema té dos versos que sintetitzen a la perfecció el seu contingut: "Sap que la soca més s'enfila/ com més endins pot arrelar"; la idea és ben clara: un poble podrà ser més gran i universal com més fidel sigui a la pròpia història i identitat. Idò no diré res més, més clar ja no ho puc dir.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Pastor per defensar les esmenes de la RGE 10191/13 a la 10213/13, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Dia 5 de desembre va morir el patriarca de la Sud-Àfrica lliure, Nelson Mandela. En una de les seves frases deia: "Els vertaders líders hauran d'estar disposats a sacrificar-ho tot per la llibertat del seu poble", "els vertaders líders hauran d'estar disposats a sacrificar-ho tot per la llibertat del seu poble".

Avui és un dia trist per a aquesta comunitat i per a aquest parlament. Perdre llibertats sempre hauria de ser una mala notícia per a tots i totes. Fer callar la ciutadania, fer callar el poble no és la solució. Tenim clares mostres de quin és el tarannà d'aquest govern. Ens trobam amb la casuística que una diputada elegida pel seu poble, per la seva illa, que representa tota una illa, no té veu com els altres diputats en aquest parlament.

Després de dos dies d'un llarg debat de pressupostos, que crec que tots compartim que no ha estat un exemple, discutim l'aprovació o no de la Llei de símbols, una llei de censura i de repressió cap als ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra, una llei que reflecteix el caràcter i la personalitat i els objectius del president Bauzá. Sí, senyores i senyors diputats, aquesta llei

forma part de la personalitat d'un president que no tolera que ningú discrepi d'allò que ell pensa. A més es creu que està en possessió de la veritat absoluta. El que va passar aquests darrers dies al debat de pressupostos no és una casualitat, és un clar reflex del que vol d'aquest parlament el Govern de la comunitat autònoma i quina importància li mereix tota una oposició, la seva opinió i el que representa; un quixot, un *quijote* per als que no m'entenguin, convençut que ha de lluitar contra els seus imaginaris gegants, que en aquest cas no són els molins de vent, són uns professors imaginaris catalanitzadors i malèvols que manipulen els pares i les mares; els nacionalistes, separatistes, rojos i antiespanyols que volen regalar aquesta comunitat autònoma als catalans. Aquests són els objectius a combatre.

Quina és la seva reacció? Molt clara: "*Sancho, hazme una ley*". "*Sí, señor*".

(*Remor de veus*)

Per arribar a aquesta conclusió bastaria analitzar el motiu pel qual discutim la necessitat de regular els símbols als edificis de la comunitat autònoma. Resposta fàcil i senzilla: molesten els llaços amb un significat de defensa de la nostra llengua pròpia i, per suposat, els llaços verds en favor d'una educació pública i de qualitat.

És legítim fer aquesta reflexió i actuar per tal de regular aquesta situació? Bé, potser sí, tenen una majoria suficient per fer-ho, però jo em demano si no estaria bé fer una reflexió i analitzar el motiu pel qual la ciutadania s'expressa de forma lliure, protestant i fent palès el desacord amb la seva política malaltissa contra la llengua, i recentment també contra les seves polítiques en educació, imposant un model en contra de tot el món: docents, pares, alumnes i majoria de ciutadans.

No pensen ni per un moment que els que poden anar malament són vostès? No està dins el seu capet que també es poden equivocar? No poden escoltar tota una societat que va sortir al carrer per fer-los arribar el seu desacord amb la seva política? No, ni un símptoma de debilitat, això mai. I molt manco, com diuen, amb aquells que tanmateix mai no els votaran. Peluts i pelats; camisetes verdes amb llaços penjats, entre d'altres; "aquests mai no ens votaran".

Però què els passa a vostès amb la llengua pròpia de les Illes Balears? Sí, amb la llengua pròpia. Aquesta comunitat té la sort de tenir dues llengües oficials, però en té una de pròpia, que no se'ls oblidi.

Quina necessitat hi ha de dividir més una societat malmesa per una greu situació econòmica, amb retallades constants en drets i serveis, i avui també en llibertats? No n'hi ha prou d'haver de fer front a les dificultats que suposa mantenir una família amb dignitat, un lloc de feina cada cop més precari i una pressió fiscal insostenible? Per quin motiu dia sí i dia també ens hem de situar a un costat o a un altre? Per què volen convertir la política en bons, aquells que pensen com vostès, i dolents, aquells que discrepen de vostès? No seria millor evitar situacions com la d'avui i cercar la majoria de la complicitat dels ciutadans?

Aquesta llei, senyores i senyors diputats, és fruit de la supèrbia, d'unes ganes d'anar en contra de tothom, de pensar-se que la primera autoritat de la comunitat autònoma pot decidir el futur de totes i cada una de les persones i les institucions que la conformen. Es pensen que vostès només són administració pública?, que la resta d'institucions no tenen majoria d'edat per tal de regular el que volen o no els seus ciutadans? Amb qui han consensuat aquesta llei? A quines institucions que hauran d'aplicar aquesta llei vostès han consultat? Són realment conscients del que avui volem aprovar? Deixin-me per un moment que pensi que no.

Han perdut el respecte a institucions com el Consell Consultiu de les Illes Balears, als tribunals que suspenen el decret del TIL, als professors i a les professores, als seus professors i professores, insultant-los per pensar de manera diferent a la seva. Avui els han tractat d'adoctrinadors. El Consell Consultiu de les Illes Balears els va dir: *"No puede decirse lo mismo del apartado 3 de dicho artículo 4, que dispone que la utilización o col·locació de qualsevol altre símbol diferent dels descrits als punts anteriors només es permet si és autoritzada prèviament per la conselleria competent"*. Han llevat prèviament. I les autoritzacions, no solen ser prèvies?, o les autoritzacions són posteriors? *"Por cuanto estimamos que tal norma no está ajustada a derecho"*, i a vostès els és igual. *"Por ello, cuanto atenta contra el derecho a la libertad de expresión, que con rango de derecho fundamental reconoce y protege el artículo 20.1 de la Constitución Española"*, és a dir, els ho diu clarament el Consell Consultiu, atempta contra la Constitució i contra la llibertat, i d'un dels drets fonamentals.

Deia un filòsof i polític anglès: "Qui no vol pensar és un fanàtic. Qui no pot pensar és un idiota. Qui no gosa pensar és un covard". Vostès, senyores i senyors del Govern, volen un poble covard, que no pensi, que sigui submís als seus desitjos, hi estigui d'acord o no.

Senyors i senyores diputats, quan direm prou? Fins quan acceptarem els capricis del president? Aquesta llei, al marge de ser un atemptat a la llibertat, contrària als drets fonamentals que tenim gràcies a la Constitució, és una barbaritat, un absurd, un atreviment i un desafiament al poble que vostès representen.

Han pensat què passarà a les instal·lacions esportives quan vulguin penjar les banderes de diferents comunitats autònomes o clubs esportius? Quan vengui la selecció catalana a fer una competició...

(Remor de veus)

...contra la balear, què faran?, els haurem d'autoritzar? Com ho farem a Manacor, a Sa Pobla, a Artà o a Ciutadella dia 16 de gener, el dia de Sant Antoni, si volem penjar gloses, llaços, banderes o el que els ciutadans vulguin? Com ho farem?

(Més remor de veus)

Com ho faran les escoles quan vulguin celebrar una festa i vulguin fer un manifest? Em pot dir quan la primera setmana del mes de juny -això és un vaticini- del 2014, quan en Rafel Nadal torni a guanyar a Roland Garros i ho vulguem celebrar penjant banderoles, banderes o el que l'ajuntament vulgui, diguin-me a qui telefonaré a les 6 de l'horabaixa en diumenge? Diguin-m'ho i els haurem de telefonar.

Benjamin Franklin deia "aquells que cediren la llibertat essencial per adquirir una petita seguretat temporal no mereixen ni llibertat ni seguretat". Retirin aquesta llei i resolguem els problemes de la gent. M'agradaria, ja que som a prop de les festes de Nadal, acabar amb un desig: la política és molt incerta i el nostre futur encara més; si no sabem on estarem d'aquí a un any difícilment poder saber on serem d'aquí a dos, però el meu desig com a parlamentari que ha estat molts d'anys en aquest parlament només és un: que la nova majoria la primera mesura que prengui sigui la de derogar aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Gómez?

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Pedía a la Presidencia si podía hacer uso del turno incidental que me corresponde de acuerdo con el Reglamento.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, com a Govern sí.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias. Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, hago uso de este turno incidental porque ha hecho mención al presidente. El que ha tramitado la ley ha sido..., se ha tramitado desde Vicepresidencia, y efectivamente me he sentido aludido. También ha hecho alguna referencia a lo que se comentó, a lo que comenté, incluso, el primer día en la tramitación de los presupuestos, y que usted pues ahora viene a decir o a confirmar que no les hemos admitido ninguna enmienda, que hemos pasado el rodillo, ha venido a decir.

Mire, yo en relación a esto he de comentarle, como ya dije en la primera intervención, que ustedes en todo caso lo que parece que querían es que se aplicaran las políticas presupuestarias que ustedes aplicaron en el pasado, y esas políticas presupuestarias todos sabemos a donde nos han llevado. No importa volver a hacer referencia a donde nos han llevado. Y también le dije que precisamente eran las políticas del Partido Popular, de este gobierno, las que estaban permitiendo que viésemos un poco de luz al final del túnel. Por lo tanto consideraba que eran políticas que ustedes deberían apoyar porque el contraste...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...entre sus políticas y las nuestras eran evidentes.

(Continúa la remor de veus)

Ahora usted viene aquí a seguir haciendo demagogia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot obrir qüestió incidental i pot parlar del que vulgui.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Creo que usted o no ha leído la ley o no ha entendido la ley, porque es pura demagogia lo que ha hecho, pero lo que más duele de todo esto, Sr. Pastor, es que usted, con tanta ligereza y con tanta alegría, y tratándose de quien se trata, que usted haga esta demagogia. Usted, Sr. Pastor, aquí debería ir con la cabeza gacha. Usted es la vergüenza personificada de este parlamento. Usted, Sr. Pastor, es un tráfuga. Usted encarna la figura que está cámara, este parlamento, los partidos políticos y la sociedad deberían..., en fin, deberían hacer lo posible porque no existieran figuras en este sentido.

(Més remor de veus)

Usted está ocupando un escaño y todos sabemos por qué. Es lícito cambiar de ideología, incluso es lícito cambiar de pensamiento, pero siendo consecuente, y usted para ser consecuente debería de haber abandonado el escaño que tiene. Lo que pasa es que su sentido mercantilista de la política le impide que se vaya, porque cobrar a final de mes, esto es importante.

(Més remor de veus)

Yo, Sr. Pastor, le rogaría..., le rogaría un poco más de seriedad y de respeto a la clase política. Ya sabemos..., recientemente las encuestas del CIS dicen que los políticos somos el tercer problema de la ciudadanía. Creo que esto hay que mejorarlo. Actitudes como la suya son las que hacen que no mejoremos. Pero le insisto: cada minuto que usted siga en esa silla, en ese escaño, seguirá siendo lo que es, un ladrón de la voluntad popular.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Pastor...

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, evidentment per al·lusions clares...

(Continuen els aplaudiments i les veus)

...per al·lusions clares i insults.

El primer que m'agradaria dir al Sr. Gómez és que jo entenc que per a vostès la divisió de poders no existeix, és a dir, el Govern no accepta esmenes, Sr. Gómez. Jo entenc que vostès des del Govern dirigeixen el grup parlamentari, el que accepta esmenes és el grup parlamentari. Jo entenc que des del Consolat de Mar vostès ho dirigeixen tot perquè això és una autèntica dictadura, però dirigeixin el que poden, els grups parlamentaris són els que accepten esmenes.

Vostè em diu que he d'anar amb el cap acotat. Li agradaria, a vostè, que anàs amb el cap acotat. Més li agradaria que me n'anàs cap a ca meva. No, no, no; no ho faré, no, no ho faré, Sr. Gómez, entre altres coses perquè el motiu pel qual vostès em varen expulsar d'aquest partit és per defensar la meva llengua, la que vostè no parla, per defensar la meva llengua que vostè no parla. I no ha estat un any fàcil, per a mi, però avui tornaria a fer exactament el mateix, i el temps posa cadascú al seu lloc.

Vostès, vostè, Sr. Gómez, qualque dia haurà d'explicar al conjunt dels ciutadans per què va comparèixer, per què va comparèixer, dins un expedient que va anar a cercar la policia judicial, eh?, un expedient amb el nom d'Antoni Pastor. Hauran d'explicar que un pressupost del Partit Popular, del Partit Popular, va anar caminant cap a un expedient que la policia judicial havia anat a cercar a una conselleria d'aquí prop. Vostè haurà d'explicar, qualcú d'aquí haurà d'explicar com és que va comparèixer això.

És a dir, vostès es pensen, pensen que perquè tenen el Govern poden fer qualsevol pràctica i poden insultar i dir el que vulguin. Vostè considera que som un tráfuga? Jo no ho consider. A Campos hi ha tráfuges? A Alcúdia hi ha tráfuges? N'hi ha o no n'hi ha? Miri, Sr. Gómez...

(Remor de veus)

...jo només li diré una cosa, només li diré una cosa, una: jo ara som a una nova formació política, a una nova formació política, i li puc assegurar una cosa, que ja li he dit que no sé on seré, però que amb persones i amb personatges com vostès mai no arribarem a cap acord. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un segon, Sr. Gómez. Digni, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

(Continua la remor de veus)

Vull la paraula per respondre al torn incidental del conseller, com és normal. Això no és un *toma-daca* entre dos diputats, és un torn incidental del Govern al qual els grups parlamentaris tenen dret a respondre, i crec que tots tenim coses a dir del que ha dit el vicepresident.

Senyors de l'oposició, quan no els agrada la decisió tenen aquest costum, tenen aquest costum. El criteri és el reglament, el criteri és el reglament.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

Sr. Bonet...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

(Remor de veus)

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, yo de estos expedientes que me habla no lo sé ...

Sr. Bonet, li dic, s'ha obert un torn incidental amb el Sr. Pastor.

(Remor de veus)

(Se senten veus de fons que diuen "no!")

... y se lo digo con total respeto y con total claridad.

...amb el Sr. Pastor, per una intervenció...

Pero sí le diré, sí le diré, sí le diré por qué le expulsaron del partido, por qué usted obligó a que le expulsaran del partido.

(Remor de veus)

(Remor de veus)

Sr. Bonet...

Usted precisamente ...

EL SR. BONET I BONET:

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, si és torn incidental...

Usted obligó a que le expulsaran del partido porque se dio cuenta ...

LA SRA. PRESIDENTA:

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, deixi'm acabar de parlar. Sr. Bonet..., no, ja m'ho he llegit. Sr. Bonet..., Sr. Bonet, primera, som la presidenta de la cambra; segon, tenc més llegit que vostès el Reglament; tercer, he fet una consulta prèvia a l'Oficialia Major. El torn incidental és amb el Sr. Pastor, que el Sr. Pastor tenia cinc minuts per parlar en el seu torn incidental. Si vostès...

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Ahir es va obrir un torn incidental, en pressuposts, en pressuposts, allà on tots els grups parlamentaris que vostès varen voler intervenir, varen poder intervenir. En aquell moment era un torn incidental amb el Sr. Pastor, d'acord? Segons l'article 78.1.

Usted obligó a que le expulsaran del partido porque se dio cuenta que ya usted consideró que tenía poco futuro en el partido y que no iba a aspirar a los cargos a los que usted pretendía.

Sr. Gómez, pot tancar el torn incidental.

Usted, Sr. Pastor, creo que en democracia y en política todos sabemos el papel que juegan los partidos políticos en democracia, y usted estuvo defendiendo un determinado programa político hasta que tuvo el acta de diputado en esta cámara. Y usted después fue el que se salió, el que decidió no seguir defendiendo o no seguir apoyando el programa político que usted había defendido, léase el programa político.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias...

Y lo que sucede, Sr. Pastor, usted aquí puede disfrazarlo como quiera, el problema es que usted tiene un sentido mercantilista de la política inigualable, y ese sentido mercantilista de la política es el que le ha llevado a hacer todo lo que usted está haciendo.

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, Sr. Bonet el crit a l'ordre! I jo som la presidenta del Parlament, Sr. Thomàs, el que passa..., el que passa que quan ...,

E insisto, Sr. Pastor, usted, Sr. Pastor, en estos momentos considero, personalmente considero, que un tráfuga, usted puede sentirse no tráfuga, pero basta que acuda a los acuerdos que hay entre los partidos políticos que detallan, precisamente, y regulan cuál es la figura del tráfuga; y usted, entonces, léalo, usted que está estudiando derecho, y califique o evalúe la figura del tráfuga.

Lo que sí quiero decirle, Sr. Pastor, que aquí, aquí, usted, usted, en estos momentos, pues, en fin, se lo digo con todo respeto y sin acritud, pero es una vergüenza para esta cámara y para la clase política. Y ese escaño que usted está ocupando está usurpando un escaño del Partido Popular, por lo tanto, Sr. Pastor, yo haría un pensamiento, por lo menos para que la clase política vuelva a tener aquel prestigio que tuvo delante de la ciudadanía ...

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... desde siempre.

Muchísimas gracias, Sra. Presidenta.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, article 75.5 del Reglament: "Els membres del Govern podran fer ús de la paraula en aquells debats que afectin la seva competència o en els que siguin esmentats per la seva gestió, si així ho sol·liciten a la Presidència."

Res del que hem sentit té a veure amb el Reglament.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs. Sra. Armengol, jo faig de presidenta. És qüestió ...

(Remor de veus i petita cridòria)

Deixau-me acabar de parlar.

Els membres del Govern, en qualsevol moment poden obrir qüestió incidental, i en aquest cas la podia obrir, la podia obrir amb el Sr. Pastor -a qui s'havia dirigit-, podia obrir qüestió incidental amb el Sr. Pastor directament, segons l'article 78.1.

Continuam, continuam, té la paraula la Sra. Margalida Font, per defensar les seves esmenes, de la RGE núm. 10923/13 a la RGE núm. 10946/13.

Té la paraula per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Permeti'm una prèvia, quan s'insulta un diputat s'insulta tots els diputats.

(Aplaudiments)

El primer indici d'on anava aquest parlament i aquest govern en drets es veu, i es veu cada dia, quan permet que la diputada que representa tota una illa no pugui fer ús de la paraula com tots els altres diputats. I el segon, el segon ho acabam de veure ara.

Sra. Presidenta, senyors diputats, lamentar, lamentar que, una vegada més, el Partit Popular utilitzi la seva majoria parlamentària, el corró parlamentari per rebutjar la sol·licitud per part dels grups parlamentaris de l'oposició a sotmetre el projecte de llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears al dictamen del Consell Consultiu. Jo em faig una pregunta i crec que ens la fem molts: quina por tenen vostès perquè puguem tenir quants més informes jurídics millor? Quin és el seu temor? Quina és la seva por?

Jo la puc contestar, tots la sabem, i vostès, senyors i senyores del Partit Popular, també, i és precisament per això que no han aprovat la petició dels grups de l'oposició. El Consell Consultiu ja es va pronunciar, ja ha dit al Partit Popular i al Govern que la llei és inconstitucional i que atempta contra la llibertat d'expressió. La lletrada que va participar a la ponència per dictaminar aquest projecte de llei de símbols en va prevenir, també, de la inconstitucionalitat de la llei.

He presentat, en nom de la coalició que represent, una esmena de supressió a tots i a cada un dels articles d'aquest projecte de llei, amb un objectiu clar i inequívoc: demanar la retirada d'aquest despropòsit de llei, una norma totalment innecessària, autoritària i repressora que respon només a gestos autoritaris i que vulnera el dret constitucional de la llibertat d'expressió, tal i com ho va posar de manifest el Consell Consultiu de les Illes Balears, a través del seu dictamen.

I que el Partit Popular no tan sols no ha tengut en compte aquestes recomanacions i advertiments d'inconstitucionalitat, sinó que persisteixen en la seva croada en contra de la nostra llengua, el català; i en criminalitzar els docents, tota la comunitat educativa.

Aquesta llei atempta, repeteix, contra la llibertat d'expressió i vulnera la legislació, els drets de tots els ciutadans d'aquestes Illes. Atempta contra la llibertat de càtedra, atempta contra el pluralisme polític i atempta contra la llibertat ideològica. I ara vostès, el Partit Popular, han presentat un nou redactat, intenten esquivar el dictamen del Consultiu mitjançant una argücia jurídica, però amb el mateix caràcter i objectiu inicial, és a dir, prohibir per llei les expressions o manifestacions d'opinions a través dels símbols, així com les crítiques a l'acció de govern o el suport a la llengua pròpia de les nostres Illes.

No podem oblidar que aquesta llei el Partit Popular la posa en marxa arran del moviment de defensa del català Enllaçats per la Llengua el qual va sorgir als centres educatius i que fou la resposta de la comunitat educativa a les agressions lingüístiques del Govern i que es deixà sentir amb l'aparició de llaços quadribarrats a les façanes dels centres educatius. I quan la majoria dels centres es negaren a fer cas de les instruccions de la conselleria, en el sentit que retirassin els llaços, el Partit Popular, arran de tota aquesta problemàtica, anuncià que preparava una llei de símbols, una llei de símbols que és un atac directe al nostre caràcter diferencial, un atac, per tant, a la nostra autonomia, que el PP, que vostès no respecten.

A la coalició que representem ens queda clar que aquest projecte de llei està ideat i redactat per ser un instrument al servei de repressió i per retallar el dret fonamental de la llibertat d'expressió. La manca de diàleg i de consens és una constant en la forma de governar d'aquest executiu i ha estat present a la redacció d'aquesta norma, feta des de la imposició, amb un menyspreu absolut cap al dictamen del Consell Consultiu, un òrgan autonòmic del qual destacar l'autonomia orgànica i funcional com a garantia d'objectivitat i d'independència en l'exercici de l'activitat consultiva.

Però al Partit Popular això no els preocupa i, emparats i escudant-se en la majoria parlamentària, no escolten la majoria social, malgrat s'hi hagi manifestat de forma evident i incontestable en contra de les polítiques lingüístiques d'aquest govern. Ni tampoc no ha escoltat el Consell Consultiu ni la lletrada d'aquesta mateixa casa, la qual, en l'exercici de les seves funcions, ens va alertar en ponència que el redactat de la llei de símbols podria ser inconstitucional, després que el Partit Popular recuperàs, mitjançant la incorporació de les seves esmenes, un article que el Consell Consultiu ja va instar a retirar de la primera versió, per la seva possible inconstitucionalitat.

Aquesta és una llei que prohibeix que d'una manera lliure, per exemple quan es commemori el Dia internacional de la pau o el Dia internacional contra la violència de gènere o el Dia del càncer o Halloween, tant sigui als centres educatius o als centres sanitaris o a qualsevol altre immoble públic hi pugui haver símbols que siguin reivindicatius, quan la prohibició d'això o imposar una autorització prèvia és una censura prohibida per la Constitució Espanyola.

Aquesta, torn repetir, és una llei de repressió, una llei que vol tancar la boca a qui discrepi i que limita l'article 20 de la Constitució Espanyola i, per tant, va en contra d'un valor democràtic i constitucional com és la llibertat d'expressió.

L'obsessió del Partit Popular de tancar la boca a la llibertat de les persones, de poder manifestar-se, és una estratègia que no només es dona aquí a les Illes Balears, sinó que veim que el Partit Popular l'ha començada també des del Govern de Madrid, des del Govern de l'Estat, del Govern del Sr. Rajoy, on també impera aquest abús en contra de la llibertat d'expressió, sobretot a la nova llei de seguretat ciutadana que ens volen imposar des de Madrid, que no té altra cosa que reprimir les manifestacions lliures dels ciutadans i, malgrat aquesta llei sigui un atemptat als nostres valors democràtics.

Europa ha posat el crit al cel davant aquest text i no entenen que un país modern i democràtic ho pugui fer. Aquí, a la nostra terra, és el Sr. Bauzá qui, fent referència a la llei, ha dit textualment "no em doblegaran"; és a dir, no donarà cap passa enrera, ho digui qui li digui. És una obsessió, una veritable obsessió i una persecució clara cap al sector educatiu, un sector que s'ha mostrat molt crític i contundent en contra de la política educativa del Sr. Bauzá.

Aquesta norma no contempla, com a símbols autoritzats o permesos, els símbols històrics que tinguin relació amb la cultura i amb la identitat pròpies de les Illes Balears, així com aquells que representen moviments solidaris o ciutadans que representin o siguin compatibles amb els valors democràtics de la Constitució Espanyola.

Amb aquesta norma i amb l'excusa de la regularització dels símbols oficials, el que realment aporta com a autèntic objectiu és reprimir la llibertat, especialment la llibertat d'expressió en els edificis públics i, d'una manera més concreta, la llibertat de càtedra en els centres escolars. Som davant un text ambigu, contradictori i que crea inseguretat jurídica, però el que considerem encara més greu és l'establiment, a la pràctica, de la censura prèvia, un fet que és concret en la necessitat d'haver de demanar permís per utilitzar llegendes o expressions diferents dels símbols, una concessió que quedaria sotmesa a la discrecionalitat i a l'arbitrarietat.

Aquesta llei demostra una total falta de respecte no només cap aquell que no pensa com ell, sinó també cap a les institucions. I a més de la qüestió del no respecte als drets fonamentals, és important també fer referència a les qüestions de fons competencial, de no respecte a la tradició històrica i simbòlica. Cal, és necessari, atendre el que preveu l'Estatut d'Autonomia de cara a la preservació de la nostra tradició històrica, ja sigui particular, és a dir, insular, o ja sigui global, en el marc dels territoris de l'antiga corona catalanoaragonesa, i fins i tot en el marc del conjunt dels pobles d'Espanya, inclosa la tradició simbòlica i heràldica la qual en absolut no ha estat respectada.

Aquesta llei pretén que a la referència que fa als serveis públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'hagin d'entendre inclosos els consells insulars, entre aquests el de Formentera, i les seves administracions dependents, això és manifestament contrari al principi constitucional i estatutari que els consells tenen reconegut, ja sigui com a institucions de la pròpia comunitat autònoma de les Illes Balears o ja sigui com a ens locals. I han de ser aquests, amb plena llibertat i autonomia, els que regulin, mitjançant la potestat reglamentària, de què són titulars, l'ús dels símbols, internament i externament, com a privatis seus dels consells insulars que són.

A més, aquest projecte de llei fa referència, en el seu article 4.2 fa referència a la consideració d'una sèrie de símbols com a permesos i obliga uns que ja són previstos del propi Estatut d'Autonomia i n'oblida alguns que són innats a la nostra tradició històrica i que no només són contemplats a l'article referit. Existeixen a l'Estatut d'Autonomia una sèrie de símbols evidents, evocats però patents que han de ser considerats a tots els efectes com a permesos i que sota cap concepte ha de provocar perquè signifiqui el seu ús cap mena de sanció o restricció de drets. Per tant, aquest projecte de llei vulnera la tradició de què parla l'Estatut d'Autonomia i el llegat històric.

Per tot el que he exposat, deman, exigeix que es retiri aquesta llei de símbols, perquè, a més de tot l'argumentat, afegim que no hi ha cap necessitat de regular aquesta matèria, atès que l'ús de símbols ja està prou regulat a l'ordenament jurídic estatal i autonòmic, i també perquè és un text arbitrari en la seva regulació i interpretació; crea, com havia dit, inseguretats jurídiques, i sobretot és un clar atemptat contra la llibertat d'expressió, una mostra més del tarannà repressor i sancionador d'un govern que no escolta ningú, ni admet cap tipus de discrepància.

Per tot l'exposat, els ho torn repetir, els deman, els exigesc que retirin aquesta ignominia de llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Sr. Miguel Jerez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Arriba el debat sobre l'ús de símbols de la nostra comunitat autònoma en aquesta sessió plenària i el nostre grup afronta aquest debat parlamentari, aquest darrer tràmit parlamentari, amb la mateixa convicció i amb la mateixa vehemència que ha mantingut al llarg de tota la seva tramitació parlamentària i sobretot el meu grup parlamentari ho fa amb la irrenunciable pretensió de regular l'ús adequat, l'ús adequat, l'ús apropiat dels nostres símbols amb la finalitat de protegir-los exigint al funcionari, a qui té la responsabilitat immediata -a qui té la responsabilitat immediata- de tutelar la seva presència als edificis públics que ho faci defensant-los amb objectivitat i ho faci defensant-los amb imparcialitat d'acord amb l'interès de tots, d'acord amb l'interès general.

Senyores diputades i senyors diputats, ho dèiem abans i ho deim ara i no ens cansarem mai de repetir-ho, els símbols que ens hem donat a Balears, especialment les banderes, especialment els escuts que hem incorporat i formen part del nostre ordenament jurídic, els que ens identifiquen com a territori singular i ens diferencien de la resta de regions, aquells símbols que ostenten la nostra més alta representació institucional, que la immensa majoria reconeix com a propis i que recullen la nostra història, mereixen els millors, els millors dels tractaments i el seu ús a edificis públics ha de ser extremadament respectuós, no només pel que representen, sinó

també pel que signifiquen si és que per a vostès signifiquen alguna cosa.

Senyores diputades i senyors diputats, la nostra comunitat autònoma no pot resistir el que els acabava de dir abans i que tota aquesta càrrega emocional representada en els símbols de la nostra comunitat autònoma es contradigui, no pot resistir aquesta comunitat autònoma que s'impugni per la via dels fets i que se substitueixi per l'exaltació d'aquells que pretenen imposar altra simbologia distinta, que pertanyen a identitats distintes, a identitats diferents, a sentiments diferents, símbols que confonen, que no representen el nostre sentiment col·lectiu, que divideixen i als quals es pretén atorgar caràcter oficial sense haver estat incorporat mai al nostre ordenament jurídic.

En els últims temps es ve constatat que per donar major rellevància i protagonisme a determinades reivindicacions laborals, reivindicacions polítiques, reivindicacions ideològiques, determinats col·lectius d'empleats públics estan servint-se lliurement d'elements patrimonials de la nostra comunitat autònoma, que acaben sent utilitzats com a suport, com a suport propagandístic, es tracta de les façanes dels edificis públics i altres elements afectes als serveis públics.

(Remor de veus)

En els últims temps han estat moltes les ocasions en què hem pogut comprovar com els centres educatius afectes al servei públic vesteixen i incorporaven simbologia susceptible d'influir al lliure pensament de l'alumnat, es tracta precisament d'aquelles banderes que mai no ens hem donat, signes distintius de territoris que no formen part de la nostra realitat com a poble i que la seva sola presència constitueix una violació ètica, constitueix una violació material dels drets elementals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

... per afectar el lliure desenvolupament de la personalitat individual en un moment transcendent com és la infància.

Els centres d'educació estan per educar en el pluralisme polític evitant pràctiques que influeixen ideològicament en l'alumnat garantint el dret de l'alumnat a gaudir d'un entorn lliure, lliure d'ingerències.

Senyores i senyors diputats, en aquesta comunitat autònoma s'ha d'acabar l'ús, s'ha d'acabar l'abús col·lectiu que es fa del col·lectiu de forma unilateral, s'ha d'acabar la profanació política dels nostres centres educatius, s'ha d'acabar l'ús dels nostres edificis per fomentar cultures i identitats d'importació, en definitiva, s'ha d'acabar, senyores i senyors diputats, la incorporació de propaganda política en totes i cadascuna de les nostres instal·lacions i no pensin que el que avui defensam en aquesta comunitat autònoma es tracta d'un fet aïllat, es tracta d'un fet puntual, es tracta d'una ocurrència qualsevol, en aquesta comunitat no inventam res que no estigui ja inventat, existeixen -i els ho vaig dir ja en el darrer debat- comunitats que també han decidit protegir la seva simbologia...

(Remor de veus)

...de les diferents realitats. Sé que a vostès no els agrada el que ara els diré. De les distintes realitats al llarg del territori espanyol, vull fer especial referència a la comunitat autònoma de Navarra que és el millor exemple de fermesa...

(Remor de veus)

...el millor exemple de fermesa i reacció enfront a les ingerències d'aquells intolerants que pretenen negar als navarresos el que són, que pretenen negar als navarresos el seu origen i pretenen negar als navarresos la seva destinació. La seva llei de símbols aprovada l'any 2003 amb el suport innegable del Partit Socialista allí, ha procurat... ha procurat eradicar definitivament de les institucions navarreses la coneguda ikurriña, un símbol que li pertany, que no recull el seu ordenament jurídic, un símbol amb el qual no s'identifica en absolut la majoria dels navarresos, però que amb finalitats clarament ideològiques i amb finalitats clarament polítiques va arribar a substituir la simbologia oficial a determinades institucions.

La llei de símbols de Navarra, que va atorgar a cadascú les seves banderes, ni vulnera la llibertat d'expressió ni viola drets fonamentals ni molt menys ha motivat que el Tribunal Constitucional es manifesta en contra seva. Es tracta d'una decisió impulsada per un govern democràtic, com el nostre; una decisió legítima, com la nostra, i legal, com la nostra, i que s'ha incorporat a l'ordenament jurídic d'aquella comunitat autònoma amb absoluta normalitat, al marge d'actituds d'insubmissió i rebel·lió que encara en aquest moment no han entès el que significa l'imperatiu de la llei.

Doncs bé, senyores i senyors diputats, avui toca a Balears, avui és el moment de Balears, avui som nosaltres els que hem de mantenir també aquesta mateixa fermesa i aquesta mateixa reacció enfront de provocacions similars que pretenguin discutir allò nostre, que pretenguin apropiarse d'allò nostre, d'allò que ens correspon, del que és de tots.

Senyores i senyors diputats, en les democràcies avançades no existeixen pensaments únics, existeix el dret a discrepar, a confrontar idees, a cadascú de nosaltres li pot semblar bé o li pot semblar malament una determinada decisió política, tot, tot és criticable en democràcia, tot és discutible en democràcia, però aquesta raó no autoritza ni aquesta raó no legitima i no permet que els edificis públics puguin ser utilitzats com a suport de missatges de resistència política i de resistència ideològica

El nostre estat de dret permet que cada col·lectiu defensi en llibertat el que consideri, només faltaria, però coincidiran amb mi que es tracta d'una llibertat i dret que com tot té les seves limitacions i es troba en el respecte a les llibertats i drets de tots els altres, i aquesta llibertat i aquest dret, per molt que vostès ho pretenguin fer creure, no li està tampoc negada al funcionari públic, només faltaria, però sí que l'obliga, sí que condiciona el funcionari públic, si que li exigeix mantenir un comportament i una actitud d'imparcialitat i de neutralitat en la seva actuació professional, com a servidor públic que és, i ha d'abstenir-se d'utilitzar el seu lloc de feina que li pagam tots, vostès i nosaltres, els que són aquí dins i els que són aquí fora i ha d'evitar utilitzar les instal·lacions públiques que pagam entre

tots, els que som tots aquí i els que són a fora, per abanderar les seves pretensions, per molt legítimes que siguin les pretensions del funcionari en qüestió i per molt justes que siguin les pretensions del funcionari en qüestió, tenguí el funcionari en qüestió raó o no tenguí el funcionari raó.

Senyores i senyors diputats, no és que ho digui jo...

(Remor de veus)

...sinó que és el que ho diu la llei, l'article 103 de la Constitució Espanyola que consagra el principi d'objectivitat, interès general en les actuacions de les administracions públiques, una norma que ha de servir de guia en l'ús dels béns i els espais destinats al servei públic, però no només ho diu l'article 103 de la Constitució Espanyola, que no és qualsevol cosa, sinó que també ho contempla l'Estatut bàsic de l'empleat públic, però no només ho diu l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que no és qualsevol cosa, sinó també es contempla als articles 52 i 53 de la nostra llei de funció pública.

Senyores i senyors diputats, que a ningú no li càpiga cap dubte que la condició d'empleat públic comporta al seus titulars una sèrie de drets reconeguts per la legalitat vigent, però el seu espai de responsabilitat és especial i té unes obligacions específiques enfront a l'Administració a la qual presta els seus serveis i, en definitiva, té unes obligacions especials davant de tots els ciutadans, perquè aquesta exigència de neutralitat i imparcialitat i per estar dirigits al conjunt de la ciutadania han de mantenir-se al marge de qualsevol expressió, han de mantenir-se al marge de qualsevol manifestació de caràcter polític per molt minoritària que aquesta sigui, per molt majoritària que aquesta sigui i per molt legítima que aquesta sigui.

El contrari, és a dir, actuar al marge de la neutralitat i la imparcialitat que se'ls suposa significaria un ús interessat, un ús particular, un ús unilateral i un ús inadequat d'aquestes béns públics.

Per tot això, mentre s'emprin edificis públics polititzant el seu exterior, mentre això succeeixi en aquesta comunitat autònoma, a la nostra comunitat autònoma, no avançarem ni en integració ni en cohesió social.

Senyores i senyors diputats, hem de saber que aquestes precises instal·lacions les paguen d'igual manera els que donen suport a la reforma educativa i aquells que no estan d'acord amb la reforma educativa, aquestes instal·lacions les paguen aquells que prefereixen que l'ensenyament a Balears no sigui o no continuï el model català i aquells que també es mostren ultracatalanistes i per aquesta precisa raó ni la simbologia ideològica d'uns ha de cobrir les façanes de béns que estan afectes al servei públic ni tampoc la d'uns altres ni dels dos simultàniament, circumstància aquesta darrera que convertiria les nostres institucions públiques en una veritable contradicció, imaginin-s'ho vostès per un moment .

Com he dit, no es tracta de coartar la llibertat d'expressió de ningú, ni de funcionaris ni als ciutadans, sinó que es tracta de donar una essència, una presència, un sentit, una ètica, una estètica...

(Remor de veus)

...que ens permeti identificar-nos a tots amb la nostra administració i no amb una cosa diferent i estranya.

Que els quedi clar que la llibertat d'expressió ni es coarta ni es segresta ni s'interromp per protegir la bandera i l'escut de les Illes Balears. Que els quedi clar que la llibertat d'expressió té la seva manifestació més àmplia en infinitats de situacions que permeten a l'individu exterioritzar tot el que vulgui i molt més, sense la necessitat d'emprar per això els edificis públics i que els quedi també ben clar que la llibertat d'expressió mai no pot ser emprada per desenvolupar polítiques d'imposició, de submissió o d'expulsió, no tot ho pot, no tot ho resisteix la llibertat d'expressió, si fos així els valors més preuats d'una democràcia, el respecte a la llibertat i la tolerància perdrien absolutament tot el seu significat.

Senyores i senyors diputats, existeixen formes d'actuar que no poden emprar-se amb una interpretació desproporcionada dels drets fonamentals a la llibertat d'expressió i no ho dic jo, ho diu el Tribunal Constitucional i ho diu també el Tribunal Suprem que han reiterat que la llibertat d'expressió, igual que qualsevol altre dret fonamental no és un dret il·limitat, no ho resisteix tot, sinó que està subjecte a les limitacions del 20.4 de la Constitució i ha d'emmarcar-se en qualsevol cas i com diu el constitucional en unes determinades pautes, en unes determinades pautes de comportament.

Senyores i senyors diputats, aquesta llei no obliga ningú a creure en la simbologia que nosaltres ens hem donat a les Illes Balears, aquesta llei no exigeix que la nostra simbologia, el nostre escut i la nostra bandera hagin de ser objecte d'admiració i d'entusiasme, l'única cosa que reclama aquesta llei és que els símbols que hem institucionalitzat, que concentren sentiments i emocions de tots, que ens uneixen i ens cohesionen a la majoria no es contradigui en espais comuns que pertanyen a tots sense distinció, sinó que es respecti i es mantingui la consideració mínima exigible que mereixen.

Aquesta llei no demana res més que això, tan difícil és entendre això?, tant els costa acceptar-ho?

Senyores diputades i senyors diputats -i acab-, el Grup Parlamentari Popular està avui a l'alçada de la responsabilitat institucional que mereix aquesta qüestió, el Grup Parlamentari Popular està on està representada la nostra identitat, on està representada la nostra cultura, la nostra singularitat com a poble, la qual cosa ens cohesiona a la majoria i que ens integra a tots.

No ens trobaran vostès en aquests llocs als quals vostès es troben tan còmodes, en la divisió, en la confrontació ni en llocs d'exclusió. Avui la nostra formació defensa allò que ens hem donat perquè ens representi, els símbols de la nostra comunitat i ens veim obligats avui a fer-ho, a defensar-los amb vehemència perquè els nostres símbols, lamentablement, avui els hem de defensar nosaltres, perquè si no els defensam nosaltres vostès mai no ho faran.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèpliques, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sr. Cosme Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Honorables diputats de l'oposició, diputats que donen suport al Govern, Govern, presidenta, es veu que el Sr. Gómez té por al debat amb l'oposició, si no, no hagués donat instruccions a la presidenta que no deixàs intervenir ningú més excepte el Sr. Pastor. Em sembla que s'ha pensat que això era una junta directiva del Partit Popular, pels temes que s'han tret, aquests pedaços bruts que han començat a sortir per aquí, dels quals haurà d'acabar donant explicacions segurament.

El Sr. Jerez ha destapat les obsessions del PP, ha identificat la senyera catalana amb una ideologia perniciosa que hem d'eradicar dels centres educatius perquè ens duran a això tan negatiu que és polititzar, quina concepció tenen de la democràcia?, quina concepció tenen de la democràcia?, algú es creu que una senyera catalana, per ella mateixa, exposada a una façana, incita als infants de 6, 7, 8 anys a radicalitzar-se?, els infants aprendran el que els expliquin a l'escola, sí, però el que els explicaran a casa seva i vostès no aconseguiran que aquests infants, si a casa seva tenen uns valors democràtics i d'esquerres, els aprenguin, igual que nosaltres no aconseguirem que si vostès duen als seus infants a missa acabin sent fervents catòlics. Això és la democràcia, això és el pluralisme que crec que vostès no entenen.

Esper, a causa de la perillositat que té aquesta senyera catalana, que dia 31, Sr. Jerez, vagi a advertir al Sr. Isern que està duent un perillós símbol, la sola exhibició d'aquest símbol afectarà l'educació de tots aquells infants que puguin assistir a la colcada, per favor!, fa rialles.

I m'ha tret Navarra, m'ha tret Navarra, ja n'havíem parlat. Navarra introdueix la desaparició de la simbologia franquista, cosa que el Sr. Jerez mai no diu per si un cas, eh?, segon, no parla de res del que diu el Sr. Jerez, perquè si no el ret, surti aquí i llegeixi'm l'article de la llei, no una instrucció, l'article de la llei on es diu que s'estableix la censura prèvia, l'autorització prèvia, llegeixi'm-ho. Jo, la llei també la tenc aquí, eh?, la tenc aquí, l'he llegida i jo no veig la censura prèvia enlloc.

Sí que vaig anar a cercar quins efectes havia tingut aquesta llei quan es va aprovar: “*La delegación del Gobierno encargó a la Guardia Civil que hiciera un informe detallando ayuntamiento por ayuntamiento qué banderas ondeaban en cada fachada, qué lugar ocupaba cada bandera, cuándo*” bla, bla, “*según dicho informe la ikurriña -la del País Basc- ondea en las fachadas de nueve sedes de entidades locales, se trata de Leizta, Iturmendi, (...), Etxauri, etc., el informe de la Guardia Civil añade detalles como que en el Ayuntamiento de Ziordia hay una foto de un etarra en la puerta y en el Ayuntamiento de Bakaicoa hay una pintada de Gora ETA en el acceso o que en el consistorio de Etxarri-Aranatz se exponen fotos de etarras en el balcón*”. Em sembla que això no passa per aquí, això, m’ha deixat molt sorprès.

A nosaltres ens preocupa una altra cosa, ja no cit el *Diari de Navarra*, sinó el *Wal Street Journal*: Moviment contra la Intolerància va dir que Espanya està experimentant la pitjor onada d’extremisme d’ultra dreta des de mitjans dels anys noranta, en un informe del 2012 presentat fa poc el grup computava centenars d’incidents d’extrema dreta, a més va dir que hi ha hagut un augment espectacular de l’activitat extremista a internet en llocs de webs xenòfobs, antisemites, antiislàmics o anticatalans. Alguns grups de defensors de drets humans es queixen fa temps que a Espanya falten estadístiques reals dels crims comesos per l’odi, *Wall Street Journal*.

Durant l’estiu diversos espanyols varen penjar a les xarxes socials fotografies d’ells mateixos amb banderes feixistes o fent la salutació nazi; el setembre un grup que s’autoanomena feixista va assaltar a Madrid el centre cultural que representa la regió de Catalunya. Això és el que ens preocupa. Aquest no és un debat més, ja els ho he dit.

Estam parlant d’un dret fonamental que ha de ser modificat per llei orgànica, no per una llei d’un parlament autonòmic i aquest debat no el poden despatxar amb herència rebuda o que és de dolenta l’oposició o que són de manipuladors.

Jo, Sr. Jerez, li dic sincerament, jo no hagués volgut fer el debat de defensar aquesta llei, jo no hagués volgut haver de contar als meus fills que vaig haver de defensar una llei que retallava la llibertat d’expressió, perquè això ho haurà de fer vostè.

Ha mort gent en aquest país per defensar la llibertat, cinc joves a Burgos el 1975 els darrers. Sí, se’n riuen, el curiós és que se’n riuen; hi ha exclamacions de, oh!, ji, ji... per favor!, no són tan llunyanes aquestes dates, senyors.

Ho repetirem, és un debat sobre la llibertat, sobre la llibertat. John Stewart Mill, *el valor de un estado a la larga es el valor de los individuos que lo componen, un estado que empequeñece a sus hombres, a fin de que puedan ser más dóciles instrumentos en sus manos, aun cuando sea para fines beneficiosos, hallará que con hombres pequeños ninguna cosa grande puede ser realizada y que la perfección del mecanismo a la cual todo ha sacrificado terminará por no servirle para nada por falta del poder vital que en aras de un más fácil funcionamiento en la máquina ha preferido proscribir*. John Stewart Mill. Això són els clàssics del liberalisme que vostès desconeixen, ignoren i trepitgen, aquesta vegada sí.

Fan una llei per restringir la llibertat per les seves obsessions ideològiques, són autoritaris, i el Sr. Gómez ens ho demostrat en la seva intervenció, perquè hi havia un fil conductor en les coses que ha mesclat el Sr. Gómez per fer aquest atac al Sr. Pastor. Pressuposts, autoritaris, no accepten ni una esmena ni una transacció, res. I per rebatre les esmenes eren més aficionats a dir, això és un *cortar y pegar* que no a rebatre políticament l’esmena. Mirin, el nivell intel·lectual...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d’acabar.

EL SR. BONET I BONET:

Tenc coses a dir encara, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, però ha d’acabar.

EL SR. BONET I BONET:

No, no, tenc coses a dir presidenta ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Em sembla molt bé, però ha d’acabar.

EL SR. BONET I BONET:

Tenc coses a dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, idò, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

Expulsió de diputats perquè no pensen com la majoria del partit. Això també és un altre exemple de tarannà autoritari. L’obsessió contra els funcionaris que el Sr. Jerez ha expressat aquí defensant la Llei de símbols. I tot això, al final, està dins una maquinària que han posat els seus des de Madrid, la recentralització, de criminalitzar les comunitats autònomes, i aquesta fòbia contra Catalunya que vostès traslladen a aquest parlament.

Han atacat la llengua d’aquestes illes, l’han marginada, han retallat drets socials i quan un poble, el poble de les Illes Balears els ha respost, perquè és el poble qui els ha respost, han presentat aquesta llei de símbols.

Però també han emprat entitats afins per posar sota sospita l'adversari, i també vull fer un esment a la policia que ha anat a l'Obra Cultural, perquè té a veure amb tots aquests tics autoritaris del Govern que tenim.

(Alguns aplaudiments)

Persegueixen els símbols...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

... és la darrera frase, presidenta, i esper que aquesta vegada em deixi acabar, és la darrera frase que he de dir i esper que sigui, que em deixi...

LA SRA. PRESIDENTA:

És la darrera frase, idò, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

...esper que em deixi acabar, perquè ja seria el darrer que en un debat tan important com aquest...

LA SRA. PRESIDENTA:

Miri, escolti...

EL SR. BONET I BONET:

... no em deixàs acabar la meva intervenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, Sr. Bonet, aquest (...) ...

EL SR. BONET I BONET:

És que a vostès els preocupa que els diputats...

LA SRA. PRESIDENTA:

... acabar, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

... de l'oposició parlin. És que és increïble...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

Això és un rellotge, això és un rellotge, això és un rellotge no és res més que un rellotge...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, aquest rellotge és per a tothom igual. Acabi.

EL SR. BONET I BONET:

... s'aferren al rellotge per tapar la boca a l'oposició.

LA SRA. PRESIDENTA:

No és ver, Sr. Bonet, i vostè ho sap, no faci demagògia, 2,28 du parlant.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BONET I BONET:

Tot és demagògia si no els va bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Parli, parli vostè i acabi.

EL SR. BONET I BONET:

No tenguin por, senyors diputats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

... votin amb consciència i votin a favor de la llibertat i per tant no votin aquesta llei. Rebel·lin-se contra el règim de terror que hi ha dins el Partit Popular, del qual n'hem tengut aquí una petita mostra aquí, o seran capaços de votar *imposible el alemán?*

Demostren que hi ha capacitat d'anàlisi, un poc de capacitat crítica, de lleialtat als principis de la Constitució Espanyola, no ens tornin al passat, perquè vostès constantment ens tornen al passat. I amb això sí que acab, presidenta. Ens tornen tant al passat quan legislen contra la llibertat, contra drets, quan s'omplen els carrers de ciutadans cridant llibertat tornen a posar de plena actualitat cants com aquest de Lluís Llach que deia, "...que no em sap greu dur la boca tancada, sou vosaltres que heu fet del meu silenci paraules".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, en torn de rèplica, pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Abans de res, expressar, per part del nostre grup, tot el suport a l'Obra Cultural Balear i a l'Assemblea de Docents per aquests moments complicats, però que sense cap dubte la seva tasca ha estat, precisament, sempre a favor de la llibertat d'expressió.

(Alguns aplaudiments)

I, Sr. Jerez, es fa molt difícil contestar, entre altres coses, perquè la seva exposició no és creïble, el defensat, en aquest cas, vostè sap que seria condemnat. Ha dit que els espais dels edificis públics no poden servir per expressar la pluralitat, no, no, i jo li dic que a l'inrevés, els espais públics, els edificis públics, s'han de regir pel principi de pluralitat d'idees ideològiques.

Segona cosa, vostè supòs que és conscient que amb aquesta llei es prohibeixen símbols, però el Partit Popular quan ho expressa torna a manifestar com si es prohibissin qualsevol altra manifestació, no, jo torn a reiterar, i que ho sàpiguen els docents, no es prohibeixen pancartes. Vostès, el Partit Popular, amb les esmenes que varen introduir han reduït a símbols i, molt bé, es pot prohibir un símbol, un llaç, però no una pancarta que manifesti, que digui, llaç quadribarrat, que defensi i reclami la llibertat d'expressió. Jo no sé si són conscients del que vostès mateixos han fet. És a dir que tot aquest discurs que ens fan sobre el text que s'haurà d'aplicar, executar jurídicament, no és així, no és així.

En segon lloc, la Llei de Navarra. Jo, només, crec que rigorosos, la Llei de Navarra només parla de símbols institucionals. Punt. No hi ha censura prèvia. Punt. On hi ha censura prèvia, efectivament, és a un acord del Govern de Navarra, de 31 d'octubre de 2012. Li ho torn a dir, vostè ho ha mirat bé, el Parlament de Navarra ha demanat a l'Executiu que el retiri, que el retiri. No fa falta que vagi al Constitucional, el Parlament ha manifestat que no vol aquest acord, que no s'apliqui. Punt. No ho utilitzi com a defensa perquè no és real.

Poden prohibir símbols, però no prohibiran que la gent es continui expressant amb tota llibertat. Aquesta llei és jurídicament un nyap, jurídicament és innecessària, políticament és antidemocràtica, perquè la democràcia no només és un sistema de majories i de minories sinó també de valors, i la llibertat d'expressió, en la vida, és el primer valor d'aquesta democràcia, de la democràcia.

Jo no sé massa de transfuguisme, però la sensació que em dóna és que tot el PP és un trànsfuga, que s'ha passat dels valors democràtics als valors més autoritaris, que ha fet del seu discurs i de la seva actuació un partit lliberticida i un partit austericida.

M'agradaria saber fins on arriba, pot arribar, l'absurd d'aquesta nova norma quan en un nou article parla que els símbols identificatius d'entitats o empreses amb un concert o sostinguts totalment o parcialment amb fons públics queden autoritzats, queden autoritzats, als efectes de l'article 4.3, O sigui, que els centres concertats podran exhibir símbols no oficials, símbols religiosos, per exemple, sense autorització prèvia. I els centres públics no ho podran fer.

Però símbols identificatius és un terme, la veritat, molt ambigu, gens clar, gens definit a llei, que ens pot dur a tenir una escola concertada, com Mata de Jonc o Pius XII, amb el llaç atès que l'han assumit com a part del seu ideari, i les públiques amb un ideari públic no ho poden fer, o que puguin penjar una foto del Papa o símbols contra l'avortament i les públiques no ho puguin fer a favor de l'ensenyament de qualitat. Aquest és l'absurd que utilitza i que aplica aquesta llei.

Jo em segueix demanant, es pot penjar aquest dibuix d'un fillet de Formentera a la façana d'una escola? Més simbòlic, impossible, aquest marc quadribarrat amb les quatre illes quasi de la mateixa grandària, com dir som iguals, açò està... aquest infant... l'escola haurà de demanar autorització? És açò? I vostès volen educar en la llibertat.

Molt trist, molt lamentable. Avui, sincerament, és un dia de dol per a aquest parlament i els ciutadans, n'estic convençut, que de cap de les maneres poden entendre que un parlament i un govern es dediquin a parlar d'existències i d'inexistències i de limitar i censurar en lloc de promoure la llibertat d'expressió, que hauria de ser, sense cap dubte, un valor compartit, i el primer valor que aquest parlament hauria de defensar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula, ara la Sra. Margalida Font, Sr. Pastor. Li tocava a la... ho volen canviar vostè primer? M'és igual. Ah!, s'ha equivocat.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sra. Presidenta, el que vostè digui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, Sr. Pastor, s'han equivocat, en el meu seguiment hi era vostè primer. Sr. Pastor, si vol venir, per favor. Després vostè, Sra. Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

De res.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. El *Quijote* li deia, “*No más refranes, Sancho, pues cualquiera de los que has dicho basta para dar a entender lo que piensas y muchas veces te he aconsejado que no seas tan pródigo en refranes y que te vayas a las manos en decirlos*”. Es veu que el Sr. Gómez quan he anomenat en *Sancho* s’ha sentit al·ludit.

(Algunes rialles)

Vostè m’ha dit que som la vergonya d’aquest parlament. Imagín que per a vostè no estic legitimat a xerrar, a parlar, a representar el conjunt de ciutadans. No em preocupa massa el que pensi, Sr. Gómez, entre altres coses, perquè el que em preocupa és el que pensa la gent, i si vol, demà, demà passat ens anam a Inca, Sa Pobla, Alaró, Sencelles, vostè i jo anam pel carrer i la gent ens dirà què pensen de vostè i què pensen de jo.

Jo crec que vostè, he arribat a pensar, que té qualche trauma i puc entendre que la mare naturalesa no hagi estat massa agraïda amb vostè, però cregui’m que jo no en tenc cap culpa, no en tenc cap culpa; vostè hauria de tenir l’alçada política, política, eh!, l’alçada política, que sí podria tenir,...

(Remor de veus)

... de representar a un govern... -si vol, Sra. Aguiló, també pot sortir i també n’hi haurà per a vostè- ...

(Remor de veus)

... és a dir, vostè hauria de tenir l’alçada política del que representa i de representar una vicepresidència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

EL SR. PASTOR I CABRER:

... d’un govern. Si l’únic argument que té per rebatre el que jo li he dit a la meva primera intervenció són els insults i els desqualificatius, no hi ha cap problema ni un, és a dir, vostè continuï amb els seus insults, en el camí segurament ens trobarem.

Article 67.2 de la Constitució, els membres de les Corts Generals, i com no del Parlament de les Illes Balears, no estan lligats al mandat imperatiu. Imagín que sap què vol dir això, Sr. Gómez, no?, que no estan lligats al mandat imperatiu. Els diputats i diputades no es deuen a un grup polític, es deuen al conjunt dels ciutadans, d’aquells que els han votat i també dels que no.

La veritat és que aquest debat d’avui jo diria que és lamentable. I vull tornar a llegir una cita, “els vertaders líders hauran d’estar disposats a sacrificar-ho tot per la llibertat del seu poble”. Sr. Bauzá, vostè, que es pensa que és un líder o que és un líder, pensa que avui actua a favor de la llibertat, de la llibertat del seu poble? Pensa que aquesta llei dóna més llibertat al poble de les Illes Balears? Pensa que aquesta llei dóna llibertat als professors, professores, alumnes, pares, conjunt de

ciutadans d’aquesta comunitat per expressar el que pensen? Jo entenc que no. Jo entenc que aquest parlament hauria de regular i hauria de legislar a favor de la llibertat, no a favor de la censura. Perquè, després dels anys que duim de democràcia, el Ple d’avui és una vergonya per als ciutadans.

Ahir parlàvem del que ens agradaria a tots que fos aquest parlament, que ens agradaria que fos allò que els ciutadans volen. Quantes vegades hem dit si realment els ciutadans volen això de nosaltres? Jo crec que és la pregunta que ens hauríem de fer. És a dir, es pensen que els ciutadans quan veuen aquest debat o veuen allò que legislam entenen que ens preocupam pels seus problemes? Que aquelles persones que avui a les vuit de l’horabaixa baixaran les barreres de la seva empresa i demà ja no les obriran, entenen que aquest parlament fa una feina útil per a la seva llibertat? Entenen els pares i mares que tenen problemes amb els seus fills en l’educació que avui prenem una mesura perquè els seus fills demà estiguin millor? Es pensen que els ciutadans i les ciutadanes que avui hauran d’abandonar ca seva, perquè els hauran desnonats o, en aquest cas, perquè els hauran tret fora i un banc s’haurà quedat la seva casa, pensen que avui el Parlament de les Illes Balears es preocupa pels seus problemes?

Un ple extraordinari en el mes de desembre, el darrer de l’any, per debatre la Llei de símbols, tot un exemple del que entenen vostès, amb aquesta llei, per llibertats i del que entenen, amb aquesta llei, per prioritats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula la Sra. Margalida Font, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui el Partit Popular aprovarà tot sol, tot sol, una altra vegada tot sol, una llei, la Llei de símbols, àmpliament rebutjada per la ciutadania de cada una de les illes que conformen aquesta comunitat, i els diré, també dels seus. A Formentera, que ens coneixem quasi tots, els puc dir que el nou tècnic d’Educació posat per via “dedocràtica” també era a les manifestacions. Per tant, dels seus, també.

Una autèntica vergonya és aquesta llei. Vostès aprovaran aquesta llei i ho faran sense com li ha demanat l’oposició, sense sotmetre de nou al Consultiu i després de les modificacions que en forma d’esmenes han introduït vostès, prova de què continuen sense escoltar ningú, en la seva línia en contra del català. És l’únic que els motiva i a l’únic que fan cas.

Aquesta llei, sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears, és una llei innecessària, sobretot pel que fa als símbols oficials; els dedica... sap quant els dedica? Poc més de tres articles, i la resta ho dedica a símbols no oficials que poden ser o no permesos. Per tant, és una llei que no pretén regular els símbols oficials, cosa totalment innecessària perquè ja està regulat, com havia dit abans a la meua intervenció, en altres normatives, si no que vol, com hem exposat reiterades vegades, el que pretén és limitar la llibertat d'expressió, i especialment al sector educatiu per la reacció crítica envers de l'actuació del Govern amb relació a la llengua catalana als centres escolars. Una llei, una nova expressió d'odi i menyspreu cap a la llengua pròpia dels ciutadans d'aquestes illes.

El Partit Popular, vostès parlen de consens? Puja a aquesta tribuna i de forma agosarada ens diu que vostès cerquen consens? Ahir varen rebutjar 504 esmenes al pressupost presentades per l'oposició, 504. Consens? Vergonya haurien de tenir per emprar aquesta paraula.

(Alguns aplaudiments)

Consens quan presenten una llei que cerca, una vegada més, la confrontació dels ciutadans i ciutadanes i de les formacions polítiques d'aquesta comunitat? Consens quan presenten una llei que obeeix a tics autoritaris i que va en el sentit de controlar tots els moviments de qualsevol ciutadà d'aquesta comunitat? Consens quan no hi ha hagut cap administració pública d'aquesta comunitat que hagi estat consultada? Consens, senyors del Partit Popular?

Aquesta llei és una clara mostra de la repressió que vol anar en contra de tot aquell que pensa de manera diferent i, sobretot, de manera diferent del president d'aquesta comunitat. Vostès volen continuar endavant amb una llei enfront de l'avertiment del Consell Consultiu, això és un atreviment i un despropòsit i una falta de respecte total cap a les institucions independents.

Senyors i senyores del Partit Popular, no reconèixer que les quatre barres és un símbol nostre, és un símbol nostre, comú, compartit amb els territoris de parla catalana, que té el seu origen a l'antiga Corona d'Aragó. La veritat és que vostès m'haurien de dir si és per pura ignorància o bé per odi i menyspreu al que suposa tenir una llengua compartida.

Aquesta és una llei amb una clara intencionalitat, una clara intencionalitat. Vostès la presenten com una llei reguladora, reguladora?, jo els pregunt, una llei que conté 17 article i 12 són sancionadors?, és una llei clarament repressora. Això és el que és.

Mai no m'hauria pensat que després de més de 35 anys de democràcia, on moltes persones han lluitat per les llibertats i pels drets d'aquest país, avui aquestes llibertats i aquests drets fossin retallats per una obsessió malaltissa d'un president d'una comunitat. Avui, si vostès aproven aquesta llei, cometran un greu atemptat contra la llibertat d'expressió, contra un dret fonamental.

Senyores i senyors diputats del Partit Popular, no contribueixin amb el seu vot a donar suport a una llei repressora i que comporta un atac directe i frontal cap a la nostra història, cap a la nostra llengua i cap a les nostres arrels. Jo per suposat no hi contribuiré. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miguel Jerez per un temps de cinc minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, Senyores i senyors diputats. Intentant recuperar una mica el sentit comú en aquesta sessió parlamentària, he de dir al Partit Socialista que a vostès que són aquí i a nosaltres que som aquí, ningú no ens han de donar lliçons del que és defensar les llibertats, a vostès tampoc, perquè vostès, el Partit Socialista, i el Partit Popular, allà on més amenaçades han estat les llibertats d'aquest país hem anat junts de la mà i els hem defensat en totes les seves conseqüències. Vostès i nosaltres. Per tant, vostè no està legitimat per dir que tots els que ens seiem aquí no defensam les llibertats més absolutes en aquest país quan hem defensat conjuntament la llibertat de persones que tenien la seva vida literalment amenaçada, literalment amenaçada.

(Aplaudiments)

Per tant, lliçons a vostès i a nosaltres de llibertats, les justes, les justes, les justes!

Però miri, li he de dir una altra cosa, que encara que a vostè li pareixi mentida, aquesta defensa de les llibertats que vostè diu que nosaltres no feim, vostès i nosaltres a Navarra continuam transint en el camí de la llibertat de la mà, encara que vostè no s'ho cregui. I li posaré un exemple. Miri, l'any 2012 a l'aprovació de la Llei d'hisendes locals de Navarra, es va formular una esmena al text i aquella esmena al text deia que els ajuntaments que no complissin amb la Llei de símbols de la comunitat autònoma de Navarra, no rebrien cap retribució per part del Govern de Navarra. Això ho va impulsar mitjançant una esmena el Grup Parlamentari Popular a Navarra. I vostès li varen donar suport.

Per tant, a mi m'agradaria que amb aquesta mateixa intensitat que vostès defensen les llibertats d'altres territoris, avui aquí en aquesta cambra i a les Illes Balears defensassin també amb la mateixa intensitat les llibertats d'aquesta comunitat autònoma i la llibertat de totes les persones de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Això és allò que ens agradaria que fessin avui. I avui vostès s'aparten d'aquestes llibertats. Avui no estan al nostre costat i per tant, avui...

(Remor de veus)

Avui les llibertats són menys per a les Illes Balears...

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats! Deixin intervenir.

EL SR. JEREZ I JUAN:

I dit això, em referiré a l'exposició que ha fet el Grup Parlamentari MÉS. Un discurs de MÉS totalment previsible que no enganya ningú.

(Remor de veus i petita cridòria)

Un discurs dirigit a la minoria que vostès representen, a una minoria nacionalista, a una minoria necessitada d'aquest discurs. A aquesta minoria li fa falta aquest tipus de continguts, perquè aquesta minoria que vostès representen sense aquests continguts no es senten representades. Ho dic així de clar. Però quin discurs ens ha fet vostè aquí? Un discurs endogàmic, un discurs de retroalimentació, un discurs de justificació, de ressentiment, de rancor i un discurs, Sr. Nel Martí, de mirada curta, que jo respect, igual que vostè ha de respectar allò que jo en aquest moment estic dient.

Miri, vostès utilitzen la llengua com a instrument de comunicació i com a instrument polític, però jo li he de dir que les llengües i les cultures tenen un enemic i els principals enemics són aquells que pretenen imposar aquestes llengües...

(Remor de veus i petita cridòria)

Aquesta cultura per la via dels fets...

(Continua la remor de veus)

Aquest és el major enemic d'aquestes llengües. Qui es vol fer propietari d'aquestes llengües...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. JEREZ I JUAN:

...d'aquesta cultura i decidir, quan, qui i on s'ha de parlar i en quines condicions. No hi ha major enemic de la llengua que aquell que pretén patrimonialitzar-la, Sr. Martí, atorgant drets d'ús i de gaudi i que pretén fer-se amo en exclusiva de qualsevol cultura...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

EL SR. JEREZ I JUAN:

...és aquell que atempta directament a les llibertats d'una cultura pròpia, d'una terra i d'una identitat com és en aquest cas la de les Illes Balears.

Acab, Sra. Presidenta, amb una breu cita d'una persona que també ha estat invocada avui en aquesta sessió parlamentària, Miguel de Unamuno. Ve molt bé aquesta cita al cas, per a tots aquells que es pensen i es creuen que tenen la veritat absoluta, que la raó que ells tenen és l'única raó possible. Deia el Sr. Unamuno: "*trabajan allí muchos, trabajan allí muchos, es verdad, pero vocean más que trabajan. Valen, sí, pero sería un negocio redondo comprarlos por lo que valen y venderlos por lo que ellos creen que valen*".

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, Sra. Presidenta, per una qüestió d'ordre quant a la votació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Vull anunciar amb tristesa que el Grup Parlamentari Socialista no participarà en aquesta votació, no participarem en aquest cop contra la democràcia, no ens robaran un dret que ens va costar tant aconseguir, el dret a la llibertat d'expressió. I vull dir un no rotund a la Llei de símbols i un sí a la llibertat d'expressió.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, per anunciar que el Grup Parlamentari MÉS tampoc no participarà d'aquesta votació, perquè ens negam a participar d'una pantomima que va contra la llibertat d'expressió i que obliga els ciutadans a fer allò que el Govern vol i no allò que ells, amb consciència, troben que s'ha de fer.

(Remor de veus i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, tranquil·la! Sra. Santiago, tranquil·la...

Sra. Font, digui.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Per la llibertat d'expressió i per la democràcia, aquesta diputada, en nom de la coalició que represent, tampoc no participarà d'aquesta votació.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo també m'absentaré d'aquesta votació i, per disgust del Sr. Gómez, després tornaré entrar. Moltes gràcies.

(Se sent la remor de la gent que s'absenta de la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la votació... Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sra. Presidenta, el Grup Popular sí que participarà de la votació perquè això és la democràcia, la democràcia és debatre, participar i respectar les majories parlamentàries i no amagar-se, ni armar circs en aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Una vegada esgotades les esmenes, passam a les votacions.

En primer lloc votarem les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, de la RGE núm. 10979/13 a l'11005/13. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra.

Ara votarem determinades esmenes del Grup Parlamentari MÉS RGE núm. 10584, 10587, 10588, 10589 i 10590. Passam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra.

Votam la resta d'esmenes del Grup Parlamentari MÉS que són la RGE núm. 10576 a la RGE núm. 10583/13 i les RGE núm. 10585 i 10586/13. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra.

Votació de les esmenes del Sr. Antoni Pastor, de la RGE núm. 10191 a la RGE núm. 10213/13. Passam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra.

Votació de les esmenes de la Sra. Margalida Font de la RGE núm. 10923 a la RGE núm. 10946/13. Passam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra.

Finalment, farem votació conjunta de tot l'articulat, denominació del projecte de llei, exposició de motius, denominació del títol I, articles 1, 2, 3, 4, i 5, denominació del títol II, articles 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17. Disposició addicional única, disposició transitòria única, disposició derogatòria única i disposicions finals primera, segona i tercera.

Passam a la votació. Votam.

L'articulat queda aprovat per 33 vots a favor.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal de què la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei sobre ús de símbols institucionals de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

V. Debat i votació pel procediment directe i en lectura única de la Proposició de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació del procediment directe i en lectura única de la proposició de llei RGE núm. 13006/13 dels grups parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny de serveis socials de les Illes Balears. Hem d'obrir torn de fixació de posició, o podem passar directament a la votació? Sra. Obrador?, digui.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Podem passar directament a la votació perquè el nostre grup ja va mantenir la posició en el debat anterior del plenari.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Grup Parlamentari MÉS?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Nosaltres tampoc no intervindrem, només per dir que aquesta llei de serveis socials és una llei molt important que afectarà moltes persones i que és trist que coincideixi amb el dia en què una altra llei del Partit Popular també afectarà moltes persones, però en aquest cas negativament en contra de la llibertat d'expressió.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Margalida Font?

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Tampoc no intervindrè, ja vàrem fixar les posicions l'altre dia.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Pastor veig que no hi és. Sra. Bauzá?

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

El Partido Popular también se remite a los argumentos expuestos el otro día y celebramos que se haya podido conseguir la vía para esta modificación. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, vol intervenir? No. D'acord.

Puc considerar aprovada per assentiment la Proposició de llei?

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal de que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Queda aprovada la Llei de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

VI. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 6/2013, de 29 de novembre, pel qual es modifica l'article 52 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears (RGE núm. 14896/13 i 15311/13).

El sisè punt de l'ordre del dia correspon al debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 6/2013, de 29 de novembre, pel qual es modifica l'article 52 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears RGE núm. 14896/13 i RGE núm. 15311/13.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el conseller de Turisme, Sr. Carlos Delgado, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Señores diputados. El 19 de julio de 2012 se aprobó la Ley de turismo de las Islas Baleares, que en su artículo 52 determina la tipología de las viviendas en las que se permite comercializar estancias turísticas, siendo dichas tipologías las unifamiliares aisladas o pareadas. En el punto 2 de dicho artículo, se especifica que en ningún caso se considerarán aisladas las viviendas independientes que se encuentren en edificios plurifamiliares o adosados sometidos al régimen de

propiedad horizontal, quedando prohibido comercializar estancias turísticas en este tipo de viviendas.

Dicho esto, quiero aclarar una serie de cuestiones. En primer lugar, que en ningún momento el alquiler de viviendas en edificios plurifamiliares, vía comercialización turística, u ofreciendo servicios turísticos, ha sido una actividad legal en nuestras islas. Por lo tanto, es importante dejar muy claro, como ya hice en su momento, que la polémica sobre el alquiler de viviendas para uso turístico, suscitada curiosamente más de un año después de la aprobación por este Gobierno de la nueva Ley de turismo, está parcialmente fundamentada en el hecho falso y artificial de que ha sido este Gobierno el que ha ilegalizado los alquileres turísticos de las viviendas plurifamiliares, cosa totalmente falsa, puesto que sólo se puede ilegalizar lo que es legal, no lo que ya es ilegal. En segundo lugar, que la no inclusión de la tipología plurifamiliar, como una de las susceptibles de alquiler turístico con la nueva Ley de turismo, se hizo de común acuerdo con todos, absolutamente todos los consells insulars. En tercer lugar que nadie, absolutamente nadie, puso ninguna objeción a este criterio regulador durante el proceso de elaboración del texto legal.

Es más, tanto el Grupo MÉS, como el Grupo del PSOE, presentaron enmiendas al artículo 52 de la ley que ahora se ha modificado, artículo que lleva por rúbrica de las tipologías de viviendas en que está permitida la comercialización de estancias turísticas. Pues bien, MÉS no solicitó en ninguna de las dos enmiendas presentadas la ampliación de las tipologías de viviendas susceptibles de ser objeto de alquiler turístico. Pero lo más curioso es que la única enmienda del PSOE en relación a este tema, decía literalmente: "las viviendas objeto de estancias turísticas a que se refiere este artículo, han de contar con la cédula de habitabilidad actualizada, no contar con ningún expediente de infracción urbanística, ser conformes a la normativa urbanística vigente y -curiosamente- responder a la tipología de vivienda unifamiliar aislada o pareada". Por lo tanto, las tipologías recogidas en el artículo les parecían a ustedes fantásticas, antes de que por motivos políticos y mediáticos, iniciaran este absurdo y oportunista posicionamiento en contra que al final como ocurre siempre que se actúa así, ha acabado cogiéndoles con el pie cambiado. Y si no es así, que el Consell de Formentera haga lo mismo que el de Menorca y nos pida el cambio.

En cuarto lugar, que la nueva ley pasó a permitir la comercialización turística de todo tipo de viviendas unifamiliares, de las pareadas y de las asimiladas a las unifamiliares como son las casas de pueblo unifamiliares y entre medianeras, dando como resultado que en un sólo año, se han dado de alta aproximadamente 4.000 nuevas viviendas, mientras que desde 1984 hasta 2012 se dieron de alta únicamente 5.500.

En quinto lugar, que la reciente modificación de la Ley de arrendamientos urbanos no ha supuesto ningún cambio con respecto a la anterior regulación en esta materia. Por lo que el alquiler de estancias cortas sin servicios turísticos y sin comercialización por canales turísticos es posible con el marco legal actual. Por lo que todo sigue como antes, y si no entienden este punto pídanle a su consellera de Turismo de Formentera que se lo explique, que seguro que lo hará gustosamente.

En sexto lugar, que en todo caso siempre podrían los interesados en el alquiler turístico de una vivienda plurifamiliar plantear en el ayuntamiento correspondiente una modificación de planeamiento para cambiar el uso de residencial a turístico, respetando así la competencia municipal respecto a los usos de suelo.

Y en séptimo y último lugar, que desde el primer momento en que surgieron las primeras voces discrepantes en relación a este asunto, ustedes me oyeron decir que este gobierno no iba a legislar nunca en contra de la opinión de sus islas. Por eso propusimos modificar la ley, para permitir que los consells pudieran variar reglamentariamente la tipología de las viviendas susceptibles de alquiler turísticos en su propia isla, sin afectar de esta manera al resto de islas, y dijimos también que lo haríamos si uno solo de los consells nos lo pedía.

Pues bien, mientras que los consells de Mallorca, Ibiza y Formentera consideraron que la regulación actual es la apropiada para sus respectivos ámbitos territoriales, el Consell de Menorca, única y exclusivamente el Consell de Menorca, puso en conocimiento de este gobierno la urgente necesidad de modificar la Ley de turismo para permitirles establecer reglamentariamente en su ámbito territorial otras tipologías de viviendas en las cuales se puedan comercializar estancias turísticas, excluyendo las plurifamiliares y adosadas sometidas al régimen de propiedad horizontal, y así aproximar la regulación a la verdadera demanda existente en la isla, y por eso estamos hoy aquí.

Aclaradas estas cuestiones previas, y entrando en el detalle exacto de la modificación, debemos señalar que como ya he indicado anteriormente el artículo 52 de la Ley de turismo de las Islas Baleares recoge en su punto 1 que las viviendas objeto de estancias turísticas a que se refiere este artículo tienen que responder a la tipología de vivienda unifamiliar, aislada o pareada, y prosigue que en ningún caso se consideran aisladas las viviendas independientes que se encuentren en edificios plurifamiliares o adosados sometidos al régimen de propiedad horizontal, quedando en consecuencia prohibida la comercialización de estancias turísticas en este tipo de viviendas.

La modificación que hoy traemos a este parlamento a través de la figura del decreto ley añade a lo antes mencionado lo siguiente: “Sin perjuicio de la prohibición establecida en el párrafo anterior, se podrán establecer reglamentariamente para el ámbito territorial de la isla de Menorca otras tipologías de viviendas en las que se permita la comercialización de estancias turísticas”.

Desde este gobierno entendemos que nadie mejor que los propios consells conocen la realidad turística de sus respectivas islas. Por ello, con la aprobación de este decreto cumplimos con nuestra promesa de reaccionar ante cualquier petición insular y damos respuesta a una demanda largamente reclamada por la sociedad menorquina, ya que las tipologías que van a reglamentarse son fácilmente identificables en sus poblaciones, existiendo sobre las mismas un potencial mercado de turismo familiar.

En cuanto a la figura del decreto ley, prevista en el artículo 86 de la Constitución Española y en el 49 de nuestro Estatuto de Autonomía, consideramos que es la idónea para poder abordar con urgencia la problemática expuesta, que no es otra que permitir que Menorca pueda aprovechar el potencial turístico que ofrece la singularidad de las viviendas de la isla y, a la vez, hacerlo con rapidez, ya que la norma reglamentaria de desarrollo de las tipologías del consell estará vigente para la temporada turística de 2014, cosa de gran importancia para Menorca, lo cual no sería posible si su incorporación al ordenamiento jurídico se llevara a cabo mediante la tramitación de una ley ordinaria.

Por todo ello, con la aprobación de este decreto ley cumplimos nuestro compromiso asumido con los consejos insulares, y damos respuesta a las peticiones de fondo y de forma de la isla de Menorca, por lo que entendemos que poco o nada puede decirse en contra de su aprobación.

Muchas gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Delgado.

(Alguns aplaudiments)

Intervenció de grups a favor del decret esmentat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Lourdes Costa. Lourdes Bosch, perdó.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui s'escenifica en aquesta cambra el respecte absolut del Govern del Partit Popular per la idiosincràsia de cada illa, per les tipologies pròpies, per la diferenciació dels productes turístics, per l'autonomia de cada consell insular. Ja a l'agost el conseller Carlos Delgado anuncià allò que demanessin els consells, i avui donem compliment a la paraula donada pel Govern.

Com saben, la Llei de turisme de les Illes Balears regula les empreses comercialitzadores d'estades turístiques en habitatges. L'article 52 estableix la tipologia d'aquells en què es permet comercialitzar les estades turístiques esmentades, limitant-les a la tipologia unifamiliar, incloent-hi tant les aïllades com les aparellades, així com les assimilades a cases de poble entre mitgeres. Aquesta decisió es va prendre de comú acord amb tots i cada un dels consells insulars; ni Mallorca, ni Menorca, ni Eivissa, ni Formentera no volen l'ús turístic als edificis plurifamiliars. De fet ni tan sols els grups de l'oposició no varen presentar esmenes al respecte per sol·licitar la seva inclusió, malgrat que la seva prohibició ja ve de trenta anys enrere. Llavors sembla que ja els anaven bé les tipologies recollides a l'article.

Amb posterioritat el Consell Insular de Menorca va fer arribar al Govern la urgent necessitat de permetre en el seu àmbit territorial ampliar al tipologia d'habitatges que poden ser objecte de comercialització turística. L'ampliació avui plantejada és una demanda reclamada per la societat menorquina, en tant que alguna de les noves tipologies que podrien establir-se s'adapten perfectament al producte de les seves poblacions i dels quals hi ha un mercat turístic potencial que persegueix, al seu torn, la garantia dels usuaris turístics i de la població resident.

Però aquest decret llei va més enllà, perquè dóna autonomia al Consell Insular de Menorca per tal que, sempre complint amb allò recollit a l'esmentat article, pugui establir reglamentàriament per al seu àmbit territorial altres tipologies d'habitatges en els quals es permet comercialitzar estades turístiques. D'aquesta manera s'aconsegueix una important aproximació entre regulació i mercat, perquè qui millor que la mateixa illa per conèixer quina és la seva realitat i quines són les seves necessitats? Cal tenir en compte la consideració tradicional de Menorca com a destinació turística eminentment familiar, amb tipologies tradicionals pròpies.

Aquests fets aconsellen donar entrada a noves possibilitats d'allotjament davant els productes tradicionals recollits actualment a l'ordenament turístic, encara que sempre dins els límits marcats, evidentment, a l'article 52 de la Llei.

Menorca, per les seves dimensions, singularitats i la seva clara vocació turística, esdevé un clar exemple de diversitat de possibilitats d'allotjament, i els habitatges són una clara opció per a un determinat sector del turisme que cerca una oferta més pròxima al resident que el turisme de masses, a la demanda del qual es podrà donar resposta.

S'ha de recordar que la figura de l'habitatge de vacances es recull per primera vegada a la normativa autonòmica de 1984, i ja llavors parlava sobre unitats aïllades. Més tard es publicà el Decret 8/1998, de 23 de gener, pel qual es regulaven els habitatges turístics de vacances a la nostra comunitat i es limitava a les unitats familiars aïllades. Posteriorment va ser recollida a la Llei general turística del 99, així com a la Llei 2/2005, de comercialització d'estades turístiques a Balears. És a dir, a la nostra comunitat tota la normativa sempre s'ha referit a habitatges de vacances unifamiliars, i mai als habitatges en edificis plurifamiliars. Per tant l'eslògan publicitari de l'oposició que el Sr. Rajoy ens ha creat un problema allà on no n'hi havia amb la modificació de la Llei de mesures de

flexibilització i foment del mercat de lloguer d'habitatges, és fals, rotundament fals. Tantes vegades com ho diguin tantes vegades ho desmentirem.

I no s'equivoquin, senyors; ningú no està negant el dret dels propietaris a fer rendible el seu patrimoni. L'article 6 de la Llei d'arrendaments urbans no marca termini mínim de lloguer, per la qual cosa el lloguer de curta durada, sense serveis turístics i sense comercialització per canals turístics, és perfectament possible en el marc legal actual.

En conclusió, fa trenta anys que està així regulat, també evidentment durant les legislatures en què tant el Partit Socialista com MÉS han governat. Des de la conselleria, ara i en el passat, han realitzat campanyes periòdiques d'inspecció contra la comercialització turística de l'oferta il·legal, però no contra els lloguers de petita durada, que es podien i es poden actualment comercialitzar emparats per la Llei d'arrendaments urbans.

Cal tenir present que en cas que es permetés el lloguer de pisos a turistes en edificis plurifamiliars, els dos principis bàsics de la nostra normativa turística i que sempre s'han considerat encertats s'ensorrarien estrepitosament, ni hi hauria ús exclusiu de l'edifici ni existiria professionalitat del prestador del servei d'allotjament. Tots sabem perfectament que la barreja d'usos ha generat problemes al llarg de la nostra història. Que l'experiència, doncs, ens serveixi per aprendre i corregir els errors, que ens serveixi per millorar cada cop més els nostres productes turístics. Els residents permanents tenen uns hàbits i horaris força diferents dels turistes que busquen diversió i entreteniment.

D'altra banda, si des de fa temps es va dient que sobren places d'allotjament a les Illes, poden imaginar-se que els 590.000 habitatges que hi ha Balears fossin susceptibles de ser llogats per a vacances? Amb el greuge que aquest tipus de turisme és ara per ara fortament estacional. Malauradament l'afluència d'aquest tipus de turistes no es distribueix al llarg de l'any, sinó que es concentra precisament els mesos d'estiu, quan els recursos de les nostres illes ja es troben fortament compromesos, per la qual cosa aquesta és una tesi desenvolupista que el Partit Popular no pot permetre. Hem de defensar la fragilitat del nostre territori, tenim la responsabilitat de salvaguardar els nostres recursos limitats.

És per això que l'ús turístic als habitatges està limitat als habitatges unifamiliars, perquè fer-ho extensiu també als plurifamiliars ens conduiria al col·lapse turístic, territorial i de serveix, i perquè a més feriríem greument el lloguer residencial a les zones fortament turístiques. A ningú no resultaria rendible llogar un apartament tot un any quan en tres mesos pot aconseguir la mateixa quantitat de doblers o més.

Així doncs ens trobem amb una petició urgent del Consell de Menorca en què demana modificació de la Llei de turisme per tal que puguin establir reglamentàriament altres tipologies d'habitatges en els quals comercialitzar estades turístiques. És evident que aquesta sol·licitud ha de ser resolta amb la major promptitud possible per tal que Menorca pugui aprofitar el potencial turístic que ofereix la singularitat dels seus habitatges i, alhora, poder adaptar amb rapidesa la seva oferta turística a la demanda existent en l'actualitat.

El mercat no espera ningú. Les circumstàncies econòmiques no ens permeten badar. Som una comunitat autònoma eminentment turística: el 60% del nostre PIB està vinculat al turisme. Aquest govern no pot consentir que Menorca no aprofiti al cent per cent la propera temporada turística. Esperem que convinguin amb nosaltres que hem d'actuar, i ho hem de fer ja. En casos d'urgència està contemplada, tant a la Constitució Espanyola com al nostre Estatut d'Autonomia, la figura de decret llei, en concret als articles 86 i 49, respectivament. Llegeixo aquest últim: "En cas d'extraordinària i urgent necessitat, el Consell de Govern podrà dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, que no podran afectar els drets establerts en aquest estatut, les matèries objecte de lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut d'Autonomia, els pressupostos generals de la comunitat autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Els decrets llei quedaran derogats si en el termini improrrogable de 30 dies següents a la seva promulgació no són convalidats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat".

Amb aquest decret llei, per tant, complim rigorosament els requisits exigits per la jurisprudència vigent, perquè les mesures que comprèn sorgeixen com una necessitat respecte d'una situació en els objectius governamentals que requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal per a la tramitació parlamentària de les lleis. Recordin que la seva finalitat és atendre la sol·licitud del Consell de Menorca, que defensa els interessos menorquins, que són els de tots els balears. Qui es pot negar a la convalidació d'aquest decret llei? Esperem que vostès no ho facin, confiïm que siguin conscients que no és adient una tramitació de llei ordinària, perquè llavors estaríem condemnant l'illa de Menorca a no ser a temps de tenir la normativa vigent per a la temporada turística de 2014. Partint de la premissa que el turisme és el principal motor econòmic de les Illes Balears, assolir aquest objectiu esdevé -repeteix- una extraordinària i urgent necessitat, i la figura del decret llei és la que ho fa possible.

Ahir ens varen retreure que legislem massa. Els hem de dir que aquesta recriminació, lluny fer-nos empegueir, ens fa sentir-nos ben orgullosos. És per això que som en aquesta cambra. Al Parlament és legisla, i les lleis són l'eina habilitada per solucionar els problemes dels nostres ciutadans, i els decrets llei, la fórmula per fer-ho amb urgència. Pel bé dels interessos balears, l'emprarem tants cops com sigui necessari. El Partit Popular vol que el Consell de Menorca pugui regular la seva pròpia tipologia turística. Confiem que el Partit Socialista i MÉS no li vulguin negar aquest dret.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Damià Borràs per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

"No estic d'acord amb la teva opinió, però donaria la meua vida per defensar el teu dret a expressar-la". Ho va dir Voltaire. Es fa molt difícil parlar ara aquí, avui, en aquesta tribuna, des d'on fa uns moments s'ha vilipendiat la memòria de tantes persones que van sofrir persecució i presó, i fins i tot van donar la vida per defensar la llibertat, fins i tot d'aquelles persones...

(Alguns aplaudiments)

...que utilitzen la llibertat per cometre actes de lliberticidi.

(Continuen els aplaudiments)

No serem traïdors a la memòria d'aquestes persones, ni ho seran els ciutadans i les ciutadanes, perquè ni els homes, ni les dones, ni els pobles no poden ser si no són lliures.

Sra. Presidenta. Crec que som a un debat que no és el que ha plantejat aquí el Govern, el Govern ens proposa la convalidació d'un altre decret llei a petició del Consell de Menorca, que diu que no pot fer ús de la facultat d'iniciativa legislativa per raons d'extrema urgència. Al Sr. Tadeo se li crema el dinar polític, se li aferra el bullit d'interessos que ell mateix ha posat al foc. Tenim un altre disc dedicat, la convalidació d'un decret llei fet a la carta; ho hauré de fer sense saber què regulam, en quins habitatges es volen utilitzar i en quins no estades turístiques, si és que a hores d'ara ho sap algú.

Si el consell hagués presentat una iniciativa legislativa l'hauria d'haver aprovat ell abans, hauria d'haver dit què vol fer i també com ho vol fer, amb quins serveis, amb quins paràmetres de qualitat. On, si arreu o només a les zones turístiques, només als centres històrics o també als aixamplaments, qüestions que necessiten d'un consens que ara no tenim, i el Sr. Tadeo ho sap, a la societat menorquina. Ho sap, i com que ja ho sap no li interessa el debat i ni tan sols no és en aquesta sala.

(Se senten unes veus de fons inintel·ligibles)

Perdó, perdoni.

(Algunes rialles)

Ho havia dir, per saber què... No, el que havia de dir és que pensava que el Sr. Tadeo sortiria avui a dir-nos com ho pensava fer. Pensava que aprofitaria la seva condició gairebé virginal de diputat.

Pensava que encetaríem avui aquí un debat necessari, tot i que no hauria d'haver sortit mai de Menorca, que no és propi d'aquest parlament. Sortirà el Sr. Tadeo a rematar plàcidament la jugada amb la porteria buida, com li agrada fer sense haver de suar la samarreta? Ja no la va suar quan era el torn d'al·legar, ni la va suar quan la llei va ser debatuda aquí.

El consell no ha pres cap acord sobre aquesta qüestió, no ha obert cap debat públic, no ha encetat cap diàleg i ara hem de convalidar el decret sense saber què pensa fer, perquè a la carta que va adreçar al Sr. Delgado dia 16 d'octubre tampoc no ho explica, igual li ho va dir per Whats-app.

Ara que ve Nadal el Sr. Tadeo fa el regal de l'amic invisible als agents econòmics i socials de Menorca. Com pensa regular la comercialització dels habitatges? No només quins, sinó com. Com conciliarà el benestar i la prosperitat dels menorquins i les menorquines amb el valor a l'aprofitament turístic que tenen els habitatges dels nostres pobles i ciutats?

Com s'harmonitzarà la convivència dia i nit, més nit que dia, de turistes i residents? El conseller de Turisme ho ha dit prou vegades, que d'acord amb la Llei del turisme les cases tradicionals de poble entre mitgeres ja es poden comercialitzar per a estades turístiques, hi estam d'acord. I d'acord amb el punt número 1 de l'article 52, els casals de lloc, les cases de pagès es poden llogar en tant que responen a la tipologia corresponent, d'habitatges unifamiliars aïllats, o no és així?

Fins i tot, els casals de lloc amb dues portes i les quintanes i els bovers reconvertis en habitatges, i que ara legalitzarà el Sr. Company, també tendrien cabuda quan l'article 52 diu, de la llei, que es podran acceptar supòsits en què hi hagi més d'un habitatge per parcel·la sempre que es donin circumstàncies que reflecteixin analogia, si vaig errat ja em corregiran.

Per altra banda, tant el text original com la nova redacció deixen ben clar que en cap cas no es poden comercialitzar estades turístiques ni als pisos ni als adossats en règim de propietat horitzontal, en els apartaments no turístics tampoc, per analogia. Per tant, quines tipologies d'habitatges es podran, a partir d'ara, com diu el decret llei, establir reglamentàriament per a l'àmbit territorial de l'illa de Menorca?

I encara més, afirmava el Sr. Conseller dia 15 d'octubre des d'aquest faristol, que la llei que ara modificam ampliava les tipologies susceptibles d'admetre estades turístiques, cometes, "a todas las posibles, salvo edificios plurifamiliares de uso residencial." Si la llei idò ja va ampliar la possibilitat de comercialització a totes les tipologies possibles, totes les possibles, salvo a edificios plurifamiliares de uso residencial, a què ve tant de rebombori? Quina novetat aporta el decret llei si els edificis plurifamiliars d'ús residencial continuen prohibits?

L'exposició de motius afirma, parlant de Menorca, que algunes de les noves tipologies que podrien establir-se s'adapten perfectament a un producte fàcilment identificable amb les seves poblacions. Per quina raó no s'adapten aquestes tipologies a les poblacions de Mallorca, d'Eivissa o de Formentera? És que aquestes illes no tenen les mateixes tipologies d'habitatge que Menorca? No serà que la resta dels consells no volen que el Govern els posi l'alè al clatell, com podria passar a Mallorca

amb les reivindicacions de la Cambra de Comerç? Són injustes o més poc justes les pretensions d'alguns sectors socials de Mallorca a diferència de les legítimes pretensions de Menorca que avui figura que satisfem? No podrien permetre que cada consell pogués, sempre que volgués, -car permetre no és sinònim d'obligar, ni poc fer-hi-, que cada consell pogués decidir, en ús de les seves competències reglamentàries de l'ordenació turística, quins habitatges es poden comercialitzar i quins no?

I tornarem, sigui com sigui, Menorca torna avui al Parlament en solitari i ho fa via decret llei i ho fa *in extremis*, la Sra. Bosch ha parlat tant d'urgència que deu ser ja *in extremis*, torna amb una altra de les seves atribolades urgències en tot cas, de les seves desenfocades singularitats, en tenim antecedents memorables.

Dia 21 de maig convertíem en indefinida, *sine die*, la facultat del consell de Menorca de dictar una norma territorial de caràcter transitori que pretén suplantar -suplantar-, valenta paraula, el Pla territorial de Menorca, atorgàvem una pròrroga sense terminis al termini d'un any que el consell tenia d'inici. Deien llavors que l'aprovació de la norma era imminent, però l'única novetat ha estat la dimissió, deixem-ho en dimissió que ve Nadal, del conseller responsable de redactar-la.

Duim jugats ja 212 dies, 7 mesos de pròrroga, en lloc d'aprofitar la pròrroga per canviar de tàctica i adoptar una estratègia de diàleg i consens, hem canviat de jugador per seguir enredats en l'etern rondo tàctic dels polítics abraçats a un únic argument, qui dia passa, legislatura empeny.

Seguim sense conèixer ni tan sols els criteris de redacció d'una norma que havia d'actuar de manera transitòria mentre es revisava el pla territorial, un pla territorial que el Sr. Tadeo anunciava en campanya electoral que modificaria immediatament que guanyés les eleccions, perquè de la revisió del pla territorial, afirmava el candidat Tadeo en depenia la reactivació econòmica de Menorca, *cuán largo me lo fiáis*, president Tadeo.

Avui fa 900 dies, avui fa 908 dies, gairebé 30 mesos, 2 anys i mig, que va ser elegit president pel Ple del Consell de Menorca, han transcorregut gairebé dues terceres parts del seu gris i ennuvolat mandat i no sabem res, ni de l'urgentíssim pla territorial ni de l'eternament imminent norma territorial.

El consell de Menorca torna avui al Parlament ara per revolterí via decret llei amb una altra urgència d'un calibre similar i amb la pólvora igual de banyada, una urgència que com diu l'exposició de motius ve motivada per l'actual conjuntura econòmica i de crisi, com la norma territorial, vés per on, que fa 908 dies que esperam i ve a resoldre una demanda llargament reclamada.

Ens presenten per sortir de la crisi una simulació de modificació de la llei i ho fan a més en diferit. El Sr. Tadeo té una estranya i singular percepció del temps, un conflicte crònic amb el deu Cronos.

Resolem ara a la fi una demanda llargament reclamada, diu, però no sabem què entén el Sr. Tadeo per llargament, fa 17 mesos va votar a favor de l'article 52 i la demanda que ara diu que vol resoldre la varen fer públicament importants sectors, de petits empresaris menorquins just varen conèixer l'esborrany de la llei, abans dels períodes d'al·legacions i d'esmenes i ara ho hem de resoldre tot i que en realitat no ho resolem ni de noves amb la màxima urgència, o el Sr. Tadeo i jo tenim una distinta percepció del pas del temps, un dels dos ara fa 17 mesos estava hivernant en ple mes de juliol.

Ara ens demana una francesilla per poder fer un gest petit de complicitat, però sense quasi contingut dirigit als petits empresaris i propietaris menorquins delerosos de participar del negoci del lloguer turístic que voldrien veure ampliat, ells, a tots els habitatges amb cèdula d'habitabilitat.

El canvi de la llei que ara debatem és poc més que simbòlic, quines tipologies es podran comercialitzar que no permetia abordar la problemàtica exposada que no és altra que Menorca pugui aprofitar el potencial turístic que ofereix la singularitat dels habitatges de l'illa, la singularitat dels habitatges de l'illa, vet aquí, la qüestió. Quins tipus d'habitatges té Menorca que no puguem trobar a Sencelles, Sant Mateu o Formentera? Els apartaments turístics residencials d'algunes urbanitzacions litorals dels anys 80 en els quals, sempre segons la premsa, pensa el Sr. Tadeo? Si són de propietat horitzontal segueixen prohibits, sigui quin sigui el seu règim d'exploració. Mentre del Círculo Balear no digui una altra cosa singular vol dir que és únic a posseir determinades qualitats, únic a posseir determinades qualitats. Esperem que el Consell de Menorca no pretengui promocionar el turisme troglodític i vulgui autoritzar estades turístiques en les navetes que en diuen d'habitació, aquestes sí que són ben singulars.

Endemés, com diu el conseller de Turisme, les suposades tipologies singulars de Menorca s'haurien d'afegir, si existissin, *a todas las posibles, salvo a edificios plurifamiliares de uso residencial*, convendria que algú avisat ens ho expliqués, esperava que fos el Sr. Tadeo, resulta mal d'entendre.

Eixemplem, però, el punt de mira, viatgem, viatgem tal com ho fa el Sr. Bauzá *a lo largo y ancho de este mundo* en pla Capitán Tan, tornarem dels viatges més confusos que no vàrem partir, com més ampliem el catàleg d'habitatges menys singulars ho seran els menorquins. En el nostre viatge imaginari ens podem trobar amb pelodes, palafits, iglús, cabanes del Tio Tom i si volen fins i tot amb mastabes i (...), tipologies singulars però d'improbable analogia a Menorca més enllà dels cas si volen d'un restaurant xinès de Ferreries que té una certa semblança a una okiya, la casa de geishes tradicional japonesa.

Tornam del viatge idò amb les mans buides, sense res de bo que puguem aprofitar, també li sol passar quan viatja al Sr. Bauzá, tanmateix.

Dia 14 de novembre el Sr. Delgado afirmava a la Comissió de Turisme tot responent a una qüestió del diputat Sr. David Abril que *“desde los servicios jurídicos se está haciendo un trabajo no fácil, habida cuenta de nuestra normativa de delimitación de lo que podemos regular nosotros y lo que deben regular los consells”*, i ell afegia: *“en este caso concreto -el Reglament de la Llei del turisme- incluso para expertos*

jurídicos es muy difícil delimitar hasta dónde podemos llegar”. Es a dir, tenim el gall dins la pastera.

Desset mesos després d'aprovar la llei, donam voltes sobre què correspon regular cadascú i al brou del conflictes competencials, ara hi afegim un nou embull. No era millor deixar reglamentar cada consell segons la seva coneguda? O és que la singularitat de Menorca comença i acaba amb la tipologia desconeguda dels seus habitatges turístics? No en té Mallorca, de singularitats, quan l'estiu passat va esclatar un viu i controvertit debat públic sobre la qüestió que ara debatem i que sembla, endemés, que ara rebrota? No en té Mallorca, de singularitats, quan fins i tot hi ha aparegut adossada com per art d'abracadabra una nova illa que li diuen Palma? Una illa que ha esdevingut, endemés, la quinta illa, pressupostàriament quintacolumnista del cosmos turístic balear.

S'aprovarà un reglament específic per la modificació a la menorquina de l'article 52? Es farà abans que no ho sigui el tan important i esperat reglament que ha de desenvolupar la llei, tota, del turisme que fa 17 mesos que ja és vigent? O la regulació que demana Menorca haurà d'esperar que s'aprovi el reglament general de la llei tan urgent, com diuen que és?

Els serveis jurídics del Govern no han aconseguit resoldre encara l'embolic de competències, tirarem pel camí d'enmig per resoldre la urgència d'aquest singular cas particular, tot i sembrar així un bon planter d'inseguretats jurídica?, no ho és urgent dotar de recorregut i contingut reglamentari la resta de la Llei de turisme? No ho és d'urgent la necessitat de reglamentar per a totes les illes el com, en quines condicions es poden comercialitzar estades turístiques amb les tipologies ja permeses?

Ara no filam ni demanam, la qüestió no és fàcil, ningú no ho diu, la indústria turística viu sempre en un equilibri inestable entre interessos contraposats i armam tot aquest sideral perquè el Sr. Tadeo pugui seguir fugint cap endavant en la seva irresistible ascensió cap a la insignificança política del consell. Tot aquest sacramental només per la necessitat d'aplicar cataplasmes urgents a les erupcions polítiques de la dreta menorquina més intransigent que cova dins el seu propi partit i en aquest cambra, evidentment, pel que hem vist avui.

Fins ara, aquesta drete més radical s'ha conformat amb el peixet ideològic que li brindaven govern i consell, amb el TIL i altres males herbes lliberticides com la de fa una estona, però en la seva immensa voracitat ja no els alimenten molles, en veure que el temps polític s'escapa ja demanen el pa sencer, però el Sr. Tadeo té les mans buides, la norma territorial transitòria transita per l'hiperespai.

Volien una autovia i acabaran esgarrant Menorca amb una obra que no millora ni la capacitat ni la seguretat ni la fluïdesa de la carretera general, no satisfà ningú com el decret llei, però pot acabar per atorgar-nos el penós títol de *rotonda de la biosfera*, una altra cataplasma política de la qual, si no hi posam remei, no ens podem treure mai més l'ungüent de damunt.

Ara ens demanen que convalidem un decret llei que no valida res, que deixa les coses com estaven o pitjor, perquè som davant un decret llei *placebo*, un *placebo* però que endemés de no resoldre més pot ajudar que el refredat menorquí es contagiï a la resta d'illes, que acabi per afeblir el sensible i delicat sistema immunològic de la nostra principal indústria turística, perquè aquest decret llei de fogueig no fa altra cosa que complicar el desenvolupament reglamentari de tota la llei i el complica en especial a l'hora d'establir a totes les illes quins habitatges es podran comercialitzar i sobretot com ho poden ser, en quines condicions, amb quins serveis i amb quins paràmetres de qualitat.

No es tracta només d'ampliar o no ampliar el ventall de tipologies possibles, es tracta d'augmentar la qualitat del conjunt de la nostra oferta d'allotjament, sense generar excedents de places ni provocar guerres de preu entre els distints tipus d'oferta.

Es tracta d'incrementar la capacitat de renda turística, d'ampliar l'abast del beneficiaris, que els beneficis del turisme, estiguin socialment més ben repartits, que arribin a més gent, es tracta d'evitar també una escalada de preus de lloguer dels habitatges necessaris per als treballadors de la indústria turística i és clar, per al comú de ciutadans i ciutadanes.

És millor tenir una oferta il·legal, però real existent o una oferta reglada i estructurada, però que podria distorsionar el mercat? Parlem-ne. Amb quines condicions fiscals podria accedir una hipotètica nova oferta al mercat? Parlem-ne. Quin i com ho controlarà? Tot açò s'ha de fer sense trencar el necessari i sempre inestable equilibri entre sectors estratègics de la nostra indústria i sense trencar tampoc, com ha passat a altres indrets, ni la convivència als pobles i ciutats ni al benestar de tots, l'oci dels turistes ha de ser compatible amb la tranquil·litat de residents. És molt més fàcil de dir que no de fer. I exigeix mà esquerra, diàleg i consens, polític i sobretot social, un consens el social que el consell ha dit i repetit que cercaria i no té, la proposta del consell, com acostuma, no satisfà ningú.

Permetin la tramitació com a llei del decret i mirarem de trobar aquest consens entre tots. Necessitam un diàleg obert, ample, integrador, sense perjudicis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'acabar.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, presidenta, sense falses urgències, no decrets llei *placebo* ni encensers que treuen fum de formatjada, el conseller de Turisme ho sap, em consta, i conservador com és ha fet cas a la flegmàtica màxima del príncep de Salinas i el Gatopardo i ha aconseguit al Consell de Mallorca aquesta gasiva

i evasiva modificació de la llei perquè res substancial no canviï i és que el Govern sap que el Sr. Tadeo és de bona pasta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'acabar.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...que és de bon conformar -estic acabant, presidenta- ho hem vist amb la nova llei de finançament, que és de bona pasta, en té prou el Sr. Tadeo a poder tornar a Menorca, poder treure una mica de pit, tampoc no gaire, i poder dir que l'operació ha anat bé, tot i que sàpiga bastament que el malalt li ha quedat damunt la taula del quiròfan d'una transfusió contaminada de neoliberalisme i de tanta anestèsia pressupostària, per més que sàpiga el Sr. Tadeo que l'operació ha anat bé, però que madona és morta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, encantats de debatre sense...no ho dubti, Sra. Bosch, però deixi'm que expressi la meua sorpresa que avui el debat no el pugui fer amb, atès que la modificació de la llei és tan menorquina, ni amb cap diputat de Menorca ni amb el president del consell insular, tot i que supòs que la presidenta del Parlament entendrà que hi hagi de fer referències i amb tot el respecte, i ja m'agradaria que pogués ser un diàleg menorquí, més menorquí... ja que s'ha rallat tant que els consells són els millors que poden recollir i traslladar la realitat menorquina a aquesta llei.

L'article 52 de la Llei de turisme de les Illes Balears, com s'ha dit, recull al primer punt que els habitatge objectes d'estades turístiques a què es refereix aquest capítol han de respondre a la tipologia d'habitatge unifamiliar aïllat i aparellat i prossegueix que en cap cas no es consideraran aïllats els habitatges independents que es troben en edificis plurifamiliars o adossats sotmesos a règim de propietat horitzontal, quedant en conseqüència prohibida la comercialització d'estades turístiques a aquest tipus d'habitatge.

Una llei que, per molt que se'ns digui, ara faci referència a les esmenes o no esmenes dels grups de l'oposició, una llei aprovada dia 19 de juliol de 2012 amb els vots favorables del Partit Popular, dels diputats menorquins del Partit Popular i del president del consell insular i al debat d'esmenes a la totalitat, el Partit Popular, llegint el *Diari de Sessions*, defensava que la delimitació de la tipologia d'habitatges a unifamiliars aïllats o aparellats era l'adequada i suficient per garantir la qualitat de l'oferta i no generar -escollin què deien- una competència deslleial que desestabilitzés tot el sector, açò deia. Açò és el que va impulsar el Partit Popular i els diputats del Partit Popular i el president de Menorca que li varen donar suport.

Posteriorment el conseller Delgado, ho va deixar clar, molt clar, *en ningú cas el consell podrà reglamentar en contra de la ley turística*, referint-se a aquella llei, a aquell text i no a un nou text com el que avui es tramita i, si no, mireu el *Diari de Sessions* de dia 10 d'octubre del 2013, *Diari de Sessions* número 46, Comissió de Turisme, perquè ho tinguin fàcil, textualment: "S'ha consensuat -es diu, diu el Partit Popular- la decisió de no modificar la llei a la reunió duita a terme amb els deu municipis de les Illes Balears que tenen major càrrega de turisme residencial respecte de l'hoteler amb tots els consells insulars i amb la FELIB", açò diu.

El PSM-MÉS per Menorca i el Grup Parlamentari MÉS ja va dir en el seu moment que amb aquesta llei turística no es resoldria la problemàtica del lloguer de vacances a Menorca i que no enteníem per què el Consell de Menorca no es feia valer, no presentava una esmena, no actuava, no utilitzava la seva capacitat i no defensava les particularitats de l'illa, ara, 18, 17 mesos després, les tornes han canviat, ara la llei ha de permetre el que no permetia abans, abans la llei definia tres tipologies i els consells que són els competents en matèria d'ordenació turística podrien desenvolupar-les i reglamentar-les, però els marges per als consells eren i són, segons la comprensió del Govern del que és un unifamiliar, molt restrictius. La llei diu "només habitatge unifamiliar aïllat o aparellat" i els consells han de reglamentar açò.

Ho hem dit mil vegades els menorquinistes, que les lleis sectorials de competències pròpies dels consells han de marcar les línies generals i deixar un gran marge d'actuació als consells perquè aquests puguin fer política i puguin gestionar amb diàleg amb el sector de cada illa i d'acord amb la realitat de cada illa i d'acord amb les necessitats de cada illa.

Aquest debat no s'hauria de produir aquí, al Parlament, sinó al Consell de Menorca, de nou, com va passar amb la norma territorial transitòria el poc lideratge de la màxima institució menorquina ens du a què temes importants, específics i de la competència del consell es debatien i s'aprovin a la cambra legislativa. La llei no tenia el perquè excloure tipologies d'habitatges unifamiliars com les que ara el govern del Consell de Menorca vol incorporar, ni tan sol tenia el perquè prohibir explícitament els plurifamiliars, però no ho va fer així i ara ens trobam amb l'absurda situació d'haver de modificar una llei per introduir un paràgraf a l'article 52.2 que diu: "Sense perjudici de la prohibició establerta en el paràgraf anterior, es poden establir reglamentàriament per a l'àmbit territorial de l'illa de Menorca altres tipologies d'habitatges en els quals es permet comercialitzar estades turístiques".

Hem de dir que hi ha una passa positiva, dóna major capacitat al consell per definir i reglamentar els habitatges de vacances, però consolida dos errors: un, manté la prohibició dels plurifamiliars o adossats, qüestió que podrien afrontar perfectament els consells insulars, que, a més, un sector important de Menorca li demana i el president del consell ho sap perfectament, segons la realitat de cada illa i que podrien limitar a través de reglament, tant amb la prohibició com amb criteris de qualitat mínims que han d'oferir per poder entrar en la comercialització turística.

No és el debat d'avui, però n'he de fer referència, a Menorca el lloguer de pisos per a estades turístiques és una realitat i aquesta llei volia partir de la realitat. Vull recordar també una notícia molt recent, la representat de la Conselleria de Turisme deia, textualment, en un debat promogut, organitzat per un mitjà de comunicació, que l'objectiu d'aquesta llei era ordenar la realitat. Bé, idè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... a Menorca el lloguer de pisos per a estades turístiques és una realitat, una realitat en part submergida i en part declarada, oferint serveis inclús, açò sí aquests mai no es declaren. Una realitat que enlloc d'excloure el nostre grup proposava d'incloure i establir criteris de qualitat i garanties per al client convertint-lo en un sector generador d'economia productiva.

Amb la Llei turística i amb la prohibició dels plurifamiliars aquest sector continuarà funcionant, en alguns casos dins el marc de la Llei d'arrendaments urbans, i d'altres en el marge de la legalitat, fora de tot control, sense declarar ingressos i sense contribuir a la riquesa del país. Perquè la Llei d'arrendaments urbans no és àgil ni és l'adequada per a les estades turístiques i, a més, no garanteix la qualitat que es pugui establir per a una, per a aquesta tipologia perquè d'açò es tractava, d'establir tipologies i nivells de qualitat per a cada una d'elles.

Avui el client, i molt especialment el visitant turístic de Menorca, es mou pel destí i per uns determinats paràmetres a l'hora de triar l'estada. Qui cerca una estada turística tipus lloguer o la troba o no ve, no se'n va a un hotel. Un client que no troba el que vol no ve, així de clar, és un client perdut i no estam, sense cap dubte, per perdre clients.

Perdonin vostès, tan dolent no deu ser açò dels habitatges plurifamiliars per a ús turístic quan a Catalunya els contemplen i quan altres comunitats autònomes, com València, Múrcia, són en el mateix camí. I mirin si no també més enllà, el model britànic.

És necessari també parlar del repartiment de la renda turística, ara excessivament centralitzada en els establiments hotelers com a conseqüència del tot inclòs, i la diversificació de tipologies, junt amb la plurifamiliar, era una bona oportunitat per obrir aquest camí, aquest debat, aquesta possibilitat, encara que la darrera paraula la tengués, efectivament, qui coneix millor la realitat, els consells insulars a través de la via reglamentària.

És més, els habitatges unifamiliars entre mitgeres o els plurifamiliars, dels quals és propietari una persona física amb un o dos segons habitatges, són generadors i dinamitzadors de les economies locals. Els propietaris, aquests propietaris, contracten millores a fusters, a manobres, a pintors, a llanterners locals, compren a empreses locals; els seus usuaris, els turistes d'habitatges plurifamiliars o unifamiliars aparellats o unifamiliars entre mitgeres, són usuaris que surten, que consumeixen, que van un dia a sopar a un restaurant, que lloguen un cotxe, que van als mercats.

Fins i tot, si parlem dels serveis turístics mínims i dels criteris de qualitat que puguin determinar el pla corresponent, el més segur és que tota aquesta borsa de pisos i cases, que avui es comercialitzen turísticament de forma individual per cada propietari, esdevindrien en molts casos en generadors de nous negocis, de negocis especialitzats que ofereixen determinades tipologies i nivells de qualitat als clients turístics de lloguer.

Segona raó que consolida aquest decret llei, només es fa per a Menorca. Per què, em deman, no tendria més sentit fer una redacció en la qual es digui que els consells, tots, poden establir reglamentàriament altres tipologies d'habitatges i que qui ho vulgui que ho faci i qui no ho vulgui que no ho faci? No seria més lògic açò? Imaginin ara que a resultes de la temporada turística 2014 el Consell de Formentera valora que vol introduir la tipologia d'habitatges unifamiliars entre mitgeres o que Mallorca vol reglamentar les cases de lloc com a habitatges de vacances de lloguer de forma diferent de com ho fa la Llei de comercialització d'estades turístiques, modificarem de nou la llei a cada nova circumstància? Açò no és seriós, açò no dóna estabilitat ni dóna garanties jurídiques, cap ni una.

En definitiva, la modificació de la llei arriba tard i arriba malament, tard perquè s'ha dit, i açò s'ha justificat avui amb la urgència, que permetrà tenir en vigor el desenvolupament reglamentari de la llei l'estiu del 2014. Açò no és cert, la tramitació del reglament necessita, com a mínim, mig any, sis mesos, i en sis mesos, si es té aclarida, tenc els meus dubtes, però si en sis mesos es té aclarida, també serà tard, perquè els nous productes, les noves tipologies, que no es creen d'un dia per l'altre, no es promocionen tampoc d'un dia per l'altre. O els consells els animarà que promocionin, que els promocionin a l'espera del nou reglament? Els assegura el consell que ningú no els denunciarà com ja va passar a Menorca l'endemà de l'aprovació de la Llei general turística? No ho faran.

Per cert, sobre la urgència perquè aquesta modificació de la llei es faci per via decret llei, jo crec que no és certa. El decret llei és la figura idònia, diu, perquè necessita una immediata aprovació que permetrà la norma reglamentària i donar resposta a la propera temporada turística. Li ho torn a dir, quan comença la temporada turística a Menorca, serveix de res tenir reglament el juliol si l'adequació i la promoció no es fa abans? Sap quin crec que és l'autèntic motiu? No obrir el debat a totes les tipologies i a totes les illes, perquè aquest debat no els interessa, crec que sí interessa a Menorca, però no interessa, no interessa a aquest govern, perquè aquest debat no agrada al lobby hotelier, perquè aquest debat no és del gust del Partit Popular, però sí és del gust de Menorca, dels sectors de Menorca.

Per preparar aquesta llei un la relaciona amb diferents representants del sector, i ho sap, el sector hotelier vol aquest debat, el sector del lloguer de vacances vol aquest debat. Un exemple del que dic, quantes vegades va anar a Consell de Govern la modificació de la Llei turística i quantes vegades es va retirar? Per què? Per què es va fer? Quantes vegades el lobby hotelier es va personar en el Consolat de Mar per impedir aquest acord? Quantes vegades no ho va veure clar el conseller de Turisme, el Sr. Delgado? I si no per què el decret llei pel qual es modifica l'article 52 de la Llei de turisme de les Illes Balears s'erra i ha de fer una correcció d'errades per canviar on diu 22 de novembre que ha de posar 29 de novembre? És que no va ser ni dia 15 ni dia 22, perquè el sector hotelier va fer tot el possible per impedir aquesta decisió.

Deia tard i malament, malament perquè de nou tanca la porta a l'ordenació, a la regularització d'una oferta que existeix, la realitat, que cal incloure per adaptar-la als paràmetres de qualitat i de marca que vol Menorca.

El PP diu que no li agraden els impostos, però els posa de forma regressiva alliberant de càrrega als que més capacitat tenen d'assumir-ne d'aquesta càrrega. Diu que no li agrada l'intervencionisme econòmic i que el mercat sap molt bé fer les coses, però intervén en el màxim per protegir el sector hotelier influent i gelós del seu monopoli turístic. La modificació de la Llei turística es fa en clau intervencionista, en clau centralista, no en clau inclusiva ni en clau insularista.

Sabem per premsa que la voluntat del consell és incorporar noves tipologies, unifamiliars entre mitgeres, etcètera, però ho sabem per premsa. Per cert, vaig haver de cercar la nota de premsa del consell per comprovar que era cert allò que deia, es parla de cases de lloc ubicades en sòl rústic. Vol dir que a Menorca tenim cases de camp en sòl urbà? Però açò és el que diu per premsa i sobre aquesta especulació, com comprendran, no prendrem, no podem basar ni el nostre vot ni la nostra argumentació.

Tal vegada són aquestes, tal vegada no, són aquestes les raons que ens duen avui a tenir un debat, jo diria, que no correspon. No són tipologies ni pactades amb els grups de l'oposició en el consell ni amb els sectors socials. Per tant, el nostre vot no té res a veure amb l'especulació de quines tipologies incorporaran, no ho pot ser, ni tampoc ho pot ser sobre els criteris de qualitat que s'aplicaran ni sobre els requisits que s'hauran de complir més enllà del que estableix la Llei general turística.

Jo els he de dir que amb algunes figures hi tenim algunes prevencions i que creim fonamental que compleixin amb criteris clars, per exemple, amb les cases de lloc, creim que la marca Menorca fa necessari que el grau d'exigència com habitatge de vacances de lloguer sigui, com a mínim, el d'un agroturisme. Perquè la qualitat és important, la diversitat d'alternatives és important, l'allotjament per als nostres visitants potencials també, però sobretot, sobretot, és important evitar que el turista se senti enganyat, que un producte es comercialitzi com un hotel de luxe, diguin-li vostès Torralbenc diguin-li vostès una altra cosa, i al final no sigui açò. Açò és enganyar el turista, açò és enganyar el nostre client, açò és el que no es pot permetre ni passar.

El nostre vot no pot ser en contra perquè la modificació permet al Consell de Menorca introduir noves tipologies en allotjament de vacances, però no pot ser a favor perquè segueix deixant fora de la decisió del consell tipologies tan importants com l'allotjament plurifamiliar, una realitat a Menorca; perquè ho fa tard, perquè ho fa malament modificant la llei específicament per a Menorca i no per al conjunt de consells insulars; perquè ho fa més malament quan es fa una modificació sense un full de ruta dialogat amb el sector, pactat amb el sector, pactat amb la màxima institució menorquina que corregeixi el pecat original...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... no haver... -acab-, no haver defensat Menorca abans que s'aprovés la Llei general turística, no haver defensat els consells abans que s'aprovés una llei que menysprea les institucions insulars en l'exercici de les seves competències, per molt que avui aquesta decisió es vulgui justificar i argumentar amb allò que varen presentar en el seu moment els diferents grups amb les esmenes, no, qui va aprovar aquesta llei i que avui demanar corregir-la és el Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara, intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari que hi ha intervengut a favor, el Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

... en virtut de l'article 75.4 del Reglament del Parlament cediria el meu vot al diputat Sr. Tadeo...

(Se sent una veu de fons que diu: "el vot?")

LA SRA. PRESIDENTA:

Cedeix el torn...

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Perdó, el meu torn de veu al Sr. Diputat Tadeo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cedeix el torn de veu, d'acord, molt bé. Sr. Tadeo, cinc minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Martí, Sr. Borràs, crec que avui s'equivoquen en no votar a favor d'aquesta iniciativa.

Mirin, aquest govern va fer una llei, aquesta llei va tenir, idò, lògicament unes esmenes per part seva, per part de la societat civil, els sectors implicats, idò, també hi varen haver una sèrie de reivindicacions, algunes es varen tenir en compte, igual que segur que determinades esmenes, però el que és important és que quan hi ha una petició, en aquest de Menorca, del sector turístic de Menorca que es pugui modificar i que puguem reglamentar algunes figures distintes a les que hi ha ara, hi haguessin donat suport.

Però no, mirin, vostès han estat sempre en el no i l'economia menorquina per segon trimestre consecutiu creix, ha crescut un 0,9% i no és gràcies a vostè, i vostè em ve aquí a parlar a mi de finançament, em ve aquí a parlar del PTI, Sr. Damià Borràs? I després és incapaç d'aprovar açò, que senzillament van en contra de l'autonomia reglamentària del Consell Insular de Menorca? Açò és el que fan avui...

(Alguns aplaudiments)

... açò és el que fan avui, açò és el que han fet avui, és el que faran avui si voten en contra d'açò, en contra dels interessos de Menorca.

Efectivament, el debat no era aquí i per açò jo no he sortit aquí... no sortia aquí inicialment a defensar aquesta modificació, el debat no era aquí, el debat, crec que el Govern i el Sr. Delgado, el conseller de Turisme, ho va dir molt bé, va convocar els consells insulars a una reunió aquí a Palma el 23 d'agost, no hi va haver acord perquè hi havia consells que no volien aquesta modificació de la llei, i com que Menorca la volia, crec que amb molt de sentit comú, va dir el consell que la vulgui que ho digui i li farem. I açò és el que es fa avui.

I senyor... no, no, açò és la realitat, i vostès avui votaran en contra d'aquesta petició d'un consell...

(Remor de veus)

... d'aquesta petició, han sortit en el torn en contra, han sortit en el torn en contra.

(Remor de veus)

Sr. Damià Borràs, em ve aquí, a més, mescla el tema amb el Pla Territorial Insular i vostè sap per què s'ha retardat el Pla Territorial Insular. Vostè i jo fins i tot teníem pactat aquí que la modificació que s'havia de fer de la llei per habilitar més termini ho havíem pactat que també ho acceptarien, no ho van acceptar. Tot és un no, un no rere l'altre. I vostè sap per què s'ha retardat el tema de la norma territorial transitòria, o no ho sap? Ho hem de tornar a dir? Una sentència multimilionària de 30 milions d'euros, Cescarden. Ah!, ah!, no, no diguin ah!, qui ho sofreix som jo i l'equip de govern d'ara, no vostès...

(Alguns aplaudiments)

... un milió i mig per a l'any que ve, un milió i mig per l'altre i tres milions i mig per a després, per a després.

(Remor de veus)

Sí, no, no, aquesta és la realitat, i em ve a parlar de la Llei de finançament? Sap quin perjudici ha causat als consells insulars no tenir una llei de finançament?

Mirin, podem entrar en el debat que trobin i que vulguin fer avui aquí, però els que s'han equivocat han estat vostès. Aquí senzillament es facultava una petició del consell insular que és poder reglamentar altres figures turístiques, i que ja els ho dic, parlades i pactades amb el sector turístic de Menorca. I estic convençut, estic convençut que els grups del Consell de Menorca hi estaran a favor, hi estaran a favor d'aquest canvi reglamentari. Jo crec que la voluntat del Govern balear en aquest sentit d'agafar i dir el consell que ho vulgui que ho demani, nosaltres ho hem fet, ho hem fet i crec que és el que tocava.

I cregui'm que no és aquí el debat que vostès han fet, aquest debat ja s'ha tengut a Menorca i es té a Menorca. El que passa és que vostès estan massa a Menorca i vostè, Sr. Damià Borràs, em ve a dir que vostè surt molt aquí i, clar, té una experiència parlamentària i que jo som verge o no sé què... virginitat, no sé, què em ve a contar? Si he fet més intervencions jo que vostè aquí, i què, què té a veure açò?

A mi m'agradaria que per una vegada fessin feina per Menorca, no fer aquests debats que van en contra de Menorca. Menorca ha tengut una situació econòmica, i ho saben, la pitjor de les Illes Balears, la pitjor. Per segon trimestre consecutiu creixem econòmicament, amb una situació molt complicada, la situació del consell insular era molt complicada econòmicament, gens fàcil, agreujada per una sentència, per una sentència determinada i que l'hem de sofrir tots els menorquins.

Per tant, posin-se al costat del creixement econòmic, al costat de la creació de llocs de feina i posin-se al costat del Consell Insular de Menorca perquè les coses als menorquins els vagin millor. I amb açò acab, els deman que no votin en contra d'aquesta... Sr. Nel Martí, ja ho ha especificat, però que no votin en contra perquè al final és votar en contra de tots els menorquins i el debat no era aquí, el debat és a Menorca, s'ha produït, es produeix i s'acabarà produint i s'extrauran una sèrie de... un reglament totalment consensuat amb el sector turístic i per poc que sigui, que també puguem, estarà consensuat amb els grups del Consell Insular de Menorca.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica dels grups que hagin intervengut en contra. Té la paraula el Sr. Damià Borràs pel Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, presidenta. Sr. Tadeo, no sé d'on s'ha tret vostè que votaríem en contra, perquè ningú no ho ha dit, ningú no ho ha dit. Sí, preventivament, sí.

Miri, *el cambio legal de la actividad turística no satisface ni a PIME ni a ASHOME*. Açò és de dia 27 d'octubre, vostè acaba de dir que té el consens del sector turístic...

(S'escolta una veu de fons que diu: "... dia 19.")

... sí, però és que dia 19 de desembre, dia 19 de desembre, vull dir, el Sr. Tadeo deia, "*el consell se planteja consensuar con los hoteleros el alquiler de viviendas en la isla*", dia 21 de novembre. De quin dia és el decret? De dia 22 de novembre. En, *se planteja consensuar*, primer remet la petició que facin un decret i després ja consensuarem. Jo crec que les cases es comencen pels fonaments i després es fan les parets i després la teulada.

Estic convençut, i perdoni Sra. Bosch que contesti al Sr. Tadeo, estic convençut que al Sr. Delgado aquesta modificació de la seva llei, aquest decret llei, a vostè li ha costat arrabassar-li com qui li arrabassa un queixal, però vostè es pensava que li arrabassava el queixal del seny i l'únic que li ha arrabassat ha estat un queixal ortopèdic perquè aquest decret llei no afegeix res al que ja hi havia, que és la facultat del consell de reglamentar aquesta qüestió, perquè la capacitat de reglamentar en ordenació turística és del consell, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, la tenia vostè dia 21 de novembre, 22 de novembre i la té avui i la tindrà demà, per tant no afegim res.

(Remor de veus)

I quines sobre quines tipologies vol reglamentar? Perquè supòs que vostè vol reglamentar supòs sobre un acord, ho ha dit, i per tenir un acord ha de dir quines tipologies; tenia una magnífica oportunitat de dir-ho avui aquí, tampoc no ho continua dient. Vol que donem suport a les palpentes, a cegues, i ja li hem dit, deixarem que vostè continuï endavant, abstenció, esperam a veure si aquest debat torna al consell i allà poder reglamentar.

Miri, “*PIME pide que las viviendas puedan alquilarse a turistas*”, 13 de juny del 2012, la llei és de dia 19 de juliol del 2012. *Respuesta: “La consellera de Turismo Salomé Cabrera no ha tardado en contestar a PIME recordando que la futura ley de turismo prevé la posibilidad de reglamentación en función de las especificidades y necesidades de Menorca.”* 18 mesos després d’açò demana vostè que reglamentem a favor de les especificitats de Menorca, quan el seu govern, la seva consellera de Turisme, ja deia, abans que s’aprovés la llei, un mes abans, que aquestes possibilitats eren...

Però clar vostè diu que, clar, que li donem la facultat; ja la té, no es preocupi, ja la té, però clar igual açò també es culpa, que no tengui acord amb ASHOME i amb PIME, també supòs que és culpa de Cesgarden, com tot el que passa a Menorca. Vull dir, la seva incapacitat, la dimissió del Sr. Huguet, deixem-ho en dimissió, del Sr. Huguet, no tenen res a veure amb Cesgarden, i vostè ho sap perfectament, tenen tot a veure amb la seva incapacitat de conciliar tots els interessos que té damunt la taula, urbanístics, de Menorca, perquè vostè té damunt la taula tants d’interessos contraposats urbanístics de Menorca que és incapaç de donar sortida a una norma lògica, coherent, urbanística. I açò és la realitat.

I el Pla territorial, conseqüència del qual tenim la sentència de Cesgarden, lamentable i desgraciada sentència, culpa d’un error, si vol vostè, jurídic, després de cinquanta sentències a favor, vostè sí, segur que per evitar 28 milions d’euros a les arques menorquines, que són molt dolorosos, ho sabem i estam d’acord que són molt dolorosos, estic segur que vostè igual hagués estat, dic, millor no fer el Pla territorial i deixar Menorca com estava, a l’abast de la depredació total dels especuladors; perquè el Pla territorial, la norma que hi havia abans del Pla territorial, permetia pràcticament urbanitzar tot el litoral de Menorca.

I permeti’m, vostè sap tan bé com jo, que hi havia una carretera perimetral de tota Menorca, d’allò que vostè n’està tan orgullós, el Camí de Cavalls, i que en aquell moment va posar plet als tribunals, el Partit Popular, d’allò que vostè ara n’està tan orgullós, es convertia amb la norma en un carretera perimetral de tota Menorca. I és més, el Camí de Cavalls, amb el Govern anterior del Grup Popular, es convertia en el que el Sr. Matas va dir *el sendero litoral* -se’n recorda que el Sr. Matas era ministre de Medi Ambient, del *sendero litoral*-, n’hi ha un tros en el terme de Ciutadella del *sendero litoral*. Açò eren les intencions del Partit Popular. I en aquests moments, si no ho fa, no és per voluntat, sinó per la pròpia incapacitat de conciliar els interessos contraposats que té vostè dins ca seva, perquè té uns interessos duríssims contraposats. I els mateixos interessos contraposats i duríssims tindrà a l’hora de reglamentar açò que discutim ara aquí, tindrà els mateixos, i el Sr. Delgado ho sap, i ho sap la Sra. Salom i per açò no vol que li donin permís per poder fer ella, un permís, no cert, perquè evidentment el permís el té perquè té la competència ella. I si no tenguessin la competència els consells no haurien 17 mesos i *lo que te rondaré morena* a poder reglamentar el total de la llei, perquè el total de la llei *duerme el sueño de los justos*, el reglament del total de la llei, per aquesta incapacitat del Govern de fixar quina és la seva capacitat reglamentària, perquè la capacitat reglamentària, en aquest sentit, és dels consells insulars, els quals són els responsables de l’ordenació turística i també territorial -una altra cosa que ha trepitjat aquest govern, que

trepitja tot el que pot i més, i a més, quan trepitja, no torna a créixer l’herba es pensa ell, però l’herba tornarà a créixer, l’herba de l’esperança hi és i l’herba del benestar tornarà a créixer a pesar de les intencions del Partit Popular.

Per tant, no li votam en contra, li demanam, li demanam que ho trami com a projecte de llei per tenir l’oportunitat entre tots d’ajudar a trobar un consens menorquí a la possibilitat d’ordenar quins habitatges volem i quins no per al futur del Menorca. Li he dit, li he fet moltes preguntes, no me n’ha contestat ni una, volem conciliar els interessos de tots els sectors perquè si no patirem mal, patirem mal els ciutadans i patirà mal l’economia de Menorca, i vostè ho sap i el Sr. Delgado ho sap. I vostè ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta.

... tindrà moltes dificultats per reglamentar, i tenia una oportunitat avui, ja deia, aquí de fer la primera passa. La faci, si no la vol fer aquí la faci al Consell de Menorca, i s’assegui, llum i taquígrafs amb els sectors econòmics, s’assegui, llum i taquígrafs, amb els sectors polítics, i amb els sectors econòmics no només amb les patronals, també els sindicats, els quals també hi tenen molt a dir en aquest tema, com en tots els temes, no només PIME i ASHOME, també els sindicats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, acabi.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

S’assegui amb tots i nosaltres hi serem per ajudar-lo a sortir del laberint aquest pel qual vostè camina.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Consell Insular de Menorca, crec que podríem i hauríem d’estar molt més d’acord de la discrepància que avui s’expressa aquí. Estam d’acord, constatom, que l’ordenació turística és una competència pròpia, que la capacitat reglamentària és dels consells insulars i que la capacitat reglamentària la farà amb el marge que li doni la llei, aquí és on nosaltres anàvem; apostam per una llei més general que doni més marge de decisió, d’actuació, reglamentàriament als consells.

La nostra abstenció no és per a no donar marge al consell a definir tipologies, sinó perquè volem que en pugui decidir més, volem que el consell tenguí més capacitat de decidir sobre totes les tipologies. Perquè, Sr. President, vostè sap que hi ha una tipologia explícitament prohibida a la llei, la plurifamiliar, que és una realitat a Menorca i que és una realitat també reclamada a Menorca per certs sectors. Una petició que es feia, no ara ni fa uns mesos ni la temporada turística anterior, es feia abans, durant la tramitació de la llei. I en aquell moment, es dirà no vau forçar esmenes..., en aquell Menorca, en aquell moment el consell insular, en aquell moment el Partit Popular de Menorca no va ser capaç, (...) fortalesa o per l'obstinació del Govern de les Illes d'introduir el que avui modifiquem, de forma més àmplia, dient, simplement: els consells podran, a través de la seva reglamentació, introduir qualsevol altra tipologia.

I no per a Menorca, per a qualsevol consell insular, li torn a dir, és que ens hi trobarem, ens hi trobarem; d'aquí un any un altre consell insular, una altra illa vol introduir una altra tipologia i estarem aquí tornant a debatre açò i a modificar la llei? No. Qui diu no, qui diu no és el Partit Popular quan no vol introduir, no vol donar marge als consells insulars a poder decidir, encara que decideixin que no, els plurifamiliars. Qui diu no és el Partit Popular.

I ho diu, jo vull pensar que des de Menorca, perquè és el marge de decisió que ha pogut prendre. Jo també pens, com el Sr. Borràs, que no és la decisió, vull pensar que no és la decisió que el consell insular, els grups del consell insular, el govern del consell insular volien prendre, però tampoc no la podem acceptar. S'accepta des de Menorca que es renuncia a aquest sector, a aquesta petició que la petita i mitjana empresa reclama? Jo és que de vegades qued sorprès, absolutament sorprès, el més intervencionista ara és el Partit Popular i els més liberals som els altres, els que volem donar més marge per poder decidir des de Menorca som nosaltres i, en canvi, qui hi posa traves és el Partit Popular.

No tenc res més a dir, aquest és el sentit del nostre vot, el qual lògicament no pot ser a favor, no pot ser en contra, serà una abstenció i sempre amb la incertesa d'un anunci que s'ha fet per premsa, de les tipologies que pensa introduir el reglament, però no hem vist cap text, no s'ha debatut en el consell insular, no s'ha pactat en el consell insular i haurem de dir després, haurem de fer el debat després a la màxima institució menorquina.

I jo, per acabar, només puc fer referència, ja no té, ja me'n surt, però a dir que avui és un dia trist, no per aquesta aprovació que tirarà endavant i que voldríem que fos més ambiciosa, sinó perquè la llibertat d'expressió es veu limitada, ja l'he vista limitada en aquesta cambra moltes vegades, però avui és un dia trist, molt trist per veure com es posen traves a la llibertat d'expressió de tots, dels menorquins també. I esper que aquesta llibertat d'expressió, dia 17 de gener, dia 31 de desembre, a través de l'estendard, a través de les banderes que tradicionalment s'han penjat, no sigui una excepció i es torni a repetir aquella llibertat que cada any havíem festejat tots els illencs, a Mallorca, a Menorca a Eivissa i a Formentera, expressar-nos lliurement, com vulguem i amb els símbols que ens identifiquen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Demanarem a la cambra a veure si vàlida o no el Decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació.

Passam a la votació. Votam.

Queda aprovat per 32 vots a favor i 25 abstencions.

Un cop validat el decret, he de demanar a veure si qualque grup vol que es tramiti com a llei? Volen que es tramiti com a llei?

Idò passarem a la votació. Votam.

Queda rebutjada la petició per 32 vots en contra i 25 a favor.

(Remor de veus)

Senyors i senyores diputades, no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

I vull aprofitar per donar-los els molts anys a tots i desitjar-los a tots un feliç any nou. Molts d'anys!

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS